DİNLERARASI DİYALOGTAN İSLAM-DARWİNİZM DİYALOĞUNA

DİNLERARASI DİYALOGTAN
İSLAM-DARWİNİZM
DİYALOĞUNA

Dr. Seyfi SAY

GÖKPINAR KİTAPLARI

İSTANBUL 2024

Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm.

El-hamdu li'llâhi Rabbi'l-'âlemîn. Ve's-salâtü ve's-selâmu 'alâ Rasûlinâ Muhammedin ve 'alâ âlihî ve sahbihî ecma'în.

İÇİNDEKİLER

İKİNCİ BÖLÜM: İSLAM İTİKADI VE EVRİM TEORİSİ

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: DEVELİLİ CAHİL DARWIN'İ İRŞAD

BİRİNCİ BÖLÜM

DARWIN'E VE EVRİM TEORİSİNE DAİR

İLAHİYAT STAND-UP'ÇISI GÖRÜNÜRLÜK TUTKUNLARININ DARWIN VE EVRİM MERAKI

Charles R. **Dawin**'e iman edip evrim teorisini savunanlardan onun **kitabını okuyanlar** kaç kişidir?

Satın alanlar muhtemelen çoktur da, okuyan kaç kişidir?

Türkiye'de onun kitabını tercüme edenler dışında baştan sona okuyan var mıdır, bilmiyorum.

Belki vardır da, çok çok azdır.

Şahsen bugüne kadar **Darwin'i okumuş** bir kişiyle bile karşılaşmadım, tanışmadım.

*

Darwin'in kitabının Öner Ünalan tarafından yapılmış çevirisi şöyle tanıtılıyor:

> "Charles R. Dawin'in ***The Origin of Species*** (Everyman's Library, 1967) adlı yapıtını Öner Ünalan, İngilizce aslından, Almanca çevirisi ***Die Entstehung der Arten*** (Philipp Reclam Jun. Stuttgart, 1967) ile karşılaştırarak dilimize çevirmiştir."

Çeviriye **Aydın Çubukçu** 2009 yılında tanıtım ya da takdim kabilinden bir önsöz yazmış.

Bu önsözde şöyle bir paragraf da yer alıyor:

> "Darwin hakkındaki en önemli **önyargı**, karşı propagandanın en temel **yalan**ı, Darwin'in insan türünün kökenini maymunlara dayandırdığına dair iddialardır. **Oysa Darwin** insan ve maymunların aynı türden gelmekte olduğunu, **ama insanın maymunların evrimi sonucu ortaya çıkmadığını söylemektedir**. Her iki tür, uzak ve ortak atadan ayrılarak evrilmişlerdir. Günümüzde genetikbiliminde elde edilen ilerlemeler, bu görüşü çürütmek bir yana, her adımında doğrulamakta ve geliştirmektedir."

Demek ki Darwin, **insanın maymundan türemediğini** söylüyormuş.

Darwin'in "insanın maymundan türediğini savunması" iddiası bir **önyargı**ymış.

İyi de Türkiye'de bu **önyargı**ya sahip olanlar, evrime inanan ve savunanlar..

Darwin'i bilmeden Darwincilik yapanlar.

*

Çubukçu, "**karşı propagandanın en temel yalanı**"ndan da söz ediyor.

Böylece, **Darwin karşıtları**nın, gerçekte onun savunmadığı birşeyi ona izafe ederek iftira atmış olduklarını söylemiş oluyor.

Meseleyi bu şekilde ele alırsak şu sonuca varırız: Bu "**karşı propaganda**" cephesinin (yani Darwin karşıtlarının) derdi "**insanın maymundan türemediğini**" savunmak değil, asıl gayeleri Darwin'i **tibarsızlaştırmak**tan ibaret.

Dertleri insanın maymundan türemediği fikrini savunmak olsa, "**Darwin de böyle söylüyor**" deyip geçmeleri gerekir. Bu noktada **evrimcileri mağlup etmek** için bu kadarını söylemeleri yeterlidir.

Çünkü, bu durumda evrimciler, kendi evrimci inançlarına göre insana bir **köken** bulmak için **maymundan başka bir "ara tür"** bulmak zorundadırlar.

Bulmak için uğraşıp dursunlar.

Onlarla tartışmak için acele etmeye gerek yok.. O ara türü bulsunlar, öyle gelsinler, o zaman tartışalım.

*

Ancak, Çubukçu meseleyi yanlış yorumluyor.

Darwin'i itibarsızlaştırmak için ona, onun söylemediği, onun aksini savunduğu bir iddiayı (insanın maymundan türediği iddiasını) izafe etmenin, böyle bir **iftira**da bulunmanın kime ne yararı var ki?!

Gerçekte böyle bir bilinçli ve kasıtlı "karşı propaganda" da, "yalan" da, "önyargı" da yok..

Tam aksine, **maymun torunu olma heveslisi kesimlerin Darwin'i istismar etmeleri** durumundan söz etmek gerekir.

Şayet Çubukçu olaya "bilimsel" bir tarafsızlıkla ve "önyargı"sızlıkla bakabilseydi, bunu anlardı. Ne yazık ki evrimcilik karşıtlarına karşı bir önyargı sergilemiş durumda.

*

Kutsal kitaplara inananlardan önce, bugüne kadar Darwincilik adına insanın maymundan türemiş olduğunu **söyleyenlerin Darwin'le hesaplaşmaya** ihtiyaçları var.

Onlara göre Darwin'in görüşleri doğruysa, teorileri yanlışlıktan uzaksa, insanın maymundan türe**me**miş olduğunu kabul etmeleri gerekiyor. Çünkü Darwin bunu söylüyor.

Yok eğer aksini iddia ediyor da "**İnsan maymundan türemiştir, Darwin yanılmıştır**" diyorlarsa, Darwin'in teorisinin diğer aksamının da yanlış olabileceğini anlamaları gerekir.

İmdi, **evrim teorisini Darwin'in savunduğu şekliyle ispatlamak** ya da çürütmek, **maymuncuların savunduğu şekliyle** ispatlamak ya da çürütmekten daha zordur.

Çubukçu'nun ifadelerinin gösterdiği gibi, Darwin'e göre, **ne insan maymundan türemiştir ne de maymun insandan**. "Her iki tür, ***uzak ve ortak ata***dan ayrılarak evrilmişlerdir."

Bu, mesela "Ne Çinliler Türkler'den türemiştir, ne de Türkler Çinliler'den.. Çok eski zamanlarda yaşamış bir babanın bir oğlundan Türkler, diğerinden de Çinliler türemiştir" demek gibi birşeydir.

Böylesi bir ifade, evrim teorisine "türeyiş" bakımından benzemektedir.. Türkler'in ve Çinliler'in ilk atasının (ilk Türk'ün, ilk Çinli'nin) doğrudan topraktan yaratılmış olduğunu söylemiyorsunuz, onların kendilerinden önceki bir canlıdan (ortak atadan) türemiş olduğunu kabul ediyorsunuz.

*

İşte, kutsal kitaplara inananların Darwinistlerle tartışmaları gereken nokta bu: Madem var diyorsunuz, insanın ve maymunun "**uzak ve ortak ata**"sı nedir, nasıl birşeydir, kimdir?

O uzak ve ortak atadan türeyen bazıları niye ve nasıl insan olma yolunu seçmişler, bazıları da maymunluk yoluna niye ve nasıl sapmışlardır?

Kesin olan şudur: Bu tür sorulara fosil, kemik ve iskelet **koleksiyonu** yapmakla cevap bulamazsınız. Sadece **hayal gücünüzü** kullanarak **senaryo** yazma durumundasınız.

Darwin'in yaptığı da aslında budur.

Demek ki, ortada sadece, "**zan ve tahmin**"den, **yakıştırmalar**dan öteye gitmeyen **spekülasyonlar** bulunuyor..

Bunun adına illüzyonist kurnazlığıyla "bilim" diyorlar.

Kitapları **fosil resimleriyle** ve farklı canlıların değişik ilginç özellikleriyle ilgili bulgularla doldurmak, söz konusu hayal ürünü yakıştırmaların doğruluğunu gösteren **deliller** ortaya koymuş olmak anlamına gelmez.

*

Çubukçu şunu da diyor:

> "Günümüzde genetikbiliminde elde edilen ilerlemeler, bu görüşü [insan ve maymun türlerinin uzak ve ortak atadan ayrılarak evrilmeleri görüşünü] çürütmek bir yana, her adımında **doğrulamakta ve geliştirmekte**dir."

İmdi, **bilim felsefesi**ne ve **tümevarım** yöntemiyle ilgili tartışmalara (ve özellikle **Hume** ile **Popper** gibi isimlerin yazdıklarına) vakıf olanlar, "**doğrulama**"nın, bir teorinin "kesin" doğruluğunu göstermek için yeterli olmayacağının farkındadırlar.

Bilim felsefesinden, **mantık**tan ve **yöntem** nosyonundan habersiz olanlara ise ne anlatsanız boş..

Teorinin **geliştirilmesi**ne gelince..

Geliştirilmeye muhtaç olmak, **yetersizlik** alâmetidir.. Kesin doğrular genellikle basittirler ve geliştirilmeye ihtiyaç duymazlar, anlaşılmaya ihtiyaç duyarlar.

*

Bu gerçeği ilk anlaması gerekenler, İslam'ın hem **Luther**'i hem de **Darwin**'i gibi ortaya çıkan Mustafî İslamolog gibi ilahiyat stand-up'çısı sırıtkan reformistlik heveslileri.

GELECEĞİN DEĞİL GEÇMİŞİN "BİLİM-KURGU"SU (TARİHSEL BİLİM-KURGU): EVRİM TEORİSİ

Darwin’in teorisi gerçekte “**bilim-kurgu**” mahiyetinde bir çalışma durumundadır.

Bildiğimiz bilim-kurgu eserlerinden farkı, bunun çalışmasının **geleceğe değil de geçmişe yönelik bir “tahmin”** niteliği taşıyor olmasıdır.

Bu yönüyle yazdıkları bir “**tarihî roman**” olarak da kabul edilebilir.

Mevcut tarihî romanlardan farkı ise bunun bildiğimiz insan türünün değil de **genel olarak canlıların tarihi**nden bahsediyor olmasıdır.

Bir tarihî roman tümden **kurgu** üzerine inşa edilemez.. O zaman ortaya ***Yüzüklerin Efendisi*** türünden saçmalıklar (romanımsı modern masallar) çıkar.

Evet, bir tarihî romanın hem zaman, hem mekân, hem insan toplulukları (kavimler), hem de kurumlar (devletler vs.) düzeyinde birtakım gerçekleri temel alıyor olması gerekir.

Mesela Tarık Buğra’nın ***Küçük Ağa*** romanını alalım.. Romanın baş kahramanı kurgusal olsa bile, genel çerçeve birçok **tarihî gerçeği** ihtiva etmektedir.

İşte, **Darwin**’in yazdıklarının durumu da budur.. Söylediklerinin birçoğu doğrudur, fakat **bilim-kurgu** kategorisinde değerlendirilmesi gereken **tarihî roman**ını tartışmalı hale getiren özellik, zoolog ve botanikçilerin bulgularının üzerine kendi uydurma, yakıştırma ve tahminlerini giydirmiş olmasıdır.

*

Nitekim, Darwin'in kitabının giriş bölümünün ilk paragrafı, bunun böyle olduğunu ortaya koyuyor (Charles Darwin, ***Türlerin Kökeni***, çev. Öner Ünalan, 3. b., İstanbul 2012):

> "Majestelerinin gemisi Beagle'da bir doğa bilgini olarak bulunduğum sırada, Güney Amerika'da yaşayan organik varlıkların dağılımındaki ve o kıtanın bugünkü ve geçmişteki canlılarının yerbilimsel ilişkilerindeki belirli olgular [fosiller] gözüme pek çarpmıştı. Bu olgular, elinizdeki kitabın ilerdeki bölümlerinde de göreceğiniz gibi, büyük filozoflarımızdan birinin sırların sırrı dediği "türlerin kökeni"ne ışık tutacağa benziyordu. 1837'de, yurda dönerken, bununla herhangi bir ilişkisi olabilecek bütün olguları sabırla derleyerek ve titizlikle karşılaştırarak söz konusu soruya eksik de olsa bir yanıt bulunabileceğini düşündüm. Ancak beş yıllık bir çalışmadan sonra bu konuda **kurgu**da bulunmaya (**speculation**) başladım ve kısa bazı notlar aldım; 1844'te bunları genişleterek bana **olası (probable)** görünen sonucun taslağını elde ettim. Aynı konuyla o zamandan beri hiç aralıksız uğraştım. Bu türlü kişisel ayrıntılara girmemin bağışlanacağını umuyorum, çünkü bunları, bir sonuca varmak için pek de ivecen [aceleci] davranmadığımı belirtmek için yazıyorum."

Böyledir.. Roman yazmak aceleye gelmez.

Mesela Victor Hugo ***Sefiller***'i **17 yılda** yazmış bulunuyor.

Tolstoy ***Harp ve Sulh***'u biraz aceleye getirmiş**, yedi yılda** yazmış.

Darwin ise romanını **beş yılda** tamamlamış..

Görüldüğü gibi, düşüncelerinin **kurgu (spekülasyon)** olduğunu söylüyor.

Ve **ihtimalden/olasılıktan (probability)** söz ediyor.

Yani dediği şu: "Geçmişte şöyle şöyle birşeyler yaşanmış olması muhtemeldir."

*

Derler ki, "**Taktik bir yalan, cahillerin elinde stratejik bir hakikate dönüşür**".

Bediüzzaman'ın da şöyle bir sözü var: **"Mecaz, ilmin elinden cehlin (cehaletin) eline düşse hakikate inkılap eder (dönüşür)**."

İşte, Darwin'in "**kurgu**"su (spekülasyonu) da maymunluk heveslisi cahillerin elinde tarihî **hakikatler/gerçekler** haline gelmiş durumda.

Onun **olası** gördüğü, **muhtemel (ihtimal dahilinde)** kabul ettiği bir durum, aptal cahillerin elinde "asla sorgulanamaz, doğruluğu tartışma konusu yapılamaz kesin bilimsel gerçek" halini almış.

O oturup beş yıl zarfında bir **tarihî roman** yazmış, cahiller ise "İşte **gerçek tarih** bu!" demişler.

*

Darwin'in kitabının giriş bölümünün ikinci paragrafı şu cümleyle başlıyor:

> "Şimdi (1859) yapıtım [kitabım] aşağı yukarı bitti; ama tamamlanması daha birçok yılımı alacağı için, ve sağlığım bozulduğu için, bu özeti yayımlama zorunluğunu duydum."

Gerçekte buna özet demek mümkün değil, çünkü bu özet (tercümesi itibariyle) 300 sayfaya yakın hacimde.

"Bitti, özetliyorum" dediği **asıl "büyük kitab"ı**, sonraki yıllarda yedi ayrı kitap olarak şu adlar altında yayınlandı:

Orkidelerin Döllenmesi,

Evcilleştirme Altında Hayvanların ve Bitkilerin Değişimi,

İnsanın Türeyişi ve Cinsiyete Göre Seçilim,

İnsan ve Hayvanlarda Duyguların İfadesi,

Böcekçil Bitkiler,

Sebzeler Aleminde Çapraz ve Kendine Döllenmenin Etkileri,

Bitkilerde Hareketin Gücü.

*****

Darwin, kitabının giriş bölümünün üçüncü paragrafında ise şunları söylüyor:

> "Şimdi yayımladığım bu özet zorunlu olarak **eksik**tir. [Herşeyden önce,] Burada, başvurduğum kaynakları ve yetkili kişileri anamıyorum; okurun biraz da [o kaynaklardan ve yetkili kişilerden öğrediklerimi doğru aktardığım konusunda] benim doğruluğuma güveneceğini ummak zorundayım. Her zaman yalnızca gerçek yetkililere [alanında yetkinlik kazanmış uzmanlara, otoritelere] güvenmeye özen gösterdiğimi umuyorsam da, **hiç kuşkusuz, yanılgılarım olmuştur**. Burada ancak pek çok durumda yeterli görüleceğini umduğum birkaç açıklayıcı olguyu ve [bunlardan hareketle] vardığım genel sonuçları verebiliyorum. Bütün olguları, vardığım sonuçların dayandığı kaynaklarla birlikte, ilerde, ayrıntılı olarak yayımlamanın gerekliliğini hiç kimse benden daha çok önemseyemez; bunu bir gelecek kitabımda yapmayı umuyorum. Çünkü, **bu yapıtta, görünüşte çoğu zaman *benimkilere [benim vardığım sonuçlara] doğrudan doğruya karşıt sonuçlara yol açan* olguların gösterilemeyeceği bir tek nokta yok gibidir**. Güvenilir bir sonuca, bir konunun iki yönüyle ilgili olguların tam olarak ortaya konup karşılaştırılması ile varılabilir; ve bu, burada olamaz."

Burada aslında ustaca bir mugalata var..

Tezlerinde (kurgu ve tahminlerinde) görülecek eksiklikleri tezlerinin bizzat kendisine değil de, özetin yol açtığı kısıtlılığa bağlıyor. Bu, makul ve inandırıcı bir bahane değil.

İkinci cümle, sözünü ettiği eksikliğin "başvurulan kaynakların ve yetkili kişilerin anılamaması" noktasından olduğunu gösteriyor. Bu, **intihal** olarak yorumlanabilecek bir tavra karşılık geliyorsa da, sadece **akademik etik** ya da meslekî ahlâk açısından önemlidir, araştırılan konunun özü bakımından önem taşımaz.

Bir bilgi ya da fikir doğruysa, kaynağın anılması ona fazladan bir doğruluk kazandırmaz. "Yetkili kişiler"in (Ne demekse?) anılması için de aynı durum söz konusudur.

Görüldüğü gibi, Darwin, kraldan fazla kralcı Darwinistlerin aksine, **yanıldığı** noktaların olabileceğini de kabul ediyor.

*

Öte yandan, hazırladığı özet kitaptaki temel eksikliğin, olguların tamamını veremiyor olmasından kaynaklandığını düşündüğü anlaşılıyor:

> "Burada ancak **pek çok durumda yeterli görüleceğini umduğum** birkaç açıklayıcı olguyu ve **vardığım genel sonuçları** verebiliyorum. Bütün olguları, vardığım sonuçların dayandığı kaynaklarla birlikte, ilerde, ayrıntılı olarak yayımlamanın gerekliliğini hiç kimse benden daha çok önemseyemez; bunu bir gelecek kitabımda yapmayı umuyorum."

Yeterli görüleceğini umuyorsan, mesele yok demektir.. Lafı çoğaltmak anlamsız olur..

Ancak, bir sonraki cümle, asıl sorunun başka olduğunu gösteriyor:

> "Çünkü, **bu yapıtta, görünüşte çoğu zaman** ***benimkilere [benim vardığım sonuçlara] doğrudan doğruya karşıt sonuçlara yol açan*** **olguların gösterilemeyeceği bir tek nokta [bile] yok gibidir**."

Demek ki, Darwin'in, görüşlerinin kanıtı/delili olarak ileriye sürdüğü olgular, karşıt görüşü savunmak için de kullanılabilir mahiyette..

Üstelik, bunun istisnası bile bulunmuyor, "bir tek nokta bile yok gibidir".

Bir sonraki cümle de, yine mugalata kabilinden bir kurnazlığa karşılık geliyor:

> "**Güvenilir** bir sonuca, bir konunun iki yönüyle ilgili olguların **tam olarak ortaya konup karşılaştırılması** ile varılabilir; ve bu, burada olamaz."

Neden olamaz?..

Niye olmasın ki?..

Bu, yazdıklarının **güvenilir olmadığını** kabul etmesi anlamına geliyor.

Üstelik, bu cümle ile bir önceki cümle, birbiriyle çelişiyor.. Burada farklı sonuçlara varmayı sağlayacak olgulardan söz ederken, önceki cümlede aynı olguların iki zıt iddia için de delil olarak kullanılabilecek durumda olduklarını ileri sürüyor.

Buradan anlaşılıyor ki, iddialarını savunmak için, salt kendi tezini ispata yarayacak, karşıt görüşe açık kapı bırakmayan herhangi bir "olgu" bulamamış.

Bulsaydı, onlardan bahsetme vazifesini ileride yayınlayacağı "büyük yapıt"ına bırakmaz, bu özette sıralardı.

*

Bu "olguların karşıt sonuçlara varılmasını da mümkün kılan iki yönlülükleri (ya da belirsizlikleri)" meselesi üzerinde durmakta fayda var.

Konuyu benzer bir örnek üzerinden daha anlaşılır hale getirmeyi deneyelim.

İmdi, Darwin'in çalışmasının özünü "**evrim**" meselesi oluşturuyor. Biz, fen bilimleri değil de sosyal bilimler alanında "**değişim**" kavramını eksen alan benzer bir çalışma yaptığımızı düşünelim.

Mesela konumuz "Türkiye toplumunda sosyal değişme" olabilir.. Tabiî değişim, çok geniş, uçsuz bucaksız bir mesele, biz bunu "Türkiye toplumunda bireyselleşme mi, cemaatleşme/gruplaşma mı yaşandı?" sorusu etrafında ele almayı deneyebiliriz.

Eğer **Darwin'in çalışma yöntemi**ni benimsersek şunu yaparız: Türkiye'de bugüne kadar yapılmış bütün sosyolojik araştırmaları toplayıp onlardaki verileri tasnif eder, bunlardan hareketle mesela "Türkiye'de bireyselleşme yaşanmış" deriz.

İşte, Darwin'in sözünü ettiği "olguların bizim vardığımız sonucun tam aksi yöndeki sonuçlar için de kullanılabilmesi" durumu burada ortaya çıkabilir.

Bir başkası pekâlâ aynı bulgulardan ve verilerden hareketle "Türkiye'de cemaatleşme yaşandığı" sonucuna varıyor olabilir. Yine, olayı, "Değişim tek yönlü değil, karmaşık, bazen o yönde, bazen bu yönde" diyerek çok daha farklı bir biçimde yorumlayanlar da çıkabilir.

*

Aslında herkes, böylesi durumlarda, kendi vardığı sonucu haklı gösterecek verilere ulaşma imkânına genelde sahiptir. Bu noktada farklı sonuçlara yol açan verileri ve bulguları (olguları) karşılaştırmak da sorunu çözmez. Genelde böyle bir durumda herkesin, kendi vardığı sonucun aksi yöndeki sonuca yol açan verileri belirli etkenlere bağlayarak önemsizleştirme, değersizleştirme, görmezden gelme veya "Bu ayrı bir tartışma konusu" filan diyerek kenara itme imkânı bulunur.

Bu, bilimsel çalışmalarda (ne yazık ki) her zaman yapılan birşeydir.
Mesela, Newton'un **yerçekimi** (ya da evrensel kütleçekim) yasasını/teorisini

alalım.. Şu ifadeler**, *Vikipedi***'nin "**Newton'un evrensel kütleçekim yasası**" maddesinde yer alıyor:

> "Newton'un teorisi gezegenlerin, özellikle Merkür'ün, yörüngelerinin güneşe en yakın noktalarının (günberi) yalpalamalarını **tam olarak açıklamaz**. Newton'un
> [teorisinin] **tahmin**ler[iy]le, **gözlenen** [gözlemlenen] yalpalama arasında, diğer gezegenlerin çekimsel sürüklemelerinden kaynaklanan, 43/3600 derecelik(43 arcsecond) bir **uyumsuzluk** bulunmaktadır.
>
> **"Newton'un teorisi kullanılarak tahmin** edilen sapma **gözlenenin** sadece yarısıdır. [Einstein'ın] Genel görelilik [teorisinin tahminleri] ise gözlemlere **daha yakın**dır.
>
> "Çekimsel ve ataletsel kütlelerin tüm kütleler için **aynı** olmasıyla ilgili **gözlenen** gerçek, Newton'un sisteminde **açıklanamamaktadır** [teoriyle uyuşmuyor]. Genel görelilik [ise] bunu bir **varsayım** olarak alır [tabiri caizse topu taca atar, sorunu görmezden gelir]."
>
> (https://tr.wikipedia.org/wiki/Newton%27un_evrensel_k%C3%BCtle%C3%A7ekim_yasas%C4%B1)

*

Kısacası, bilimsel teorilere sadece bilimin ne olduğunu bilmeyen **cahiller kesin gerçekler olarak** inanırlar.

Bilim adamı kabul edilenlere gelince.. Bunların bir kısmı gerçekte **cahil**dir, dolayısıyla cehaletlerinin bir sonucu olarak bilimsel teorilere sarsılmaz bir imanla bağlanırlar. Bazıları ise düpedüz **aptal** oldukları için böylesi bir tavır sergilerler.

Darwin'in teorisine bilimsel gerçek olarak iman edenlere gelince..

Bunların bir kısmı **cehalet ile aptallığı mezcetme başarısı** göstermiş "sonradan görme, ne oldum delisi görgüsüz bilimperest"lerdir.. Bir kısmı da "İslam'a, dine karşı olsun da isterse çamurdan olsun, ben onun yanındayım" diyen **"kesin inançlı" mutaassıp ve fanatik akılsızlar**dır.

Konuya dönersek, Darwin gibi yapıp söz konusu ("değişim"le ilgili) sosyolojik araştırmalardaki bulguları üst üste yığarak **cilt cilt kalın kitaplar** yazabilir, sonra da bunları bir kitapta **özetlemeyi** deneyebiliriz, ancak kitaplardaki malzeme bolluğu vardığımız sonuçların doğruluğunu gösterme açısından gerçekte hiçbir değer taşımaz.

Fakat, bunun **psikolojik etkisi** büyük olur.. Herkes "Adam bu mesele üzerinde bu kadar çok şey yazdığına göre herhalde birşey biliyor ki yazmış" der.

İkincisi, kimse bu kitapları oturup baştan sona okuma sabrını gösteremez, dolayısıyla birçok kimse şöyle düşünür: "Okuduğum kadarında beni etkileyen, bana önemli gelen fazla birşey yok ama diğer kısımlarda belki önemli şeyler bulunuyor olabilir."

Darwin'in "büyük kitab"ının, yani sonradan yayınladığı yedi kitabın durumu aslında budur.

Yazdıklarının çoğu sağdan soldan yaptığı lüzumsuz "alıntı ve aktarmalar"lardan ibarettir.. Bunların üzerine giydirdiği kendi iddiası ise delilden yoksun bir zan ve tahmin olmanın ötesine gitmiyor.

*

Darwin, bu özet kitabının son bölümüne "**Özet ve Sonuç**" başlığını atmış.. Yani özetin özeti..

Orada önce, iddialarına yöneltilen eleştirileri sıralıyor.. Verdiği cevaplar, ne yazık ki **mugalata kabilinden söz oyunları**ndan ibaret.. Bunları tek tek sıralarsak yazı çok uzar.. Onun için geçiyoruz.

Sonra da şöyle diyor:

> "Teoriye karşı **haklı olarak yöneltilmiş itirazların** ve teorinin karşılaştığı güçlüklerin başlıcaları bunlardır; bunların yanıtlarını ve açıklamalarını elimden geldiği kadar kısaca özetledim. Ve bu güçlüklerin ağırlığı altında yıllarca, ve onların ağırlığından kuşkulanamayacak kadar çok ezildim. Ama **daha önemli itirazların, bilmediğimizi açıkça itiraf ettiğimiz sorunlarla ilişkili** olması özellikle dikkate değer; ve ne denli bilgisiz olduğumuzu da bilmiyoruz. En basit organla en yetkin organ arasındaki olanaklı geçişsel aşamalanmaları **bilmiyoruz**; bin yıllar boyunca **yayılmanın çeşitli yollarının** neler olduğunu, ve **yerbilimsel belgelerin hangi ölçüde eksik olduğunu** bildiğimiz de öne sürülemez. Bu itirazlar önemli olabilir, ama bence, ***değişiklik geçirerek türeme*** *teorisini* yıkmaya asla yetmez."

Temelini **bilgisizlik ve delilsiz inanç** oluşturan bir takıntıyı kim nasıl yıkabilir ki?!

Mesela bazı akıl hastaları kendilerini Napolyon, peygamber vs. zannediyorlar.. Böyle bir şahsın kişisel inancını nasıl çürütebilirsiniz ki?!

Darwin'in akıl yürütüş biçimi de aynı..

Görüldüğü gibi, kendisine yöneltilen eleştirilerden kolay bulduklarına kendince cevap vermeyi denemiş, asıl can alıcı soruları ise bu şekilde geçiştiriyor.

Birşey bilmiyor, en temel sorunlar hakkında söyleyebildiği hiçbir şey yok, fakat, bilmiyor oluşunu sanki bir kanıtmış gibi ortaya sürecek kadar da kurnaz..

Böyle bir numarayla işin içinden sıyrılmayı herkes akıl edemez..

Böylece, o noktalardan yapılacak saldırıların önünü kesmiş oluyor.. “Tamam, haklısınız, fakat Darwin zaten bunu söylemişti” denilecek..

Yerbilimsel dediği delilllere de sahip değil, ortada teorisini doğrulayan hiçbir şey yok, fakat yine de “Bu itirazlar önemli olabilir, ama bence, ***değişiklik geçirerek türeme*** *teorisini* yıkmaya asla yetmez” diyerek kuyruğu dik tutmayı sürdürüyor, zaferini ilan ediyor.

Sen herhangi bir kanıt getiremediğinde ortada teori mi kalır ki, yıkmaya ihtiyaç duyulsun?!

Fakat şunu itiraf etmek gerekiyor, adam olağanüstü zeki.. Retorik ustası.. Bilgisizliği bile kanıt gibi kullanabilmek, herkesin üstesinden gelebileceği bir beceri değildir.

*

Darwin’in yaptığı kurnazlıklardan biri de, Newton’un kendisini eleştirenlere verdiği cevaba sığınıyor olması.

Kitabının “**Özet ve Sonuç**” bölümünde şu satırlar yer alıyor:

> “Yanlış bir teorinin, yukarda belirtilen çeşitli
> büyük olgu gruplarını doğal seçme teorisi gibi pek doyurucu bir tarzda a
> çıklayacağı hemen hemen hiç düşünülemez.
> Yakınlarda **bunun güvenilir bir kanıtlama yolu**
> **olmadığı öne sürüldü**; oysa bu, yaşamın alışılagelen olgularının içyüzün
> ü araştırmada kullanılan bir yöntemdir; ve en
> büyük doğa filozofları çoğu zaman bu
> yöntemi kullanmışlardır. Işığın dalga hareketiyle yayılması teorisine; ve
> dünyanın yakın zamanlara dek **hemen hemen hiçbir kesin kanıtı**
> **bulunmayan** o kendi eksenindeki dönüşüne olan inanca
> aynı yoldan varılmıştır. Yaşamın özü ya da kökeni problemini, çok daha

> çetin bir problemi, bilimin şimdiye dek hiç aydınlatmamış olması, geçerli bir itiraz değildir. **Yerçekiminin özünün ne olduğunu kim açıklayabiliyor?** Bugün, bu **bilinmedik çekim öğesinden** çıkarılmış sonuçları kabul ederken hiç kimse duraksamıyor; oysa Leibnitz, Newton'u "felsefeye **anlaşılmaz nitelikler ve mucizeler** sokmak"la suçlamıştı."

Yani "Bazı teorileri oluşturmak için kesin kanıt bulmamız da, teorinin temelini oluşturan kavramın mahiyetini/özünü açıklayabilmemiz de gerekmiyor" demek istiyor.

Bu mesele ***Vikipedi***'nin "**Charles Darwin**" maddesinde şu şekilde aktarılıyor:

> "Yaşamın kökeninin açıklanamadığı yönündeki itirazlara yanıt olarak Darwin, **yerçekiminin nedeni[nin] bilinmemesine** [Newton'un bu konuda bir açıklama getirememesine] **rağmen Newton yasasının kabul edilmesine** işaret etmiştir. Bu konudaki eleştiri ve çekincelere rağmen, 1871'de Hooker'a yazdığı bir mektupta yaşamın kökeninin **"sıcak küçük bir gölde" meydana gelmiş olabileceğini** ileri sürerek ileri görüşlü bir fikir ortaya atmıştır."

Görüldüğü gibi, Darwin bilim-kurgu romanı (ya da tarihî roman) yazmayı hiç bırakmamış..

Yaşamın kökeni sıcak küçük bir gölde meydana gelmiş olabilirmiş.. Nasıl olmuşsa?.

Olmuş işte, sorma!..

Sorma ki iş gelip Allahu Teala'nın yaratması bahsine dayanmasın.

EVRİMCİ NEBBAŞLAR, VE "HAZRETİ FOSİL"Cİ YERLİ-MİLLİ DARWIN'LİK HEVESLİLERİNİN UYDURDUKLARI "AYET"LER

Tarih, 2 Şubat 2018..

Darwin'in ölümünün üzerinden **136** sene geçmiş (yazıyla yüzotuzaltı).

Koca bir yüzyıl.. Ve ayrıca 36 sene..

Darwin'in meşhur ***Türlerin Kökeni*** kitabının yayınlanmasının üzerinden ise **161** yıl geçmiş..

Yüzaltmışbir sene..

İşte, ***Türlerin Kökeni***'nin yayınlanmasından 161 yıl sonra ***Odatv.com*** adlı haber sitesinde nihayet **müjdeli bir haber**le karşılaşıyoruz.

Haberin başlığı şöyle: **"*İnsan evriminin kanıtları avucumuzun içinde!*"**

Yani?..

Yanisi şu: Şu ana kadar insan evrimini (**Darwin**'in teorisini) kanıtlayacak birşeye sahip değildik ama kanıtlar artık nerdeyse avucumuzun içinde..

161 sene sonra nihayet kanıta kavuşmanın mutluluğunu yaşayabileceğiz..

Çok bekledik ama değdi..

Peki bu müjdeyi veren kim?

"Ünlü paleoantropolog" **Prof. Tim White.**

Kaliforniya Üniversitesi İnsan Evrimi Araştırma Merkezi'nin yöneticisi.

*

Haberin spotunda şu ifade yer alıyor:

“Dünyaca ünlü paleoantropolog Prof. Tim White ***Bilim ve Gelecek****’e konuştu...”*

Bari haberin tamamını da verelim:

> İnsan evrimi çalışmalarına çok önemli katkılar yapan Etiyopya - Middle Awash Projesi’nin yöneticisi, alanında dünyaca otorite kabul edilen ünlü paleoantropolog **Prof. Tim White,** ***Bilim ve Gelecek*** dergisine konuştu.
>
> Kendisi de paleontolog olan ve Tim White ile arazide aynı ekipte çalışan Dr. Ferhat Kaya’nın yaptığı, ***Bilim ve Gelecek***’in yeni çıkan Şubat sayısında yer bulan söyleşide Tim White şunları söyledi: “Dünyada birçok insanın halen evrimsel bir geçmişe sahip olduğumuza şüphe ile yaklaştığını maalesef biliyorum. **Bilim kanıt temellidir** ve eğer gerekli kanıt olmazsa insanlar **spekülasyon** yapabilirler. Bu **adli bir olaya benzer**, eğer kanıta sahip değilseniz suçu ya da herhangi bir olayı kimin gerçekleştirdiği hakkında **ancak spekülasyon yapabilirsiniz**. Fakat [adlî olayla ilgili] kanıta sahipseniz, örneğin bu [suçluya ait] bir DNA olabilir, spekülasyona yer kalmaz. Paleontoloji de böyledir, o **fosile** sahipseniz herhangi bir spekülasyona ya da şüpheye yer kalmaz. Biz Middle Awash Projesi kapsamında bu kanıtları keşfediyor ve eksik parçaları bir araya getiriyoruz. Bu kanıtlar sayesinde herkes kendi gözleri ile evrimleştiğimizi görebilir ve kendi atalarının fosillerini avuçlarının arasına alabilir.”
>
> Tim White **Kaliforniya Üniversitesi**’nde **İnsan Evrimi Araştırma Merkezi**’nin Yöneticisi ve aynı üniversitenin Bütünleşik Biyoloji Bölümü’nde öğretim görevlisi. Kaliforniya Üniversitesi’nin Antropoloji Bölümü ile Biyoloji Bölümü’nü birlikte okuyarak, çift anadal yapmış. Afrika’da insanın evrimi araştırmalarını başlatmış ünlü aile Leakey’lerden

Richard Leakey ile Kenya'da, Mary Leakey ile Tanzanya'da çalışmış. 1981 yılında arkeolog Desmon Clark'ın çağrısıyla, Etiyopya Afar çöküntüsüne gelerek, burada bulunan fosiller üzerinde çalışmaya başlamış. Awash Nehri'nin iki yakasında yürüttükleri Middle Awash kazılarının daha ilk ayında, birçok hominid fosili ve arkeolojik materyal keşfetmişler. Dr. Tim White, Middle Awash Projesi'ni, 1980'li yıllardan beri **35 yıldır** sürdürüyor; Dr. Berhane Asfaw ve Dr. Yonas Beyene ile birlikte çalışıyorlar.

Çalışmalarda ilk önceleri, şempanze ve insanın ortak atasından evrimsel olarak bize yönelen çizginin erken üyelerinin kimler olduğunu yanıtlamaya çalışmışlar. 90'lı yıllarda Middle Awash'ta 4,4 milyon yıl öncesine tarihlendirilmiş, özellikle şu an benzer zaman dilimine ait erken hominid türleri arasında ortak atadan evrimsel olarak bize yönelen çizginin en erken üyelerinden biri olduklarını keşfettikleri *Ardipithecus ramidus*'u bulmuşlar. 90'lı yılların sonunda evrimsel olarak *Ardipithecus ramidus* ve *Australopithecus afarensis* arasında yer alan *Australopithecus anamensis*'e ait fosilleri keşfetmişler. Bu dönemlerde insan evrimi konusunda öne çıkan bir soru anatomik olarak modern insanın ilk ne zaman ve nerede ortaya çıktığıymış; özellikle bazı önemli hipotezler (Afrika'dan Çıkış hipotezine karşı Çok Merkezli Evrim hipotezi gibi) bağlamında bu soru yoğun olarak tartışılıyormuş. 2003 yılında Middle Awash'ta Herto Köyü yakınlarında keşfettikleri ve yaklaşık olarak 165 bin yıl öncesine ait olan *Homo sapiens idaltu*'yu anatomik olarak modern insanın ilk temsilcisi olarak analiz etmişler. Bu keşif aynı zamanda anatomik olarak modern insanın evrimsel kökenine dair başka soruları da doğurmuş: O zaman anatomik olarak modern insan nereden geliyordu, ona atalık eden türler neredeydi? Çok geçmeden, aynı bölgede Herto Köyü yakınlarındaki Bouri bölgesinde yaklaşık 1 milyon yıl öncesine tarihlendirilen *Homo erectus* fosillerini de keşfetmişler. Bu keşif ise 1 milyon yıl ile yaklaşık

olarak 200 bin yıl arasında hangi türlerin yer aldığı ve ne tür bir evrimsel değişim gerçekleştiği sorularına odaklamış onları. Tim White, bu son sorunun, bugün insan evriminin en problemli ve tartışılan sorularından biri olduğunu söylüyor. Awash Nehri'nin iki yanına yayılan çalışmalarını tamamladıklarında, "Middle Awash'ın tek bir vadide insan evriminin birbirini evrimsel olarak takip eden kayıtlarını içeren eşsiz bir yer olarak kabul edileceğini" düşündüğünü belirtiyor.

Söyleşiyi yapan Dr. Ferhat Kaya, Tim White'ın Etiyopya'da yürüttüğü Middle Awash Projesi'nin üyelerinden biri. Helsinki Üniversitesi'nden Ferhat Kaya, Middle Awash Projesi kapsamında bulunan kemirgen ve diğer küçük boyutlu memeli gruplarına ait fosillerin bilimsel çalışmalarını sürdürüyor. Çalışmalara Türkiye'den katılan ve Middle Awash Projesi'nin en deneyimli üyelerinden biri olan Prof. Dr. Cesur Pehlevan ise (Yüzüncüyıl Üniversitesi Antropoloji Bölümü) bu kazılarda bulunan Rhinocerotidae (Gergedangiller) ailesine ait fosil buluntuların bilimsel çalışmalarını sürdürüyor.

Türkiye'nin bu proje ile tanışması antropolog Prof. Dr. Erksin Güleç'in 90'lı yıllarda Türkiye'de sürdürdüğü paleontolojik kazı ve yüzey araştırmaları sırasında Tim White ile geliştirdiği akademik ortaklıkla başlıyor. Türkiye'de süren omurgalı fosil yatakları araştırmaları sırasında Tim White, Erksin Güleç ve dönemin Maden Tetkik ve Arama Enstitüsü Doğa Tarihi Müzesi'nde paleontolog olan Gerçek Saraç'ı Middle Awash projesine katılmaları için davet eder. Türkiye'den ilk katılımlar böylece başlar. Ardından o dönem Erksin Güleç'in ekibinde yer alan araştırmacılardan da kısa süreli katılımlar gerçekleşir. Ancak Türkiye'den gerçekleşen bu katılımlar çoğunlukla Middle Awash projesinin nasıl gerçekleştiği ve işlediği konusunda deneyim ve bilgi kazanma amaçlı kısa süreli ziyaretlerdir. Bu süreçte, Cesur Pehlevan ve Ferhat Kaya ise kazının deneyimli üyeleri haline gelirler.

Middle Awash'ın özelliği başka bir yerde tekrar edilemeyen benzersiz fosillere sahip olmasının yanı sıra benzersiz bir jeolojiye de sahip olması. Halen yayınlanmayı bekleyen birçok fosil sırada bekliyor ve kazı ekibi, tabakalar arasında çok daha fazlasını bulmayı umut ediyor.

Bilim ve Gelecek dergisinde kapak dosyası olarak geniş yer bulan söyleşide, Middle Awash kazılarında 35 yıl boyunca bulunan fosiller, keşif süreçleriyle, bilimsel değerlendirilmeleriyle birlikte ayrıntılarıyla anlatılıyorlar. Bunun dışında, Türkiye'nin paleontolojik önemi, medyatiklik çabasının bilime verdiği zarar ve Tim White'ın alanda çalışmak isteyen gençlere verdiği öneriler de, dergideki yayında yer buluyor.

(https://odatv.com/insan-evriminin-kanitlari-avucumuzun-icinde-0202181200.html)

*

Tim White'ın sözleri önemli:

"Dünyada birçok insanın halen evrimsel bir geçmişe sahip olduğumuza şüphe ile yaklaştığını maalesef biliyorum. **Bilim kanıt temellidir** ve eğer gerekli kanıt olmazsa insanlar **spekülasyon** yapabilirler. Bu **adli bir olaya benzer**, eğer kanıta sahip değilseniz suçu ya da herhangi bir olayı kimin gerçekleştirdiği hakkında **ancak spekülasyon yapabilirsiniz**. Fakat [adlî olayla ilgili] kanıta sahipseniz, örneğin bu [suçluya ait] bir DNA olabilir, spekülasyona yer kalmaz. Paleontoloji de böyledir, o **fosile** sahipseniz herhangi bir spekülasyona ya da şüpheye yer kalmaz. Biz Middle Awash Projesi kapsamında bu kanıtları keşfediyor ve eksik parçaları bir araya getiriyoruz. Bu kanıtlar sayesinde herkes kendi gözleri ile evrimleştiğimizi görebilir ve kendi atalarının fosillerini avuçlarının arasına alabilir."

Buradan anlaşılıyor ki, Tim White ve arkadaşları, kendi çalışmalarından önce evrimin **kanıtsız biçimde savunulmuş olduğunu** kabul ediyorlar.

Elde **kanıt** yok, sadece iddia (ya da **inanç**) var.

Elde kanıt yoksa, insanlar elbette **şüphe** duyacaklar.

Dedikleri şu: **Kanıt** yok ama olsun, biz inanıyoruz.

Tamam inan da, bunun adına niçin "**bilim**" diyorsun?

*

Tim White'ın yaptığı **"adlî olay" benzetmesi** üzerinden gidelim:

Ortada bir **cinayet** bulunduğunu iddia ediyorsunuz, "Ölen şu, öldüren de şu şu özellikte biridir" diyorsunuz, fakat ortada kanıt yok.

Hayır, **kanıt eksikliği** sadece cinayeti işlemiş olduğunu düşündüğünüz kişinin kimliğiyle ilgili değil.

Ortada, böyle bir cinayetin işlenmiş olduğunu gösteren bir işaret de yok.

Sadece ölmüş olan bir tandığınız var.

Onun ölümü için şaşaalı ve parlak bir destan yazmak istiyorsunuz.

Bunun için bir cinayet hikâyesine ihtiyacınız var. O yüzden kolları sıvıyor, ölen tanıdığınız için bir "**cinayet senaryosu**" yazıyor, **cinayet teorisi** oluşturuyorsunuz.

Diyelim ki ölen tanıdığınızın **ismi** Türker.

İçinizden ağzı laf yapan biri çıkıyor "Türker mutlaka birisi tarafından öldürülmüştür, kendiliğinden ölecek biri değildi" diyor.

Bu iddia sizin aklınıza değilse de kalbinize ve duygularınıza hitap ettiği için yürekten benimsiyor, sorgulamadan sahipleniyorsunuz.

Sonra iddianın sahibi oturup bir kitap yazıyor: "**Türker'lerin Ölümünün Kökeni**".

Böyle bir kitap yazıldığını duyan pekçok kişi sormadan, sorgulamadan Türker'in öldürülmüş olduğuna inanmaya başlıyor.

"*Ölmüşse, öldürülmüştür yav, durduk yere ölecek değildi ya, kesin öldürülmüştür,*" diyorlar, "*hem de, öldürülmemiş olsa böyle bir kitap yazılır mıydı?!*"

Aklı başında birileri itiraz ediyorlar: "Kardeşler, ölenin illa da öldürülmüş olması gerekmiyor. İnsan **kendiliğinden** de ölebilir, hemen gaza gelmeyin" diyorlar.

Öbürleri bunları **cahillikle, bilimden, adlî meselelerden habersiz olmakla, geri kafalılıkla** suçluyorlar.

Böylece, Türker'in bir cinayetin kurbanı olduğu inancı zihinlere paslı çivi gibi çakılıyor..

Hatta hukuk fakültelerindeki **ceza hukuku ve kriminoloji** derslerinde "**Türker'in ölümü**" ciddi ciddi **bilimsel bir mesele** olarak okutulmaya başlanıyor.

Fakat, bazı "geri kafalı cahil"ler, "Türker öldürüldü diyorsanız, **bir katilin varlığını** kabul ediyorsunuz demektir. Kim bu katil?.. Canisi olmayan cinayet, katili olmayan öldürme olur mu?! Siz aptal mısınız?!" diyerek itirazda bulunuyorlar.

Bunun üzerine, adamlarımız vargüçleriyle katil arayışına giriyorlar.

Cinayetin çok uzun zaman önce işlendiğini kabul ettikleri için katilin de ölmüş olduğunu varsayıyorlar ve bundan dolayı dağ tepe dere orman demeden katilin mezarını aramaya koyuluyorlar.

İşte evrimcilerin dağ bayır, dere yokuş demeden **fosil** aramalarının nedeni bu.

*

Peki, Prof. Tim ile arkadaşlarının çalışmaları hangi tarihe uzanıyor?

Habere göre, Prof. Dr. Tim White ve ekibi, proje üzerinde, **1980'li yıllardan beri 35 yıldır** çalışıyorlarmış.

Demek oluyor ki, kanıt bulmaya **1983**'te başlamışlar.

Henüz tam bulamamış olacaklar ki, aramaya devam ediyorlar.

Demek ki, onlara göre, **1983 yılı öncesinde kanıt diye birşey yok.. Olsa, yeni kemik aramak yerine, onların tanıtımıyla uğraşırlardı.**

Evet, kanıt yokmuş, sadece **spekülasyon** ya da senaryo varmış.

Çalışmaların seyrine gelince..

İlk önceleri, **"şempanze ve insanın ortak atasından *evrimsel olarak bize yönelen çizginin erken üyelerinin* kimler olduğunu"** bulmaya çalışmışlarmış.

Yani, "işkembe" mahsulü olarak ortaya atılmış bulunan bir "önceki çizgi" düşüncesi için "üye" aranıyor.

Ortada, bulunan "üye fosil"lerden hareketle zihinlerinde oluşturdukları bir "çizgi" düşüncesi yok, önce kafalarında bir "çizgi masalı" oluşturmuşlar, sonra da o masal için üye bulma umuduyla yollara dökülmüşler.

Bunu gazeteye ilan vererek yapamadıkları için çölde kemik arıyorlar.

90'lı yıllarda Middle Awash'ta 4 milyon 400 bin yıl öncesine tarihlendirilmiş *Ardipithecus ramidus*'u bulmuşlarmış (Bu şatafatlı ad, bir kemiğe ait).

90’lı yılların sonunda ise evrimsel olarak *Ardipithecus ramidus* ve *Australopithecus afarensis* arasında yer alan *Australopithecus anamensis*’e ait fosilleri keşfetmişlermiş.

2003 yılında Middle Awash’ta Herto Köyü yakınlarında keşfettikleri ve yaklaşık olarak 165 bin yıl öncesine ait olan *Homo sapiens idaltu*’yu **anatomik** olarak **modern insanın ilk temsilcisi** kabul etmişlermiş.

Çok geçmeden, aynı bölgede Herto Köyü yakınlarındaki Bouri bölgesinde yaklaşık 1 milyon yıl öncesine tarihlendirilen *Homo erectus* fosillerini de bulmuşlarmış.

Bu keşif ise 1 milyon yıl ile yaklaşık olarak 200 bin yıl arasında **hangi türlerin yer aldığı ve ne tür bir evrimsel değişim gerçekleştiği** sorularına odaklamış onları.

Tim White, “**Bu son sorunun, bugün insan evriminin en problemli ve tartışılan sorularından biri olduğunu söylüyor”**muş.

Yani ortada, **bir problem ya da tartışılan sorun** var.

Cevap ise yok.

*****

İşin özüne gelelim..

Söz konusu kemiklerin bulunması, sadece o kemiklerin varlığını ispatlar. Bulunan farklı kemikler arasında soy bağının bulunduğunu kanıtlamaya, kemiklerin varlığı **tek başına yetmez**.

Tim White’ın **“adlî olay” benzetmesi** çerçevesinde konuşalım:

Bir yerde ölüler ve de birtakım cinayet aletleri bulmanız, orada mutlaka cinayet yaşanmış olduğunu göstermez.

Hatta ölünün birinin vücudunda öldürülmüş olduğunu gösteren **darbe ve kurşun izleri** görseniz bile, yine de bir cinayetin varlığından kesin olarak emin olamazsınız. Adam intihar etmiş de olabilir. Veya kaza kurşununa kurban gitmiştir, ortada bir **tesadüf** söz konusudur.

Bundan hareketle **"cinayet teorisi" (ya da yasası)** icat ederseniz, bu sadece, sizin, (aranızda soy bağı yoksa da) **zekâ bakımından** maymunlarla bir benzerliğinizin bulunduğunu kanıtlar.

"Mantık" ve de **"bilimsel yöntem"** gereği, böylesi durumlarda bir kanıtlamadan söz edilemez.

Yine, eski bir mezarlığı kazdığınızda bulduğunuz kemiklerin form bakımından benzer olmaları, onların aynı soydan geldiklerini (mesela hepsinin Türk, ya da hepsinin İtalyan vs. olduğunu) göstermez.

Farklı milletlerin mensubu olabilirler.

Bulunan çok eski fosillerden hareketle o fosiller ile bugünkü canlılar arasında bir soy bağı icat etmeniz, köyünüzdeki bir kazı sırasında bir insan iskeleti ile eşek iskeletinin yan yana yatıyor olduğunu keşfetmenizden hareketle (Sonuçta ikisi de kemik) o insan ile eşek arasında soy bağı bulunduğunu (birinin diğerinin uzak atası olduğunu) iddia etmenizden, mahiyet itibariyle farksızdır.

Evrimci mantık, **akıl yürütüşündeki sağlamlık ve kanıtlama biçiminin kesinliği** bakımından bundan daha iyi durumda değildir.

*

Şempanzeler ve goriller, insana bir ölçüde benzeyen hayvanlardır. Geçmişte insana (daha doğrusu şempanzelere) benzeyen başka hayvan türleri de yaşamış olabilir.

Kur'an'da bunlardan bahsedilmemiş olması önem taşımaz. ***Kur'an***, bir canlı türleri ya da hayvanlar âlemi antolojisi değildir.

Dünyadaki canlı türlerinin (böcek, kuş, vahşi hayvan, balık, sürüngen) fazlalığı, Allahu Teala'nın kudretinin ve sanatının gözle görülen ve akla hitab eden, peygamberlerin haber vermesini gerektirmeyen delilleridir.

Evrimciler insanın maymundan (ya da maymunlarla aynı ortak atadan) türediğine gerçekten inanıyorlarsa, ve de bunu kanıtladıklarını düşünüyorlarsa, artık bu konudaki araştırmalara son verip, **daha öncesini araştırmaya** başlamalılar.

Onlara göre, evrim gereği maymunlar birdenbire öylece ortaya çıkmış türler olamayacağına, ondan önce de evrim geçirmiş bulunduklarına göre, **maymunun atalarının evrim şemasını çizerlerse, ve de o evrim şemasına uygun iskeletler bulurlarsa,** atalarının (ya da atalarının akrabalarının) ruhlarını değilse de kemiklerini şad etmiş olurlar.

Bu yönde niçin hiç gayretleri yok, anlamak mümkün değil.

*

Yoksa, evrimin sadece insana mahsus olduğunu, ve de maymunun (Hz. Adem atamız gibi) evrim geçirmeksizin, öylece bir anda ortaya çıkmış bulunduğunu mu kabul ediyorlar?

Etmiyorlarsa, niçin o **maymunların atalarının kuzeni olan atalarını** hiç merak etmiyor ve araştırmıyorlar?

Onların kemiklerine niçin hiç saygıları yok?

Birşey daha:

“**Modern insan**“ın yüzbinlerce, milyonlarca yıl önceki maymun (veya maymun benzeri) atalarının (evrim gereği) “modern insan”dan farklılık arzettiğini kabul

ettiklerine ve onların kemiklerini bulmaya çalıştıklarına göre, “**modern maynun**“ların atalarının da yine evrim gereği bugünkü maymunların görünümünden farklı olduklarını kabul ediyorlar demektir.

Niçin araştırmaları sırasında onlara hiç rastlamıyorlar?

Evrim sadece insana çıkmış bir **piyango** olamayacağına göre, bugün mevcut olan her canlının evrim geçirmiş atalarının bulunması gerekiyor.

Mesela **fillerin** milyonlarca yıl önceki ataları nasıl birşeydi?.. Onların fosillerini bulup müzelere koymak ilginç olmaz mı?

Evrimciler yine mesela **inek ve öküzlerin** evrim geçirmiş atalarını bularak **Hindistan'ın putperestlerini** sevindirmeyi deneyebilirler. Hindistan'ın sapıkları **tanrılarının atalarıyla** müşerref olmaktan kesinlikle mutlu olacaklardır.

Yine evrimciler, boz kurtların atalarının evrim sürecinin ilk aşamalarındaki hallerine ait fosilleri bularak yoz kurtçu (ya da boş kurtçu) Türkçüleri de sevindirebilirler.

Allah'tan ki hayvanlar âleminde onların kafalarını karıştıran Darwin'ler yok.. Olsaydı, mesela serçelerin, içlerinden çıkan Serçe Darwin'in aklına uyup atalarına lanet okuduklarına şahit olunabilirdi.. "N'alet olsun, niye kartal gibi olma yönünde evrim atakları gerçekleştirmediniz de bizi bu perişan hale düşürdünüz?" diyebilirlerdi.

Evrim teorisi tek birşeyi ispatlıyor: İnsanoğlu zekâ bakımından maymunlaşabilir.

*

Mustafa İslamoğlu adlı **yerli-milli amatör Darwin**'lik heveslisinin Tim White gibilerden farkı, onların aksine bilim yöntemi ve bilimsel kanıtların niteliği hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyor olması.

O yüzden, ***Kur'an*** **ayetleri**nin karşısına aklınca **kevnî ayetleri** koyuyor.. Böylece Tim White'ın bulduğu fosiller, Develili azgelişmiş zekâ için **Hazreti Fosil** haline geliyor.

Delil olarak ileri sürdüğü şeyler de tam bir sefil tiyatro, zavallı komedya.. Dediğine göre, (aklımda kaldığı kadarıyla) Oxford'lu bilmem kimler **üç santim uzunluğunda parmak kemiği** bulmuşlarmış, bu, ayetmiş, **Allah'ın ayeti**ymiş.. Allah her zaman gökten ayet indirmezmiş, bazısını da yerden çıkarırmış. (Vatandaş **evrimci nebbaş ve mezar soyguncularının** Oxford'lu olduklarını öyle bir iştahla söylüyor ki, zannedersiniz ki bunlar Allahu Teala'dan "ayet" getiren birer İbrahim, Musa, Davud, İsa a.s. ...)

Develili Darwin karikatürü, Stand-up'çı artistliği ve iğrenç edebiyat paralama tutkusuyla pis pis sırıtarak bunu söylüyor.

Allah dostları, görüldüklerinde Allah'ı hatırlatırlar, buna ait bir fotoğraf ya da video kaydını bir şekilde görme bahtsızlığına uğradığımızda nedense İblis'i hatırlıyoruz.

Evet, Develili Darwin'lik heveslisinin sözünü ettiği o kemik de bir **ayet**tir de, o ayetten hareketle ürettiği hurafe (teori), ayet değildir.

Dalalettir.

O kemiği ayet olarak alıyor, daha doğrusu o kemikten hareketle kendisi bir **ayet üretiyor**, Allahu Teala adına konuşma hadsizliği sergiliyor, bu sözde ayetten (evrim hurafesinden) hareketle resmen ***Kur'an*** ayetlerine "ayar" veriyor.

*

İmdi, yaratılmış olan herşey aslında birer **ayet**tir..

Herşey bize Allahu Teala'yı tanıtır..

Günah diye birşey olmasaydı, Allahu Teala'nın Settar ve Gaffar olduğunu bilemezdik.

Zulüm diye birşey olmasa Allahu Teala'nın el-'Adl ismini de, Azîzün Züntikam olduğunu da bilemezdik.

Küfür ve inkâr diye birşey olmasa, Allahu Teala'nın Hâdî ve Kahhâr olduğunu bilemezdik..

Açlık ve ihtiyaç olmasa, Rezzak olduğunu bilemezdik.

Ölüm olmasa, Allah'ın el-Mümît olduğunu bilemezdik.

İşte, o "üç santimlik ayet", Allahu Teala'nın **varlığının, birliğinin, yaratıcılığının bir delili**dir, bu anlamda ayettir, fakat Hz. Adem'in nasıl yaratılmış olduğunu gösteren bir ayet değildir..

O konuyla ilgili ayet, ***Kur'an***'da..

O Oxford'lular sahtekâr bilimciler değil de doğrucu Davutlar olsalar bile, o kemiğin sahibi ile Hz. Adem arasında bir soy bağı bulunması gerekmiyor..

Bu tür kemikler, bir soy bağı iddiası için "**sübutu ve delaleti kat'i**" delil olmaktan uzaktırlar. En iyi ihtimalle "**zan**" ifade ederler.

Ve Allahu Teala seni bu tür "zan"larla da imtihan edebilir.. Bakalım kendi yarım bile olamayan çeyrek aklınla ulaştığın, bilim ve bilgi felsefeleri alanındaki cehaletinle beslenen aptalca zannına mı (daha doğrusu peşine takıldığın Darwin gibi ins şeytanlarının yaldızlı laflarına mı) tabi olacaksın, yoksa Allahu Teala'nın kelamına mı?

EVRİMCİ “MÜSLÜMAN”LARLA NASIL TANIŞTIM, NASIL TARTIŞTIM

2000’li yılların başlarıydı.

Düzenli bir işim yoktu, ve borçluydum.. Talep eden olursa tercüme, tashih ve redaksiyon gibi işler yapıyordum.

Bir gün Üsküdar’daki Yeni Valide Camii’nin müezzini Hafız Hamza Hoca aradı, meal yazıp bastırmış olan bir hocanın benimle görüşmek istediğini söyledi.

Bir akşam evime geldiler.. Hocanın adı Salih Parlak’tı.. 2001 yılında bastırmış olduğu meal "***Bilgi Toplumuna Doğru Kur'ân-ı Kerîm Meâl-Tefsiri***" adını taşıyordu.

Büyük boy bin 200 sayfaydı.

İlahiyatçı Salih Parlak’ın benden istediği, eserini redakte etmemdi.

Eseri inceleyip katkı sunup sunamayacağıma karar vereceğimi söyledim.

Karar vermem zor olmadı.

Yaptığı çalışma **tefsir usûlü** bakımından kabul edilemez nitelikteydi.

Istılahat/terminoloji bakımından da arızalıydı.

Ayrıca yazarın **modern bilmin** verilerine aşırı güveni vardı. Ve bu güvenden **evrim teorisi** de bir ölçüde nasipleniyordu.

Bu güven sadece fen bilimleri alanıyla da sınırlı değildi. Yazar seküler sosyal bilimlerin etkisi altında laikleşmiş bir dil kullanıyordu.

Hamza Hoca’ya telefon edip kitap üzerinde çalışamayacağımı söyledim.

*

Evrim teorisinin müslümanlaştırılması ya da İslam'ın Darwincileştirilmesi anlamına gelen bir çalışmayla ilk kez karşılaşıyordum ve bir daha da karşılaşacağımı zannetmiyordum.

Yanılmışım.

2010 yılında bu yönde bir "ortak çalışma" yapma teklifi aldım.

Buna gelmeden önce başka şeylerden söz etmem gerekiyor.

2003 yılı Ocak ayı sonlarında, **"İslamcı" bir gazetenin** bir muhabiri benimle görüşmek isteyecek, bir zaman sonra bunun (**istihbaratçılar**ın tabiriyle) bir **"sahte bayrak" (false flag)** olayı olduğunu düşünecektim.

Muhabir, iki yıl önce 4 Şubat günü Avustralya'da şüpheli bir trafik kazasında hayatını kaybetmiş olan **Esad Efendi**'nin vefatının yıldönümü vesilesiyle onunla ilgili bir yazı dizisi hazırlamaktaydı. **Server Holding**'ten, merhumla ilgili bilgiler alabileceği kişilerin isimlerini istemiş, onlar da (söylediğine göre) verdikleri listenin en başına benim ismimi yazmışlardı (Bu sözünü unuttuğundan olacak, röportaj için yanıma geldiğinde elindeki listeyi bana gösterecekti, ismim ilk sırada değildi).

Tam da bu yazı dizisinin yayınlandığı sıralarda **Arslan Bulut**, ***Yeniçağ*** gazetesinde "**Türk istihbarat kaynakları**"na dayanarak merhum hakkında "çok ilginç" iddialar ortaya atacak, Esad Efendi'yi (**CIA'**le işbirliği içinde geleneksel "trafik kazası" yöntemiyle) şehit etmiş olan **İngiliz gizli servisinin** "operasyonunun içyüzünü" ve gayesini tüm ayrıntılarıyla anlatacaktı.

Bunun yanı sıra **Nurettin** de, 4 Şubat gününün gecesinde düzenlenen anma programında, babasının "**müphem bir çarpışma neticesi şehid**" düşmüş bulunduğunu duyuracaktı. Aynı sıralarda Nurettin, Arslan Bulut'un müjdesini verip

dünyaya duyurduğu gibi, yeni bir siyasal parti kurmuş bulunuyordu: **Sağduyu Partisi**.

Çok sonraları, evime kadar gelip benimle röportaj yapmış olan bu muhabirin, benim *Esad Efendi'ye, Nurettin'in "konumuna" ve Cemaat'e ilişkin "o günkü" düşüncelerimi* öğrenmek için gönderilmiş **"sahte bayraklı"** bir "haberci" olabileceğini düşünecektim. Çünkü, bu tür röportajlar esnasında söylenen "kayıt/yayın dışı" (*off the record*) sözler bazen röportajın kendisinden çok daha önemli ve bilgilendirici olabiliyordu. Ve bana söz konusu muhabir bu nitelikte sorular da yöneltmiş bulunuyordu.

Yedi yıl sonra, 2010 senesinde, Boğaz kenarında GASM'da (Gemi Adamları Sınav Merkezi) çalışırken söz konusu **muhabir**in bir haberi dikkatimi çekecekti. Çalıştığı yer artık **İslamcı** bir gazete değildi, yabancı bir dergiydi: ***Newsweek***.

Muhabir, **PKK**'nın önde gelen isimlerinden, benim gibi Gürünlü olan **Mustafa Karasu** ile röportaj yapmış bulunuyordu. Habere göre, "sözde alevi kimliğiyle" sahabeye dil uzatan "Hüseyin Ali" kod adlı Mustafa Karasu, "PKK'nın **İslam dinini iliklerine kadar yaşayan** Kürt vatandaşlarımızdan ne kadar uzak bir örgüt olduğunu" da gözler önüne seriyordu. Muhabir, *"Karasu, 'Bizler Ömerleri ve Osmanları sevmeyiz' diyerek* ***mezhepçi*** *tarafında dikkatimi çekmeye gayet gösteriyor"* diye yazıyordu, fakat benim tahminime göre, söz konusu muhabir, Karasu'yu bu şekilde konuşması için provoke etmiş olmalıydı.

Bundan, o sıralarda **GASM**'ın yan taraftaki sınav yapılan bölümünde çalışan ve beni sıkça ziyaret etmeye başlamış olan Tuğ... Gün..'a söz etmiş bulunuyordum. T. G., üniversitede araştırma görevlisiyken Denizcilik Müsteşarlığı'na geçmiş olan bir uzmandı. İngilizce'si iyi olduğu için Avrupa Birliği ile ilgili projelerde görev almıştı ve şimdi de GASM'daydı. Ona, *"Bu haberden* ***gizli servis operasyonu kokusu*** *geliyor"* demiştim, *"PKK'nın içine bir* ***'Sünnî-Alevî' ihtilafı ya da 'nifakı'*** *sokma gayesiyle hazırlanmış gibi görünüyor"*. Ona, bunun yanlış

olduğunu, böylesi bir çatışma başladığında bunun sadece PKK içinde kalmayacağını, diğer Kürtler'e ve hatta bütün Türkiye'ye yayılabileceğini söylemiş bulunuyordum. "Bir kıvılcım, bir çıngı; bir ev yakar"dı ve de "komşunun evini kundaklarsan seninki de yanabilir"di.

Evet **PKK** gaddar bir terör örgütüydü, fakat onunla mücadele bu şekilde "kendi ayağına kurşun sıkma" anlamına gelebilecek bir "ahmaklık"la yapılmamalıydı.

T. G. bir süre sonra*, İslam'a olan ilgisinden dolayı* ***akrabalarının dışladığı*** Adıyamanlı "**İslamcı Alevî**" bir mimar arkadaşına benden bahsetmiş olduğunu, onun benimle mutlaka tanışmak istediğini söylemiş bulunuyordu. Görüşmek için, istediğim zaman, istediğim yere gelebilirdi. Israr üzerine, bir akşam iş çıkışı, yolumun üstündeki Beşiktaş iskelesinde üçümüz buluşmuş, bir çay bahçesinde oturup konuşmuştuk. "İslamcı Alevî" Met.. Yorul…'ın elinde **Murat Menteş**'in İletişim Yayınları'ndan çıkmış bir kitabı bulunuyordu. Murat'ı, 1998 yılı yazı bir ara çalıştığı ***Sağduyu Gazetesi***'nden hatırlıyordum, kültür ve sanat sayfasını hazırlamaktayken fedakârlık yapıp işini İbrahim Tenekeci'ye bırakıp ayrılmış durumdaydı.

İslamcı Alevî M. Y. bana, **evrim** teorisinin ***Kur'an***'da yer aldığını gösteren bir kitap yazmak istediğini, bunun **evrimci çevrelere İslam'ın sevdirilmesi** bakımından faydalı olacağını, bu konuda kendisine **en azından tavsiyelerde bulunma** babından yardımcı olmamı arzuladığını söylemiş bulunuyordu. İstersem kitabı birlikte de yazabilirdik. Ayrıca İslamî konuları benimle ayrıntılı bir biçimde daha geniş bir vakitte konuşmak istiyordu.

Sonraki günlerde bir akşam Kadıköy'de Boğa Meydanı yakınlarındaki evinde üçümüz yine bir araya gelecek, gece geç saatlere kadar konuşacaktık. Adıyamanlı İslamcı Alevînin kitaplığı çok zengin değildi, 150-200 kadar kitap mevcuttu. Bu, mesleği mimarlık olan, "İslamcılık"la da yeni tanışmış bir kişinin tartışmalı bir

konuda "dinî" mahiyette kitap yazmaya heveslenmesini açıklayabilecek bir entelektüel zemine karşılık gelmiyordu.

Bununla birlikte, söz konusu "İslamcı alevî"nin **biyografi**si, ona **sempati** duymamı sağlayacak öğeleri fazlasıyla taşıyordu. Bir Alevînin, hayatının belli bir aşamasında Sünnî olmaya karar verip bütün bir **geçmiş**inin üstüne çizgi çekmesinin, "**mahalle**"siyle karşı karşıya gelmeyi ve **sosyal çevresini** yitirmeyi göze almasının onun için ne kadar zor ve trajik birşey olacağını anlayabiliyordum.

Bu tür bir toplumsal afetin, "sosyal deprem"in yıkıntıları altında yalnız kalmanın ne denli yıpratıcı birşey olduğunu yaşayarak öğrenmiştim. Böylesi şeyleri, yaşamamış olanlar asla anlayamazdı, anladıklarını sansalar bile.. *"Yağmur bu kadar inceyken / Ağır açan bir gül kadar hafifken merhamet / Ölüm çok ağır Allah'ım / Ölüm çok ağır affet"* dizelerini ancak küçük bir çocukken babasını yitirmiş olan Hüseyin Atlansoy gibi biri "hissederek" yazabilirdi.

Evet, "İslamcı Alevî"nin yalnızlığı, akrabaları tarafından dışlanmış olması benim için çok derin ve ince bir anlam taşıyordu. Aynı zamanda Adıyamanlıydı, benimle aynı coğrafî bölgeye ait kabul edilebilirdi.

Ayrıca, artık İslamcılığın bittiğinin söylendiği, çok az sayıda kişi dışında kimsenin kendisini "İslamcı" olarak görmediği bir zaman diliminde **rüzgârın estiği yönün aksine doğru** yürümeyi göze alabilmesi de benim için değerli bir tutumdu.

Fakat, **"İslam ve evrim"** kitap projesi saçmalıktı.

Ancak, bu saçma kitap projesi, bir zaman sonra **Mustafa İslamoğlu** tarafından "***Yaratılış ve Evrim***" adıyla hayata geçirilecekti. Müfessir geçinen, meal yazıp pazarlayan Mustafa, Hz. Adem'in "**beşer**" adı verilen ve "**insan**"dan başka bir tür olan "**hayvansı**"ların neslinden geldiğini ileri sürüyordu. Mustafa'nın "zırva"larını çürütmek için kitap yazmak gerekmiyordu. Yazdıklarını sadece üç (rakamla 3) cümle ile "boşboğazlıkların çöp tenekesi"ne atmak mümkündü. Âl-i İmrân

Suresi'nin 59'uncu ayet-i kerimesinde ***"Şüphesiz Allah katında İsa'nın durumu, Âdem'in durumu gibidir: Onu topraktan yarattı. Sonra ona 'Ol' dedi. O da hemen oluverdi"*** buyuruluyordu. Bu durumda, Mustafa'nın "zırva"sı, **Yahudiler gibi**, Hz. Meryem'in Hz. İsa'yı haşa gayrimeşru biçimde bir adamın çocuğu olarak dünyaya getirmiş olduğuna inanmayı gerektiriyordu. Çünkü Hz. İsa'nın durumu Hz. Adem'in durumu gibiydi, ve onun babası vardı.

Bu "manyakça" tezi savunabilmiş olan Mustafa, bir zamanlar "***Yahudileşme Temayülü***" diye bir de kitap yazmış durumdaydı. Müslümanlar arasında yahudileşme temayülü bulunduğunu bizzat kendi "dönüşüm"ü ile ispatlamayı başarmıştı.

Barbaros Hayrettin Paşa, hatıratında, savaştığı hristiyanların öfkeli hallerini tasvir için, *"Kâfirdiler, yahudi oldular"* ifadesini kullanıyordu.
Mustafa **"sapıtmada evrim"** merhalelerini, ara duraklara uğramadan hızla atlamış, doğrudan "yahudi" gibi inanma moduna geçebilmişti.

Sonraları, söz konusu "İslamcı Alevî"nin "**biyografi**"sinin, beni "İslam ve evrim" konulu "saçma" bir kitap yazmaya "yönlendirmek" için özel olarak **kurgulanmış** olduğunu düşünecektim. Zamanla fark edecektim ki, istihbaratçılar, "eleman"larının "hedef şahıs"lara yaklaşması için "**ortak paydalar, ilgi alanları ve benzerlikler icat**" ediyorlardı. Hedef şahsın **ilgi alanları, kişilik özellikleri, geçmişindeki travmatik olaylar, sevdiği ve nefret ettiği noktalar, zaafları, arayışları, eksikliğini hissedip ihtiyaç duyduğu şeyler, hassasiyetleri ve zihinsel kodları** belirlenip analiz ediliyor, taktikler böylesi bir stratejik anlayış çerçevesinde oluşturuluyordu. **Hobileriniz, fobileriniz, sevdiğiniz renkler, beğendiğiniz mekân ve yapılar, ilgilendiğiniz spor dalları, kültürel ilgileriniz, arkadaş çevreniz, sık uğradığınız yerler, yemek alışkanlıklarınız ve içecek tercihiniz** bile dikkate alınıyordu.

Mesela, siz eğer İbn Haldun konulu kitap yazmışsanız, sizinle özel bir dostluk kurmak ve güveninizi kazanmak isteyen kişi, bulunduğunuz ortama elinde ***Mukaddime***'nin tercümesi olduğu halde gelebiliyordu. Siz eğer **Seyyid Kutub**'un "**Ente hurrun**" şiirini beğeniyorduysanız, başkasıyla konuşurken bir punduna getirip sizin duyacağınız şekilde sözü o şiire getirebiliyorlardı. Veya sevdiğiniz bir şairin beğendiğiniz mısralarını okuyabiliyorlardı. Siz falanca yönetmenin veya aktörün filmlerini beğeniyorduysanız ondan bir replik aktarabiliyorlardı. Siz sahaf raflarını tarayıp beğendiğiniz kitapları alıyorduysanız, size yaklaşmak isteyen kişi de bir gün elinde böylesi sahaf tozu yutmuş kitaplar olduğu halde çıkıp gelebiliyordu. Siz Mümtaz Turhan'ın **1969** yılında basılmış ***Kültür Değişmeleri*** adlı kitabından elinizde iki tane bulunduğu için birini herhangi bir kimseye hediye etmişseniz, size yaklaşmak ve güveninizi kazanmak isteyen kişi, bir zaman sonra aynı kitabın aynı tarihli baskısıyla arz-ı endam edebiliyordu. Siz bir öğünü simitle geçiştiriyorduysanız karşınızdaki de aynısını yapabiliyordu. Kahve seviyorsanız kahveyi sevebiliyor, maden suyu içiyorsanız onlar da onu içebiliyorlardı. Sevdiğiniz yemekler ve tatlılar için bile aynı şey geçerli olabiliyordu. Kılık kıyafette ve beden dilinde bile "**aynalama tekniği**"ne başvurulabiliyordu.

Bu "benzerliğin cazibesi", aslında yeni keşfedilmiş birşey değildi. Biliniyordu ki insan, suret ve manada kendisi gibi olanı, kendisine benzeyeni benimserdi. Onlarla olmak isterdi, onlarda kendisini, kendi dünyasını ve iç âlemini bulurdu, bulacağını düşünürdü. Bu, Mevlana'nın ***Mesnevî***'si ve Şeyh Sadî'nin ***Bostan*** ve ***Gülistan***'ı gibi klasik kitaplarda da vurgulanan bir husustu. Mevlana şöyle demiş bulunuyordu:

> "… İki kişi birbiriyle uzlaştı, birbirine sataştı mı, hiç şüphe yok, aralarında bir kadr-i müşterek vardır.
>
> "Kuş ancak **kendi cinsinden** olan kuşlarla uçar. Kendi cinsinden olmayanla sohbet âdeta mezara girmedir" diye cevap verdi.

“Bir hakîm dedi ki: “Yazıda bir kargayla bir leyleğin beraberce koşup uçmakta olduğunu gördüm.

“Hayret ettim, bakalım aralarındaki kadr-i müştereke ait emare bulabilir miyim, diye hallerini araştırmaya koyuldum.

“Hayretle yanlarına yaklaşınca gördüm ki ikisi de topal!”

Böyleydi.

*

Biz İslamcı Alevî mimar M. Y. ile olan maceramıza dönelim.

Söz konusu görüşmelerimizden sonra bana şöyle bir e-posta göndermişti:

Seyfi Hocam selamlar

öncelikle düşüncelerinizi paylaştığınız için teşekkür ederim. Darwinizm ile ilgili düşüncelerinize kesinlikle katılıyorum. Bu noktada bilimsel bir iddianın, kamunun ortak tartışma platformunda yer ve biçim kazanması gereken bir savın, bu şekilde kişileştirilmesi sonucundaki **''izm'' li her türlü şirke karşı durmak** bilimselliğin gereğidir düşüncesindeyim. Evrim kuramı ile ilgili bilim dünyasının tutumundan bende rahatsızlık duymaktayım. Bu noktada naçizane üzerinde çalışmakta olduğum tez ile birlikte, özellikle bu **kavramsal tartışmalar** çerçevesindeki düşüncelerimide sizinle paylaşmak isterim. Değerli zamanınızdan benim için ayırabileceğiniz bir kaç saatlik bir süre eminimki çalışmam için ışık tutucu bir rol oynayacaktır.

Çalışmamın şablon niteliğindeki bir özetini size gönderiyorum. Zaman bulupta göz atabilirseniz sevinirim.

Saygılar

O gün ona önce şöyle bir cevap yazdım:

To:...@yahoo.co.uk

Wed, Jul 21, 2010 at 3:10 PM

Selam…

M. Bey kardeşim,

Gördüğüm kadarıyla, evrim teorisi ile (bir müslüman olarak) ***Kur'a***n ayetlerini uzlaştırmaya, aralarında bir çelişki olmadığını göstermeye çalışıyorsun.

Bilimsel bir tez çalışmasında, "giriş" düzeyinde şu özellikler aranır:

1. Kavramsal çerçeve:

Çalışmanın temel kavramları bize açıklanmalıdır. Mesela "Türkiye'de Sosyal Değişme" başlıklı bir çalışma yapıldığını düşünelim. Yazar bize Türkiye'den neyi kastettiğini açıklamalıdır. Sadece Türkiye Cumhuriyeti'ni mi, yoksa Alparslan'la başlayan Türk egemenliğini mi kastediyor? Ayrıca "sosyal değişme"yi de tanımlamalıdır. Sosyal değişmeden ne anlamalıyız, bunu açıklamalıdır. Zaten bildiğimizi varsaymamalıdır. Böyle varsaydığında, çalışma bilimsellik özelliğini yitirir.

Senin de, **öncelikle "müteşabih" ve "muhkem" kavramlarını tanımlaman gerekir**. (Bu konuda senin için en büyük kaynak ***TDV İslam Ansiklopedisi*** olacaktır.) Bilim sözkonusu olduğunda **kelimelerin bir sözlük, bir de terim (ıstılah) anlamı vardır**. Mesela tarîk, yol demektir, tasavvuf terimi olarak belirli bir tasavvufî hareket anlamını taşır. Bu ikisi aynı şey değildir. **Müteşabih kelimesinin de sözlük anlamı ile**

***Kur'an*'daki terim anlamı farklıdır.** Normalde her müteşabih (benzetmeli) ifade, tefsir terimi olarak müteşabih değildir. Ekte Elmalılı'nın Ali İmran 7-9 tefsirini gönderiyorum.

Ayrıca, **"evrim"i de tanımlamalısın**. Evrimden neyi kastettiğini açık bir şekilde anlatmalısın.

2. Yöntem:

Çalışmanın yöntemi açıklanmalıdır. Yöntemlerden biri**, literatür taraması** yapmadır. Bir diğeri (fen bilimleri için daha bilimseli), **doğrudan gözlem ve deney** yapmaktır. Sosyal bilimlerde ise anket, soruşturma, alan araştırması vs. yöntemleri vardır. Görüldüğü kadarıyla **senin yöntemin literatür taraması**. Bu durumda, yararlandığın, temel aldığın eserlerin adını vermen gerekir. Bu, hem evrim konusu, hem de tefsir için geçerlidir.

Öncelikle, *Kur'an* ayetlerini tefsir bakımından "tefsir usulü" bilmek gerekiyor. Bu konu ilahiyatlarda başlı başına bir ders olarak okutulur. ***Kur'a***n ayetleri, birincisi ***Kur'an***'ın bütünlüğü göz önüne alınarak, ikinci olarak da hadîslerle tefsir edilir. Herhangi bir ayetle ilgili hadîsleri ihmal eden bir çalışma, tefsir ilmi (***Kur'an***'ın anlaşılması bilimi) açısından bilimsel değerden yoksundur. Çalışmanda yararlandığın bütün ayetler için tefsir kitaplarına bakman gerekir. Genel olarak tefsir kitapları iki ayrı kategoriye ayrılmaktadır: 1. Rivayet tefsirleri: Konuyla ilgili hadîsleri, daha önceki ümmetlerden (Hristiyan ve Yahudi) nakledilenleri vs. toplayan tefsirler. Hadîsler açısından en önemlisi İbn Kesîr tefsiridir. Tercümesi yayınlandı. 2. Dirayet tefsirleri: Akıl esas alınarak, günün bilgi birikimi çerçevesinde yapılan tefsirler. Elmalı tefsirinin iki özelliği birden kendisinde topladığı söylenebilir.

3. Çalışmanın amacı ve önemi:

Böyle bir çalışmaya niçin ihtiyaç duyuluyor, bu açıklanır. Çalışmanda bu var.

4. Çalışmanın kapsamı:

Konunun sınırları açıkça belirtilir. Mesela evrim konusu bütün canlılar için mi ele alınıyor, yoksa belirli bir canlı türü için mi?

5. Hipotez:

Çalışmanın hipotezi belirtilir. Mesela senin çalışmanda hipotez, ***Kur'an***'da evrim teorisinin var olduğu veya evrim teorisinin temel tezleri ile ***Kur'an*** ayetlerinin çelişmediği olabilir. Hipotezin açıkça ifade edilmesi gerekir.

Çalışmanın gerçekten bilimsel olması için, baştan kabul edilen bir düşünceye göre deliller aranmaması, eldeki delillere göre hipotezin test edilmesi, sorgulanması gerekir.

Senin çalışman için düşünürsek, ifadelerinde, evrim teorisyenlerinin ortaya attıkları tezlerin kesin bilimsel gerçek gibi kabul edilmesi durumu var. Eğer böyle kabul ediyorsan, neden öyle kabul ettiğini açıklamalısın. Ayrıca evrim teorisine yöneltilen itirazları da cevaplandırman gerekir.

Şahsen bu konuda **Harun Yahya (Adnan Oktar)** grubunun yazdıklarının önemli olduğunu düşünüyorum. Fakat onlar, işi "madde"nin varlığını bile kabul etmeme noktasına vardırdılar. Bu konuda **Harun Yahya'yı eleştiren bir yazı kaleme almıştım**. Ekte gönderiyorum. Fakat onların evrim konusundaki eleştirileri görmezden gelinemez. Onların bu konudaki yaklaşımının özü, "***Evrim Aldatmacası***" adlı kitaplarında var. Ekte gönderiyorum. Buradaki temel argümanlara ikna edici cevaplar verebiliyorsan mesele yok, veremiyorsan yapacağın çalışmayı dikkate

almayacaklardır. **Evrimciler, *Kur'an* ayetleri ile ateistleri kandırmaya çalıştığını, müslümanlar da, iyi niyetle faydasız ve kısmen yanlış bir işe giriştiğini düşüneceklerdir.**

Burada **senin çalışmanla ilgili en önemli sorun şudur: Hz. Adem'in doğrudan topraktan yaratıldığı *Kur'an*'da açıkça belirtilirken bunu evrim teorisiyle uzlaştırmak nasıl mümkün olacaktır?**

İkincisi, Allahü Teala Hz. Adem'i ve Hz. Havva'yı Cennet'ten yeryüzüne indirmiştir; bu da meselenin ayrı bir boyutu. Topraktan yaratıldı ama yeryüzü yaşamı sonradan başladı.

Kanaatimce, evrim teorisi ile ***Kur'an*** ayetlerinin uzlaştırılması mümkün değil.

Ayrıca, **Big Bang gibi teoriler** de, "yaratılış"ı tam olarak açıklayabilecek teoriler değildir. Çünkü bu teoriler, **ışık esas alınarak** yapılan araştırmalar sonucunda oluşturulmaktadır. ***Kur'an***, göğün yedi kat olduğunu bildiriyor. Bu konuda modern bilmin söyleyebildiği hiçbir şey yok. İkinci olarak, Mülk Suresi'nde, "en yakın gök"ün, yani birinci kat göğün yıldızlarla/kandillerle donatıldığı belirtiliyor. Yani modern bilim aslında sadece birinci kat gök hakkında konuşmaktadır. Diğer katlardan haberi yok. Ayrıca Arş ve Kürsî var. Hadîslerde, yedi kat göğün Arş'ın yanında büyüklüğünün, bir çöldeki yüzük kadar olduğu belirtiliyor. Arş da (yedi kat gök ile birlikte) Kürsî'nin yanında, yine bir çöldeki yüzük kadar**.. Yani modern bilimin Big Bang teorisi, güneş sistemi büyüklüğündeki bir arazide bir karıncanın, yüzük büyüklüğündeki yaşam alanıyla ilgili kanaatinden hareketle, bütün varlığın yapısını çözdüğünü/bildiğini düşünmesine benzemektedir.**

Şayet bu çalışmaya devam etmek istiyorsan, sana şunu önerebilirim:

İmam Gazalî’nin zamanındaki felsefe ile ilgili olarak yaptığı çalışmaya benzer bir çalışma yapabilirsin. O dönemde felsefe, din ve edebiyat bilimleri dışında kalan bütün fen ve sosyal bilimleri kapsıyordu. İmam Gazalî, ***Filozofların Tutarsızlığı*** kitabıyla, felsefenin bir kısmının yararlı, bir kısmının boş, bir kısmının da batıl (yanlış) olduğunu göstermeye çalıştı. Sen de, evrimcilerin görüşlerinin bir kısmının ***Kur’an***’a uygun, bir kısmının ilgisiz, bir kısmının da çelişir durumda olduğunu ortaya koyan bir çalışma yapabilirsin.

Bilmukabele selam ve saygılar…

Ertesi gün ise, “**çalışmanın şablon niteliğindeki özeti**” hakkındaki düşüncelerimi yazmıştım:

To:...@yahoo.co.uk

Thu, Jul 22, 2010 at 12:52 PM

M. Bey kardeşim,

Şayet ilk gönderdiğim “Darwinizm’e Farklı Bir Bakış” başlıklı yazım ile Elmalılı’nın “müteşabih” konusundaki açıklamalarını okuduysan, hangi noktalarda seni eleştireceğimi zaten anlamışsındır.

Bununla birlikte, bazı hususları belirtmek istiyorum.

Öncelikle Elmalılı’nın müteşabih ayetlerle ilgili tefsirinin mükemmel olduğunu belirtmeliyim. Elmalılı, felsefe tarihine ve Batı felsefesine de vakıf bir isim. Fransızca’dan felsefe tarihi ile ilgili bir kitabı “***Metalib ve Mezahib***” adıyla tercüme etmiş bulunuyor.

Muhkem-müteşabih ilişkisi konusunda Elmalılı şunu söylüyor:

*“Binaenaleyh kitap, bütünlüğü içinde ele alındığı zaman bu hikmetli üslup ile müteşabihatın muhkemata dönüşmesi bakımından***, o asla irca edilmesi bakımından hepsi muhkem demektir***: "Bunda hiç şüphe yoktur." (Bakara, 2/2) ve "Bu öyle bir kitaptır ki, âyetleri muhkem kılınmıştır." (Hûd 11/1) âyetleri bunu açıklar. Bunun aksine bu hikmete aykırı olarak müteşabihat kitabın anası farzedilir de muhkem olan âyetler müteşabihat ile te'vil edilirse, yani müteşabih âyetler esas kabul edilirse, o zaman da kitabın hepsi müteşabih olmuş olur.”*

Daha önce de yazdığım gibi, her benzetmeli (teşabühlü, müteşabih) ifade, tefsir terimi olarak müteşabih değildir. Nitekim Elmalılı şöyle diyor:

”Âyetlerinin fasılaları, uyumları ve daha başka birbirine benzer tekrarları ve edebî sanatları açısından teşabüh ve sıralama muhkemliğe karşı değildir, belki aynı şekilde muhkemliktir.”

Yani ***Kur’an*****’daki yaratılışla ilgili benzetmeler müteşabih değildir.**

Müteşabih, anlaşılması bakımından da iki kısma ayrılır. Elmalılı şöyle diyor:

“Bu gibi âyetlerin bazısını bugün anlayamayanlar yarın anlayabilirler. Bazısını da Allah'dan başka kimse bilmez ki, tam anlamıyla müteşabih işte budur. Ahiretle ilgili izahlar kısmen böyledir.”

Elmalılı’nın, sana gönderdiğim metindeki şu uyarısı önem taşıyor:

“Usûl-i Tefsir ilminde bunlar bütün uygulamalarıyla ve ayrıntılarıyla açıklanmıştır. Özellikle kanun ve hukuk meselelerini anlamak için bu usul ilmi, en zaruri bilgi şartlarındandır.”

Senin de **öncelikle tefsir usûlü okuman gerekiyor**. Bu konuda iki ders kitabı okumuş biri olarak bunu söylüyorum.

Öncelikle şunu belirtmek gerekiyor: **İnsanların yaratılışı vs. ile ilgili ayetler müteşabih değildir.**

Nitekim Elmalılı şöyle diyor:

“Müteşabihat için bir de şu taksim vardır: Lafız cihetinden müteşabih, mânâ cihetinden müteşabih, her iki cihetten müteşabih.”

Yaratılışla ilgili ayetler, her iki açıdan da müteşabihin kapsamına girmez. Mana bakımından müteşabihi Elmalılı şöyle açıklıyor:

“Mânâ bakımından müteşabih olanlar Allah'ın sıfatlarıyla ahiret hayatına ait olan âyetlerde olduğu gibi, duygularımız ve düşüncelerimizle onların benzerlerini algılamaya imkanımız olmadığından dolayı, tasavvurlarımızla dahi kavramaya yetişemeyeceğimiz mânâlardır.”

Ayrıca Elmalılı’nın şu ifadeleri de önemli:

*“Esbab-ı Nüzul'de zikredildiği üzere hıristiyanların **İncil**'deki (baba) mecazını, gerçek anlamıyla peder; **Kur'ân**'daki "O'nun Meryem'e ilka eylediği bir kelimesi ve O'ndan bir ruhtur" (Nisa, 4/171) müteşabih âyetine, Allah'dan doğmuş bir ruh mânâsı vererek ve Hak Teâlâ'nın doğma ve doğurma gibi üreme şekillerinden münezzeh, hayy ve kayyûm, azîz ve hakîm hâlik ve barî-i musavvir bulunduğu*

*hakkındaki muhkemata bakmayarak, Allah'a çocuk isnat etmeleri; yine bunun gibi, yahudilerin gibi hurûf-i mukattaa denilen başlıkları "ebced hesabı" ile te'vil ederek bunlardan Muhammed ümmetinin ömrünü, kıyametin kopacağı zamanı çıkarmaya kalkışmaları da bu türden bir olaydır. Bunlar ya heva ve heveslerinden başka bir şeyde hak ve hakikat tanımazlar, ya da din deyince herhangi bir hakikatle ilgisi olmayan bir oyuncak anlarlar. Din meselesinin kayıtsız şartsız hakka uymak demek olduğunu bilmek istemezler. Bu konuda muhkem olan isbat yoluna yanaşmazlar ve onlarla amel etmekten hoşlanmazlar da durmadan zihinleri şüphelere ve vehimlere sürüklemek için yalnızca hayal ürünü olan şeylerde, rumuz ve sembollerde, muamma ve müteşabihatta boş ve havaî şeyler ararlar; **müteşabihatı, şüpheye basamak yapmak için muhkemata üstün tutarlar.** Yine bunun gibi, birtakım mülhidler de vardır ki, **dinin hiç anlaşılmaz ve anlaşılınca hükmü kalmaz gizli ve sır dolu bir özü olduğu iddiasıyla bütün muhkematı müteşabihata irca etmeye çalışırlar**. Her şeyi kuşkulu hale getirmek, hep garip ve acaip şeylerden bahsetmek, en belli gerçekleri bile birer efsane gibi göstermek isterler ki, bunlar bilinen yolda yürümekten hoşlanmazlar. Diğer bir kısımları da kendi bilgileri herşeyi çözmeye yetermiş gibi, kâinat düzeninde, geçmişte ve şimdiki halde veya sonsuza dek sürecek olan gelecekte sanki hiç bilinmedik birşey yokmuş gibi, müteşabihatın hakikatını kökünden red ve inkâr eder; anlamadığı, anlayamayacağı bir hakikat işitirse, ona hurafe, efsane, esatir deyip geçerler ki, bunların hepsi kalbin kaypaklığından, çarpıklığından ve haddini bilmezlikten ileri gelir. Bunlara karşılık ilimde rüsuh sahibi (uzman) olanlar, eğilmez, eğrilikten hoşlanmaz, ilim yolunda sağlam, bildiğini ve bilmediğini seçebilen, bildikleri sayesinde bilmediklerinin önemini mümkün mertebe çözebilen ilim erbabı da şöyle der: biz bu kitaba inandık, muhkemi ve müteşabihi*

ile hepsi Rabbimiz katındandır. Hepsi haktır ve gerçektir. Hakikaten böyle temiz akıl, güzel dikkat ve kavrayış sahiplerinden başkası da hakkiyle düşünemez, kendi zihnindekini bile iyice seçip net olarak düşünemez, muhkematı esas olarak hafî, müşkil, mücmel gibi te'vili mümkün olan müteşabihatı bile doğru dürüst te'vil edemez. Bu konuda te'vil ve ictihat başkalarının değil, muhkematın mertebeleri ile müteşabihatın mertebelerini seçebilen, te'vili caiz olup olmayanları ayırabilen, fitneden, kendisini ve herkesi baştan çıkarmaktan sakınan, haddini bilen, ilâhî bilgiye havale edilmesi gerekenleri O'na havale eden, kâmil iman sahibi, ilim yolunda kuvvetli, temiz ve ince akıllı, doğru düşünmesini bilen ve seven, hasılı hikmete mazhar olmuş rasih âlimlerin hakkı vardır, bu işe ancak öyleleri yetkilidir. Bunlar muhkem ve müteşabih hepsinin hakikatına iman ederler ve önünü sonunu hesaba katarak iyi düşünürler."

Elmalılı'dan bunları aktardım, fakat yazdıklarının tamamını **dikkatli bir şekilde okuyup anlamak** gerekiyor.

Senin ifadelerine gelince.. Şöyle diyorsun:

"Akabinde ise inançlı çevrelerin, ***bilimsel*** *çalışmalara ve materyalist çevrelerin de* ***Kuran****'a karşı oluşturdukları bağnazlık, bu durumun ana sebebini oluşturmaktadır."*

Burada öncelikle "bilimsel" kavramı üzerinde durmak gerekiyor. Neyin bilimsel olduğu konusu **bilgi teorisi ve bilim felsefesinin (epistemoloji)** alanına girer. Aslında bilimsel çalışmalara karşı bağnazlık da bilimsellik tutkusunun sonucudur. Çünkü belirli bir dönemdeki bilimi gözünde büyütüp kutsallaştıranlar, onun yanlış olduğunu ortaya koyan yeni tespitler karşısında sarsılırlar. Çünkü iman ettikleri bilim, yanlış çıkmıştır. Müslüman, meseleye böyle

bakmaz. Müslüman için mutlak doğru, ***Kur'an*** ve sahih Sünnet'teki kesin (anlamı açık) bilgilerdir. Dolayısıyla müslüman, bilim konusunda bağnaz olamaz.

İkinci olarak, evrim teorisi bilimsel değildir. **Evrim teorisi**, faraziyeler, varsayımlar üzerine kurulmuş bir inançtır. **Bilim-kurgu türünden bir senaryodur**. Bunun neden böyle olduğunu "Darwinizm'e Farklı Bir Bakış" adlı yazımda kısaca anlatmaya çalıştım.

Yazın şöyle devam ediyor:

"Bilimsel düşünce ve araştırmalar ***insanın da*** *diğer canlılar gibi türleşme sonucu oluşmuş* ***bir hayvan türü*** *olduğunu göstermektedir."*

Şakir Kocabaş'ın **Wittgenstein**'dan ilham alarak yazdığı bir kitap var: ***İfadelerin Gramatik Ayrımı***. Senin yukarıdaki ifaden, bilimsel değil, deyim yerindeyse "inançsal" bir ifadedir. Bilimsel düşünce ve araştırma olarak sunulan verilere inandığını göstermektedir. Aslında "bilimsel düşünce ve araştırmalar" bize birşey göstermez; **bilimsel düşündüğünü ve bilimsel araştırma yaptığını söyleyen insanlar bize birşeyler söylerler ve bunun "bilimsel" olduğunu iddia ederler**. Evrim teorisine gelince, bu teoriyi savunanların düşünce ve araştırmaları "bilimsel" değildir. Neden böyle olduğunu, ilgili yazımda açıklamaya çalıştım.

Sözlerinin devamı şöyle:

"Bu bilimsel tespite din camiası içerisinden bir grubun önderlik ettiği bir kısım insan şiddetle karşı çıkmakta ve insan dahil bütün

mahlukatın birdenbire ve olduğu gibi, bir yaratıcı tarafından oluşturulduğuna inanmaktadır.”

Bu ifadeler yanlış. Hiç kimse bütün mahlukatın birdenbire yaratıldığını iddia etmiyor. ***Kur’an***’da “altı gün” ifadesi geçiyor ki, bu bildiğimiz “dünya günü” değil. Herkes biliyor ki, Hz. Adem yaratılmadan önce melekler ve cinler yaratılmış durumdaydı. Dünya da yaratılmış ve insanın yaşayabileceği bir hale gelmişti. Ancak, ben de aralarında olmak üzere birçok insan, türlerin birdenbire yaratıldığına inanıyor. Yani, insan türü birdenbire yaratılmıştır. Ancak, Hz. Adem’in yaratılışı bile bir süreç içinde olmuştur. Ondan Hz. Havva yaratılmıştır. İnsan nesli de ikisinden türemiştir.

Fosillerle ilgili araştırmalar, türlerin bütün mükemmelliğiyle birlikte bir anda ortaya çıktığını ortaya koymaktadır. Harun Yahya bu konuda epeyce malzeme toplamış bulunuyor. Bütün türler bir anda bir arada yaratılmamış fakat her tür farklı zamanlarda kâmil haliyle yaratılmıştır. Bunun en açık örneği Hz. Adem’dir.

Sözlerinin devamı şöyle:

“Bilim dünyası bilimsel bulgular ile birdenbire ortaya çıkışı reddederken, Yaratan fikrine de karşı bir hale gelmiş, inançlı çevreler de ***“maymundan gelmedik” söylemi*** *çerçevesinde bilimsel yönteme karşı bir hale gelmiştir.”*

Bilim dünyası – inançlı çevreler ayrımı yanlış. Bilim dünyası içinde “inançlı” insanlar bulunduğu gibi, evrime inanan insanların hepsi bilim adamı kategorisine girmiyor.

Bilim dünyasının türler açısından birden bire ortaya çıkışı reddettiği iddiası da yanlış. Harun Yahya'nın atıfta bulunduğu fosil araştırmacıları farklı konuşuyor.

Müslümanlar için de mesele "maymundan gelmeme" meselesi değil. Maymun yerine "at, deve" vs. denilse de durum değişmez. ***Kur'an***'da maymundan gelindiğini gösteren bir ayet olsaydı, müslümanlar bunu sorun yapmazlardı.

Şöyle devam ediyorsun:

"Bu durumu oluşturan çatışmanın iki önemli sebebi vardır: Birincisi kendilerini inançlı insanların temsilcisi olarak isimlendiren ***bir grubun kendi egolarına ve yanılgılarına esir düşmeleri****, ikincisi ise bilimsel düşünmekle övünen diğer bir kesimin koskoca bir camiayı tek söylem altında toplayan dar görüşlü ve bilime yakışmayan tavırlarıdır."*

Bu iddianı ispatlaman gerekir. Yani **bir grubun kendi egolarına esir düştüklerini söylüyorsan, onların tezlerini tek tek çürütmen, yanlışlığını ortaya koyman gerekir.** Açıkça söyleyeyim, "**Harun Yahya'nın 'Madde' ile İmtihanı**" başlıklı yazıda Harun Yahya'nın **hata ve çelişkilerini ayan beyan ispat ettiğimi düşündüğüm halde, yine de ona karşı böyle bir üslup kullanmaktan kaçındım.** Bu durumda senin böyle bir suçlama yöneltebilmen için, öncelikle onların tezlerindeki çelişki ve hataları göstermen gerekir. Aksi takdirde, **yaptığın sübjektif suçlamayı** o çevreler sana da yöneltebilirler. **Egolarına ve yanılgılarına esir düşme, bizim dışımızdakilere özgü bir özellik midir? Biz, daha yaratılıştan bundan muaf mıyız? Böyle bir bakış açısı, asıl bizim, egomuza esir düştüğümüz anlamına gelir.**

Şöyle devam ediyorsun:

“7,5 milyon yıl önce:

‘’ Şu iğreti hayatın durumu gökten indirdiğimiz bir suya benzer: İnsanların ve davarların yedikleri yeryüzü bitkisi onunla karışmıştır. Nihayet toprak, takılarını kuşanmış, süslenmiştir. Toprağın sahipleri onun üzerinde egemen olduklarını sanmaktadırlar. Tam bu sırada emrimiz ona gece veya gündüz ulaşmıştır. Ve onu, sanki dün yerinde yokmuş gibi biçip atmışızdır. Derin derin düşünen bir topluluk için ayetleri böyle ayrıntılı olarak veriyoruz. ‘’ Yunus suresi 24. Ayet.

“Evrim türlerde coğrafi zorlamalar ile gerçekleşir. Bölgesel iklimdeki ve besin miktarındaki ani değişimler süreç içerisinde türlerin fiziksel yapısını değiştirir. Yunus suresi 24. Ayette coğrafi ani değişimler anlatılmaktadır.”

Bu yazdıkların, **tefsir usûlü açısından** yanlış.. Ayet ile evrim konusu arasında hiçbir ilişki yok..

Devam ediyorsun:

“İki önemli yeryüzü hareketinin, insansılar diye adlandırılan, iki ayak üzerinde devinebilen insansı maymun grubunun evrimleşmesinde etkili olduğu düşünülmektedir;

‘’ Yeri yayıp döşedik, ona kuvvetli dağlar diktik ve içinde ölçülü/ahenkli her şeyden bitirdik. ‘’ Hicr suresi 19. Ayet.

“1. Hindistan yarım adasının bundan elli milyon yıl önce, Asya anakarası ile çarpışmaya başlaması, Himalayalar denilen sıra

dağların oluşmasına sebep olmuştur. Milyonlarca yıldır devam eden bu süreç Dünya iklim döngüsünü değiştirmiştir.

"2. Türkiye'den başlayarak İsrail ve Kızıl Deniz'i geçtikten sonra, Etiyopya, Kenya ve Tanzanya'dan kıvrıla kıvrıla ilerleyerek Mozambik'e kadar uzanan iki tektonik levha, anakarasal kabuğun derinliklerindeki devinimler sonucu birbirinden ayrılmıştır.

"Bu iki önemli yeryüzü hareketi Doğu Afrika'daki yağmur ormanlarının on milyon yıl önce seyrelmesine ve bozulmasına sebep olmuştur. Yaklaşık 7,5 milyon yıl önce orman örtüsünün seyrelmesine bağlı olarak değişen çevre koşullarının baskısı altında ortaya çıkan insansı maymun benzeri bir yaratık iki ayak üstünde yürüme yetisi kazanmıştır (Moleküler veriler insansıların 7,5 milyon yıl önce ortaya çıktığını gösteriyor olsa da ilk varsayımsal insansı fosili 5 milyon yıllık bir kafatası parçasıdır. Tanzanya'nın Laetoli bölgesinde 3,5 milyon yıl öncesine ait çene parçaları ile ayak izlerinin ortaya çıkarılmasına kadar elde edilen buluntular gerçekten çok küçük parçalardan oluşuyordu). İki ayak üzerinde devinebilme yeteneği insan evriminin ilk temel sıçrayışını oluşturmaktadır."

Bu yazdıkların da birkaç sorun içeriyor: Birincisi, ayetle sonraki yazılanlar arasında **bir ilişki, mantıksal bağ yok**. İkincisi, "Yaklaşık 7,5 milyon yıl önce orman örtüsünün seyrelmesine bağlı olarak değişen çevre koşullarının baskısı altında ortaya çıkan insansı maymun benzeri bir yaratık iki ayak üstünde yürüme yetisi kazanmıştır" şeklindeki ifade, **delilden yoksun bir yakıştırma, bir kurgu**dan ibaret. **O gün Beşiktaş'ta, "delil" konusuna değinmiş olmam tesadüf değildir.** Coğrafya ile ilgili bilgilerin kesin doğru olduğunu kabul edelim.. İnsansı denilen varlıkların ortaya çıkışı ile bu coğrafya olayları arasında **kurulan ilgi, delilden yoksun**dur.

Üçüncü olarak, bu ifadelerin, **“bilim adamı” denilen evrimcilerin ifadelerine, sanki peygamber hadîsiymiş gibi itimat** ettiğini gösteriyor. Bu, bilimsel bir yaklaşım değildir, bir inanç biçimidir. Tam aksine, **onların ifadelerini sorgulamak gerekir. Bilimsellik budur.**

Devam ediyorsun:

‘’Peki, yüzüstü kapanarak yürüyen mi daha düzgün gider yoksa dosdoğru yol üzerinde dik ve düzgün yürüyen mi?’’

‘’De ki: "Sizi oluşturan O'dur. O size, işitme gücü, gözler ve gönüller verdi. Ne kadar da az şükrediyorsunuz!"

‘’De ki: "Sizi, yeryüzünde yaratıp yayan O'dur. O'nun huzurunda haşredileceksiniz.’’ Mülk suresi 22, 23, 24.

“Ayetler.

“Mülk suresi 22. Ayette doğruluk yolunda olmanın önemi ile birlikte, dik yürüyen tek tür olan insanın fiziksel durumu anlatılmaktadır. 23 ve 24. Ayetlerde geçen ‘’sizi oluşturan O’dur’’ ve ‘’sizi yeryüzünde yaratıp yayan O’dur’’ ifadelerinde, evrimsel bir atak olan iki ayaklı hareketin İlahi bir takdir ile gerçekleştiğinin anlatımı bulunmaktadır. İnsan iki ayaklı hareketi sebebi ile yeryüzünün bütün coğrafyalarında yaşayan bir türdür. 24. Ayette geçen ‘’yayan O’dur’’ ifadesi bu yayılışın anlatımını yapmaktadır.”

Ayetlerden hareketle vardığın **sonuçlar tefsir ilmi açısından geçersiz ve yanlış**tır. Bu, bir.. İkincisi, dik yürüyen tek tür insan değildir. Tavuklar da iki ayak üstünde ve dik yürüyor. İki ayak üstünde yürümek evrimsel bir atak da değildir. Basitçe düşünecek

olursak, neden **evrimsel atak bazılarına torpil geçiyor da bazılarını yüzüstü yerde bırakıyor? Böyle bir atak matak yok. Allahü Teala bazısını öyle, bazısını da böyle yaratmıştır; hepsi bu..** Yeryüzünün bütün coğrafyalarında yaşama insana özgü de değildir. Mesela kuşlar her yerde yaşar..

Devam ediyorsun:

"Fosil kayıtlarına Lucy diye geçen, bu günkü Etiyopya'da bulunan 3,5 milyon yıllık fosil (Australopithecus aferensis) kalıntıları bilinen en eski insansı fosil kalıntısıdır. İnsansılar denilen bu grubun geliştirdiği en önemli evrimsel yenilik iki ayak üzerinde devinebilmeleridir (2 ayaklı devinimin tahmini ilk evrimi 5 ila 8 milyon yıl önce gerçekleşmiş olmasına rağmen eldeki en eski fosil kalıntısı lucy'dir). Bu geçiş aşamasını açıklamaya yönelik ***bir çok varsayım ileri sürülmüş olsa da en mantıklı öneri*** *besin sağlama biçimi ile ilgilidir."*

Söylediğin gibi, birçok "varsayım" ileri sürülmüş.. Besin sağlama biçimi "en mantıklı" olanıymış.. **Aslında hepsi varsayım.. Varsayım üzerine kurulan bilim, varsayım ve zan olmaktan öteye gitmez.. Dolayısıyla, evrim teorisi gerçekte bilimsel kesinlikten yoksundur. Mesele bu kadar açık..**

İkinci olarak, Harun Yahya'nın konuyla ilgili olarak şu yazdıklarına cevap bulmak gerekiyor:

"Lucy kandırmacası *(Australopithecus afarensis)*

"Lucy, 1973 yılında Donald Johanson tarafından Etiyopya'daki Afar bölgesinde bulunan ve bu bölgeden hareketle Australopithecus afarensis olarak adlandırılan bir fosildir. Lucy uzun yıllar insanın

evrimi senaryosunda aranan kayıp halka olarak gösterilmiştir. Ancak son bilimsel bulgular nedeniyle artık evrimci kaynaklar tarafından da itibar görmemektedir. Son dönemlerde Australopithecus'un insanın atası sayılamayacağı, ünlü Fransız bilim dergisi Science et Vie'nin Mayıs 1999 sayısında kapak konusu olmuştur. Dergide "Adieu Lucy" (Elveda Lucy) başlığı kullanılarak, Australopithecus türü maymunların insanın soy ağacından çıkarılması gerektiği yazılmıştır. St W573 kodlu yeni bir Australopithecus fosili bulgusuna dayanılarak yazılan makalede şu cümleler yer almaktadır:

"Yeni bir teori Australopithecus türünün insan soyunun kökeni olmadığını söylüyor... St W573'ü incelemeye yetkili tek kadın araştırmacının vardığı sonuçlar, insanın atalarıyla ilgili güncel teorilerden farklı; hominid soy ağacını yıkıyor. Böylece bu soy ağacında yer alan insan ve doğrudan ataları sayılan primat cinsi büyük maymunlar hesaptan çıkarılıyor... Australopithecuslar ve Homo türleri (insanlar) aynı dalda yer almıyorlar, Homo türlerinin (insanların) doğrudan ataları, hala keşfedilmeyi bekliyor. (Isabelle Bourdial, "Adieu Lucy", Science et Vie, Mayıs 1999, no. 980, ss. 52-62.)

"ELVEDA LUCY"
"Bilimsel bulgular Australopithecus sınıfının en ünlü örneği sayılan "Lucy" hakkındaki evrimci varsayımları da temelsiz bıraktı. Ünlü Fransız bilim dergisi Science et Vie, Şubat 1999 sayısında "Elveda Lucy" (Adieu Lucy) başlığını atarak bu gerçeği kabul ediyor ve Australopithecus'un insanın atası sayılamayacağını onaylıyordu."

Devam ediyorsun:

“1,6 MİLYON YILLIK FOSİL

“1984 yılında Kenya’daki Turkana Gölü’nün batı yakasında bulunan 1,6 milyon yıllık Homo erectus fosili yüzyıl içerisinde ortaya çıkarılan en iyi fosillerden birisidir. Neredeyse tam bir iskelet biçiminde çıkarılan ‘’Turkana’lı oğlan’’ yeni bir homo cinsinin üyesidir. Homo habilisten, homo erectusa evrimleşme biçimi belirsizdir. Ya doğrusal bir geçiş olmuş ya da benzer birkaç türden bir tanesi olarak Homo erectus ortaya çıkmış olabilir.”

Bu konuda Harun Yahya şöyle diyor:

“Turkana Çocuğu fosili

“Afrika'da bulunan Homo erectus örneklerinin en ünlüsü, Kenya'daki Turkana Gölü yakınlarında bulunan "Narikotome homo erectus" ya da "Turkana Çocuğu" fosilidir. Bu fosilin sahibinin 12 yaşında bir çocuk olduğu ve büyüdüğü zaman yaklaşık 1.83 m. boyunda olacağı saptanmıştır. Fosilin dik iskelet yapısı günümüz insanınınkinden farksızdır. Amerikalı paleoantropolog Alan Walker, "ortalama bir patolojistin bu fosilin iskeletiyle bir insan iskeletini birbirinden ayırmasının çok güç olduğunu" söyler. (Boyce Rensberger, The Washington Post, November 19, 1984.)
Çünkü Homo erectus günümüz insanının bir ırkıdır.

“Nitekim evrimci Richard Leakey bile Homo erectus'un günümüz insanı ile olan farklılığının ırksal farklılıktan öte bir anlam taşımadığını şöyle ifade eder:

“Herhangi bir kişi farklılıkları fark edebilir: Kafatasının biçimi, yüzün açısı, kaş çıkıntısının kabalığı vs. Ancak bu farklılıklar bugün değişik coğrafyalarda yaşamakta olan insan ırklarının birbirleri

arasındaki farklılıklardan daha fazla değildir. Böyle bir varyasyon, topluluklar birbirlerinden uzun zaman aralıklarında ayrı tutuldukları zaman ortaya çıkar. (Richard Leakey, The Making of Mankind, Sphere Books, London, 1981, s. 62.)"

Devam ediyorsun:

''*Hatırla o zamanı ki Rabbin meleklere, "Ben, kupkuru bir çamurdan, değişken, cıvık balçıktan bir insan yaratacağım." demişti.''*

"Onu, amaçlanan düzgünlüğe ulaştırıp öz ruhumdan içine üflediğim zaman, önünde hemen secdeye kapanın." Hicr suresi 28 ve 29. Ayet.

"Hicr suresi 28. ayette insan yaratılışının kimyasından bahsederken, 29. ayette geçen ''amaçlanan düzgünlüğe ulaştırılıp'' ifadesi insanın süreç içerisinde, belirlenen fiziksel bir noktaya ulaşması durumunu tanımlamaktadır."

Burada da aynı şekilde **tefsir usûlü açısından geçersiz** bir çıkarım var. Burada mesele salt yaratılışın "kimyası" değil, aynı zamanda biyolojisi..

Devam ediyorsun:

"Bakara suresi 30,31,32,33. ayetlerde Allah'ın, Hz. Adem'e dil yeteneğini vermesi durumu anlatılır. 30. ayette geçen ''orada bozgunculuk etmekte olan, kan döken birini mi atayacaksın?'' ifadesi yeryüzünde var olan homo saphiens türünün, dil yeteneğinden önceki, besin zincirinin en üstünde bulunan ve gelişmiş fizyolojik yetenekleri ile vahşi bir şekilde yaşayan durumunu anlatmaktadır. 31. ayette geçen ''Ve Adem'e isimlerin tümünü öğretti'' ve 33. ayette

geçen ‘’ Ey Adem, haber ver onlara onların adlarını.’’ ifadeleri Hz. Adem aracılığı ile insanın dil yeteneğine ulaştırılması anlatılmaktadır. 36. ayette Şeytan’ın yoldan çıkarması sonucunda cennetten çıkarılan Hz. Adem’in ve insanoğlunun yeryüzüne inişi anlatılmaktadır. 37. ayette geçen ’Bunun üzerine Âdem, Rabbinden bazı kelimeler öğrenip belledi de O'na yöneldi’ ifadesi yeryüzünde dilin ilk kullanımının anlatımını yapmaktadır.”

Yeryüzüne iniş meselesi, bunun yeryüzündeki bir evrimle ilgisinin bulunmadığını tek başına göstermektedir.

Elmalılı, “isimler” konusuyla ilgili olarak geniş bilgi veriyor. Aşağıya ilk paragrafı alıyorum:

“31-Cenab-ı Allah onlara bu cevabı verdi bir taraftan da Âdem'e bütün o isimleri öğretti. Ya o isimleri Allah kendi koyup Âdem'in ruhuna nakş ve ilham etti veya Âdem'e bunları gerektiğinde koyup kullanacak bir özel yeteneği haiz bir ruh üflemeyi takdir etti ki, önceki zahir (açık), ikincisi muhtemeldir. Talim ile (yani öğretmek ile) bildirmek herkesin bildiği şeydir. Bundan Hz. Âdem'in dilin esası olan isimleri birdenbire bir anlatma ile bilmiş olmayıp, terbiyenin sırrı hükmünce bir yetenek ile az çok bir tedriç (azar azar ilerleme) içinde belleyeceği anlaşılır. Ve burada, bu öğretimin geçmişinin takdiri ve bizzat Âdem'in kendine özgü sıfatı açıklanıyor ki, bu sıfat beşer türünün mahiyet ve ilk fıtratı demektir. Zira ***Âdem bu türün ilk ferdidir ve türe ait duyguların aslı ondan miras kalmıştır.*** *”*

EVRİM TEORİSİNE FARKLI BİR BAKIŞ

Yıllar önce **Mustafa Çalık**, ***Bugün Gazetesi***’nde yayınlanan “Cemaat Galeyana Geldi” başlıklı bir yazısında “Son haftaların gazetelerine bir kere daha göz gezdirin, isterseniz” diyor ve sözlerini şöyle sürdürüyordu:

> “Sanki 'mabet'leri yıkılıyormuş gibi, dişleriyle tırnaklarıyla '**evrim**' teorisini savunuyorlar. Tarzlarına ve kullandıkları üslûba bakılırsa 'mukaddes'lerini müdafaa ediyorlar. Bu kadar öfke ve heyecanla herhangi bir teori veya düşünce değil, 'mukaddesat' savunulabilir, ancak. Bu arada 'dogma'yı ve dogmatizmi de bize veriyorlar.”

Bununla birlikte Çalık, aslında konuya çok vakıf olmadığını da itiraf ediyor:

> “Şahsen, 'evrim' teorisi hakkında bizim 'gazeteci-yazar'lardan fazla bildiğim bir şey yok, hattâ onlar kadar da bilmem, ayrıca üzerime vazîfe de sayılmaz, pek. Beni asıl ilgilendiren, meselenin metot ve zihniyet tarafı; ama, **Mustafa Akyol**'un ***Zaman*** gazetesinin muhtelif nüshalarında yazdığı harika yazılardan doğrusu hem çok yararlandım, hem de etkilendim.”

Çalık’ın sözünü ettiği Akyol’a ait yazılar, 28 Haziran 2005 ve 20 Mart 2006 tarihlerinde yayınlanmış bulunuyor. Bunlardan ikincisinde Akyol şöyle diyor:

> “ ‘Ne gerek var Darwinizm'le uğraşmaya’ diye düşünen bazı Müslüman yorumcular da **Akıllı Tasarım** teorisini eleştiriyor ve ‘Allah'a inanmak için doğadan kanıt bulmaya ne gerek var, Allah'a zaten 'iman' edilir’ diyorlar.
>
> “Böylesi bir ‘fideist’ inanç (yani ‘inanıyorum, çünkü inanıyorum’ düşüncesi) de mümkündür elbette... Ama İslam'da öngörülen bu değildir. Allah'a inanmak kuşkusuz bir ‘iman’ meselesidir; ama bu imanın akılcı delilleri vardır. ***Kuran***'da insanlar Allah'a inanmaya davet edilirken, O'nun

> yarattığı evren ve doğa birer ‘ayet’ (yani kanıt) olarak gösterilir. Bu nedenledir ki, başta İmam **Gazali** ve **Bediüzzaman Said Nursi** olmak üzere İslam kelamcılarının büyük bölümü ‘İsbat-ı Vücud’, yani Allah'ın varlığını göstermek için doğadaki düzen, ahenk ve tasarım üzerinde durmuşlardır.”

Gerçekten de Akyol’un dile getirdiği gibi, ‘akıllı tasarım’ konusuna da ‘din’ adına eleştirel yaklaşanlar mevcut ve bunlardan biri Prof. Dr. **Hüseyin Hatemi**. Nitekim, ***Yeni Şafak*** gazetesindeki köşesinde şu görüşleri dile getirmişti:

> “ ‘**Darwin**'den fazla Darwin'ci olanlar’ niçin bu kurama böylesine sarılıyorlar? Bu kuramın İslâm'ı yıkacağını mı sanırlar? Aslâ! Bu kuramın kanıtlandığını varsayalım: İslâm bundan aslâ zarar görecek değildir! Asıl amaçları bu kuramı ‘bilimsel gerçek’ olarak kabul ettirmek de değildir. Yapmak istedikleri şudur: Hiçbir mantıkî bağı olmadığı halde, bu ‘bilimsel gerçeğin tabiî sonucu olarak, demek ki Tanrı yokmuş!’ demek, böylece doğuracakları sayısız fesad içinde, girdaba düşenleri kurtuluş ümîdinden yoksun kılmaktır. Tuzağa düşmeyin ey sevgi yolcuları! ‘Yaradılış kuramı’ tuzağına da düşmeyin! Mutlak varlık bir kuram değildir, en açık apaçıklıktır”

Aslında Hatemi’nin, “Bu kuramın kanıtlandığını varsayalım: İslâm bundan aslâ zarar görecek değildir!” diyerek Müslümanlar’ın endişelerini izale etmeye çalışmasına lüzum yok, çünkü bu kuram **hiçbir zaman ispatlanamayacak**. Fakat, gerçekten kanıtlanması durumunda İslam’ın bundan hiç zarar görmeyeceğini söylemek de aşırı iyimserlik olur. Evet, ulemanın evrimcilerin de yararlanabilecekleri türden farklı yorumları olduğu sıkça dile getirilir, Hatemi’nin kastettiği de belki bu, İslam ile evrim teorisinin istenirse uzlaştırılabileceğini düşünüyor olabilir, ama şu da bir gerçek ki, ***Kur’an***’da Hz. Adem’in doğrudan topraktan yaratıldığı açıkça belirtilmektedir. Melekler, maymunların torununa secde etmeye davet edilmediler.

*

İslam'la bilim çelişir mi?... Çelişirse ne olur?.. Evet, İslam'la bilim ne yazık ki çelişir, çelişmesi durumunda da, kusur bilimde, daha doğrusu bilim adamlarındadır. ***Kur'an***'a baktığımızda, kendi zamanının 'bilim'iyle çelişen ifadelerin bulunduğunu görürüz. Mesela, "Sen dağları görürsün de, yerinde durur sanırsın. Oysa onlar bulutun yürümesi gibi yürümektedirler. Bu, her şeyi sapasağlam yapan Allah'ın sanatıdır. Şüphesiz ki O, yaptıklarınızdan tamamıyla haberdardır" (Neml, 27/88) buyurulmaktadır.

Bu ayet, o zamanın 'bilim'iyle açıkça çelişmektedir. Bilimi geçelim, herkesin sürekli olarak kendi gözleriyle gözlemlediği 'gerçek'lere aykırıdır. Sonuçta **Darwin** gibi isimler, yüz binlerce sene önce meydana geldiğini iddia ettikleri şeylerden bahsetmekteler ve evrimin insanların gözleri önünde cereyan etmesi gibi bir durum yok. Dolayısıyla, Darwin'i reddetmek, insanların kendi gözleriyle gördükleri bir olayı inkar etmeleri anlamına gelmiyor. Buna karşılık, dağların bulut geçer gibi geçip gitmesi; yani **dünyanın dönmesi, ayrıca Güneş'in etrafında vs. yol alması**, böylece dağların hareket etmesi, ***Kur'an***'ın indirildiği dönemin insanının aklının kabul edebileceği bir şey değildi, bununla birlikte, Müslümanlar buna inanıyorlardı; çünkü Hz. Peygamber'in (s.a.s.) gösterdiği mucizeler ve ***Kur'an***'ın yakın dönemle ilgili olarak verdiği haberlerin bir bir gerçekleşmesi, onların ***Kur'a***n'ı değil, kendi akıl ve anlayışlarını sorgulamalarına, kusuru kendi yetersizliklerinde bulmalarına yol açıyordu.

Böyle olmakla birlikte, Hatemi'nin vurguladığı şu nokta önemlidir: **Darwin**'in teorisi ile Tanrı'nın varlığı meselesi arasında hiçbir **mantıkî bağ** yoktur. Gerçekte, bütün bir canlılar dünyasında yaşandığı iddia edilen 'evrim' ile, tek bir canlının yaşamı boyunca cisminde meydana gelen 'değişim' arasında nitelik bakımından bir fark bulunduğu söylenemez. İnsan doğar, büyür, yaşlanıp yıpranmaya başlar ve ölür. İnsanın bu şekilde önce gelişme, sonra çöküş ve yok oluş şeklinde, deyim yerindeyse bir 'evrim' geçirmesi, Allahü Teala'nın var olmadığını söyleme imkânı

vermeyeceği gibi, şayet canlılar dünyasında gerçekten bir evrim yaşanmış olsaydı, bu da, Yaratıcı'nın var olmadığını söylemek için geçerli bir kanıt olamazdı. Fakat şunu da kabul etmek gerekir ki, evrimin ispatlanması, yani insanın maymundan türediğinin kanıtlanması, 'bütün' dinî tezlerin doğru olmadığını gösterebilirdi. Bu durumda, Yaratıcı'nın varlığı kabul edilse bile, insanların, ataları Hz. Adem'in maymundan değil 'doğrudan' topraktan/çamurdan yaratıldığını bildiren dinlerden şüphe etmesi kaçınılmaz hale gelebilirdi.

Aslına bakılırsa, Darwin'in teorisinin ateistler arasında, evet özellikle onlar arasında bu kadar 'müşteri' bulması işte bundan kaynaklanıyor. Yani evrimciler, ne köklerine ve kökenlerine olan bağlılık, ne soy kütüklerine verdikleri önem, ne 'insanlar ve maymunlar tarihi'ne olan düşkünlük, ne de bilime olan tutkularından dolayı **Darwin**'i savunuyorlar. Evrim, görünüşte de olsa, dinlere olan tepkinin 'bilimsel ve akılcı' bir temele oturtulmasını sağlayacağı için, birileri büyük bir hamasetle, "Vatan, millet, Sakarya" dercesine Darwin'in tezlerinin yılmaz savunuculuğunu yapıyorlar. Paradoksal ve ironik gelebilir ama bu, aslında son tahlilde ırkçılığın bir türü olarak kabul edilebilir. Bugün Türkiye'de kimileri toplumsal bir mozaik oluşturduğumuzu ileri sürerek kökenlerimizi araştırma zahmetine katlanmayı gerekli görmezken, kimileri de "Kürşad'ın narasıyla Tanrı Dağı'ndan inmek" istiyor, Alp Er Tunga ve Mete gibi isimleri yâd ediyorlar. Darwinciler ise birkaç bin senelik değil, yüz binlerce yıllık bir ırkçılık söylemi geliştirmeye kendilerini adamış durumdalar. Atalarını önemsiyorlar. Fakat bunu yaparken, her 'asalet' düşkünü şahıs gibi, soy kütüklerini **'kesin gerçek' gibi sundukları 'rivayet'lere ve eski 'mezar kalıntıları'na** dayandırmaktan öteye gidemiyorlar.

*

Evet, Darwin'in teorisi esasında, bir **rivayetler ve tahminler yığını**ndan başka bir şey değil. Buna karşılık, insanın 'toprak'tan (çamurdan) yaratılmış olduğu kesindir. Sadece Hz. Adem değil, aslında bütün insanlar sürekli olarak topraktan yaratılıyor,

hepimiz yaşamımızı toprağa borçluyuz. Doğrudan toprak yemiyoruz ama, hem hayvansal hem de bitkisel gıdalar sonuçta toprağa bağlı. Ekmek yemek, toprak yemek anlamına gelmiyor, fakat buğdayın hammaddesi topraktan başka birşey değil; buğday (ve bütün tahıl, meyve ve sebzeler) çamur gibi, toprağın su ile meydana getirdiği farklı bir birliktelikten ibaret. Hayvansal gıdalar da yine toprak kökenli. Evcil hayvanlar toprak mahsulleri ile besleniyorlar, vahşi hayvanların besini olan canlılar da yine toprağın ürünü bitkilerle gıdalanıyor.

Demek ki, sürekli olarak topraktan yaratılıyoruz; daha doğrusu su ve topraktan, yani çamurdan. İnsan, maymundan türetilmiş olsaydı bile, bu yine topraktan yaratılmış olması anlamına gelirdi.

Evrim teorisini savunanların **arkeoloji, tarih ve jeoloji** gibi bilim dallarının yöntemlerine başvurmak zorunda oldukları kuşku götürmez bir gerçektir. Çünkü hiçbirimiz, yaşamımız boyunca herhangi bir canlı türünde, evrim anlamına gelen bir değişim yaşandığını görebilmiş değiliz. Sadece bu da değil, 'insanlık' tarihi de, yani insanın evrimcilere göre 'insan' olarak ortaya çıktığı zaman dilimi de bir evrime sahne olmadı. Dolayısıyla, evrimcilerin birtakım **fosillere** ya da **yaşayan maymun türlerine** bakarak benzerlik keşfetmekten başka yapabilecekleri birşey yok.

Bir başka deyişle, burada yapabilecekleri şey, **tümevarım ve analoji** yöntemlerini kullanmak olabilir ancak. Tümevarımın, doğruluğundan kesin olarak emin olunan bilgilere sahip olmamıza imkan vermeyeceği biliniyor, buna elverişli olmadığı biliniyor (**Hume** ve **Popper** gibi isimleri hatırlayalım), ama buradaki sorun aslında bu da değil. Evrimcilerin kanıt saydıkları şeyler gerçekte onların yaptıkları türden bir akıl yürütme veya tümevarıma imkan vermez.

Onların birbirine benzeyen fosillerin varlığından söz etmeleri, o fosiller arasında bir devamlılık, bir 'birbirinden türeme' yaşandığını söylemeye yetmez. Bunu iddia ettiğiniz zaman, '**tümdengelim**' yapıyorsunuzdur. Önce böyle bir şey yaşanmış

olması gerektiğini kabul etmiş, sonra da bu yaşanması gereken şeye uygun kanıt aramış olursunuz.

Tarihçiler, üç-dört bin yıl öncesi hakkında bile, salt kemiklere bakarak birşey söyleyemezken, 'medeniyet' ürünü eserleri bulup incelemek isterlerken, dahası yazılı belgeler ararlarken, yüzbinlerce yıl öncesine ait birkaç kemik parçasıyla 'büyük keşifler' yapmaktan söz etmek insanın hayalperestlikte zirveyi zorlamasından başka bir anlama gelmez. Evrim teorisinin güçlü bir hayal gücü gerektirdiğini en iyi anlayacak olanlar tarihçilerdir.

Bu noktada, Çalık'ın sözkonusu yazısında 'bilimsellik' sorunu etrafında söylediklerine kulak vermek faydalı olur:

> " 'Bilimsel'liğin, halihazırdaki evrensel birikimin hâsılası olarak elimizde mevcut olan kriterlerini -size pek bir hayrı dokunmayacağını bile bile- bir kere daha hatırlayalım isterseniz: "1 - Yanlışlanabilir olmak...
>
> "2 - Sistematik biçimde elde edilmiş bilgi ve yahut veri tabanına dayanmak...
>
> "3 - Objektif olmak, yani ilgili herkesin kabûl edebileceği bir mukayese ve muhakemeye imkân vermek...
>
> "4 - Tekrarı mümkün ve yahut muhtemel hâdise ve olguları konu edinmek...
>
> "5 - Sınanabilir veya sayılabilir ve yahut da ölçülebilir olmak..."

Yanlışlanabilir olmak, **Popper**'la birlikte gündeme gelen bir ölçüt ve bu hususa evrimi savunanların da temas etmeleri ilginç bir tesadüf kabul edilebilir. **Akyol**, 20 Mart 2006 tarihli yazısında şöyle diyor:

> “Akıllı Tasarım'a karşı çıkmanın bir yöntemi de, ‘bu teori yanlışlanabilir değildir’ demek. Oysa Akıllı Tasarım ile Darwinizm ‘yanlışlanabilirlik’ kriteri açısından tamamen aynı düzlemde. Sayın **Celal Şengör** ‘dünyada yaşamın akıllı bir tasarımcının eseri olduğu hiçbir gözlemle yanlışlanamaz’ derken, savunduğu **Darwinist teorinin de, ünlü bilim felsefecisi Karl Popper tarafından tam da aynı nedenle eleştirildiğini** unutuyor.”

Evet, Darwinizm, Popper’ın ‘yanlışlanabilirlik’ kavramıyla ifade ettiği ölçüt açısından bakıldığında, gözlem konusu olabilecek, yanlış olup olmadığı sınanabilecek bir teori sayılamaz; bu nedenle de **bilimsel bir kuram** değil, bir **‘inanç**’ niteliği taşıyor.

*

Bununla birlikte, evrim teorisinin bilimsel değeri bulunmadığını anlamak için Popper’a ihtiyacımız yok, İslam’ın ‘doğru bilgi’ konusunda getirdiği kıstaslar aslında Popper’ın yaklaşımından çok daha tutarlı bir çerçeve getiriyor. O nedenle geçen yüzyılda bile, İslam alimleri tarafından evrim teorisi, kesin doğru olmaktan uzak bir ‘zan’ olarak nitelendirilmişti.

Örnek olarak, Suriyeli alim **Hüseyin Cisrî**’yi gösterebiliriz. Merhum **Said-i Nursî**, Hüseyin Cisrî Efendi’ye, eserlerinde altı kez atıfta bulunur. **Albert Hourani** de, “***Çağdaş Arap Düşüncesi***” (İstanbul 1994) adıyla dilimize çevrilen kitabında ondan şöyle söz eder:

> “... Aynı zamanda Müslüman öğretisinin bir açıklaması olan ***Risale el-Hamidiye***’yi yazdı.... ***Kur’an*** ve Hadis’in yorumlanmasında aklın hakları konusu üzerinde fazla durmasından dolayı yeni bir yorumu olduğundan söz edilebilir. Onların, akılcı ilkelerle çatışmadığı sürece lafzen yorumlanmaları gerektiğini iddia eder. Çatıştığı takdirde de mecazî olarak açıklanmalıydılar. Kabul edilemeyecek bir şey varsa o da mümkün olan

> tüm yorumlarla kesin akli delil (delil-i akl-i kat'i) arasında bir tenakuz olabileceği idi." (ss. 246-247)

Bu ifadelerin açıklanmaya muhtaç olduğu kuşkusuz. Hüseyin Cisrî'nin yaptığı şey aslında, '**usûl-ü fıkh**'ı modern bilime uygulamaktan ibaretti. Bir başka deyişle o, 'modernist ilahiyatçılar'ın yaptığının tersini yapıyordu. Modernistler Batı'nın 'yöntem'i ile İslam'ı okumaya çalışırken, Cisrî fıkhın yöntemi ile Batı bilimini kritik ediyordu. Buna göre, bir **bilginin kesin doğru olabilmesi** için iki şartı kendisinde bulundurması gerekiyordu:

Birincisi '**delilin sübutu**'ydu, yani kanıtın varlığının kesin olması, kanıtın sabit olması şarttı.

Mesela, Darwinciler'in iddialarına kanıt olarak gösterdikleri fosillerin varlığı kesin olmalıdır, düzmece fosiller üretilmemelidir. Gerçekten de, fanatik Darwinciler'in böylesi 'sahtekârlık'lar yaptıkları görülmüştür.

Bilginin kesin doğru olabilmesi için gerekli ikinci kıstas ise, '**delilin delaletinin kat'i olması, zannî olmaması**'dır.

Yani, kanıttan çıkan aklî sonucun 'kesin' olması, 'ihtimal/olasılık' içermemesidir. İhtimal sözkonusu olduğunda ortaya ancak 'zan' çıkar, kesinlik bulunmaz.

Mesela, havanın bulutlu olduğu bir gün, içinde bulunduğumuz binaya elbiseleri ıslak bir insan girdiğinde, bu mutlaka yağmur yağdığı anlamına gelmez, bahçedeki havuza düşmüş de olabilir. Böyle bir durumda delilin (ıslaklığın) delaleti (işaret ettiği sonuç) zannî olur, çünkü ihtimal içermektedir.

Benzer şekilde, Cisrî'ye göre**, Darwinciler'in kanıtla**rı doğru olsa bile, o kanıtlardan kat'î bir sonuca ulaşılamaz, sadece zandan söz edilebilir.

Bu noktayı şöyle açabiliriz, iki insan iskeletini yanyana koyduğunuzda bunların birbirine benziyor olması tabiîdir, ama bu, birinin diğerinden türediğini (mesela

aralarında babalık oğulluk ilişkisi olduğunu) söylemeye yetmez. Aynı şekilde, birbirine benzeyen iskelet ya da fosiller arasında böyle soy bağı icat etmek, delilin bizi götürdüğü kesin/kat'î hüküm değildir. Bu bir 'yakıştırma'dan, bir zandan ibarettir.

İşte o nedenle, Darwin teorisi asla kesin bilgi içermez, aklın varacağı hüküm budur; bu kuramı kabul etmek, ona 'inanmak' anlamına gelir, bu da son tahlilde 'bilimsel' bir tutum değildir. O nedenle Cisrî, "maddeciler"e şöyle seslenir:

> "... maksat gütmeyenler o delil diye ortaya atmakta olduğunuz şeyleri görünce onların gerçekten bir alay zan ve faraziyelerden ibaret olduğunda zerre kadar şüphe etmezler. Her ihtimali ortadan kaldırmayan delile dayanmada bir mana var mıdır? Hayır! Bilakis 'İzâ sebete'l ihtimalü sekata'l istidlalü' 'İhtimal bulundukça delillik durumu ortadan kalkar' kaidesine göre kesin bilgi arayanlar bu dar sınıra sokulmazlar. Siz ise ey maddeciler! Burada kapanıp kalmışsınız." (***Risâle-i Hamîdiyye***, çev. Manastırlı İsmail Hakkı, sad. Ahmet Gül, İstanbul 1980, s. 291)

İşte o yüzden, Cisrî'ye göre, Darwinciler'in tezlerini çürütmek için uzun uzadıya yorulmaya gerek yoktur. İnsanlara bilimin ve bilimsel düşüncenin, 'akıl yürütme'nin ne demek olduğunu öğrettiğinizde, Darwin teorisinin 'zanlar içinden bir zan olduğu'nu, 'kesin bilgi' nokta-i nazarından kıymetinin bulunmadığını o insanlar kendiliğinden anlayacaklardır.

Bundan dolayı Cisrî, evrimcilere şunları söyler:

> "Şu davanızı ispat maksadıyla söylediğiniz sözlerin her birini reddetmeye kalkışmaz azminde değilim. Çünkü bu yolda bir münazara açacak olursan üzerinde durduğumuz konunun dışına çıkmış oluruz. Bunun için müstakil bir kitap yazılmalıdır ki, Allah'ın yardımı ile belki bunu da başarırım. Şimdilik size şurasını anlatmak istiyorum ki, sizin en çok güvendiğiniz delilleriniz ve dayanaklarınız zan ve tahmin sınırını geçemiyor.... bizim

maksadımız bu kadarla gerçekleşiyor. Sözünüzün her noktasında saçmalıklar bulunduğu iddiasına kalkmağa lüzum yoktur.” (s. 301)

*

Gerçekten de, ‘hak din’le çelişen ‘bilimsel’ etiketli bütün teorilerin durumu bundan ibarettir:

“Oysa onların bununla ilgili hiç bir bilgileri yoktur. Onlar, yalnızca zanna uymaktadırlar. Gerçekte zan, haktan (doğrudan, kesin bilgiden) yana hiç bir yarar sağlamaz.” (Necm Suresi, 53/28)

“Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan şaşırtıp saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminle yalan söylerler’.” (En’am, 6/116)

“Onların çoğunluğu zandan başkasına uymaz. Gerçekten zan ise, haktan hiç bir şeyi sağlayamaz. Şüphesiz Allah, onların işlemekte olduklarını bilendir.” (Yunus, 10/36)

“Haberiniz olsun; şüphesiz göklerde kim var, yerde kim var, tümü Allah'ındır. Allah'tan başkasına tapanlar bile, şirk koştukları varlıklara ve güçlere (gerçekte) uymazlar. Onlar yalnızca bir zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminde bulunarak yalan söylemektedirler’.” (Yunus, 10/66)

“Dediler ki: ‘(Bütün olup biten,) Bu dünya hayatımızdan başkası değildir, ölürüz ve diriliriz; bizi “kesintisi olmayan zaman” (dehrin akışın)dan başkası yıkıma (helake) uğratmıyor.’ Oysa onların bununla ilgili hiç bir bilgileri yoktur; yalnızca zannediyorlar.” (Casiye, 45/24)

Her teori, birtakım varsayımlar üzerine oturur. Varsayımları değil de, onlardan üretilen sonuçları değerlendirirseniz, tartışma uzar ve çıkmaza saplanır.

Darwinciler'in de birtakım varsayımları (kanıtsız olarak kabul ettikleri varsayımları) mevcut ve bunlar bilimsel olmaktan uzak. Bu varsayımlar daha çok felsefî ve itikadî (inançla ilgili) nitelikte. Doğal seleksiyon ya da tabiatın seçmesi, zayıfların yok olup güçlülerin varlığını sürdürmesi inancı bunlardan biri. Oysa doğanın kendisinde böyle birşey olmadığını kesin olarak gözlemliyoruz, güçlü ve zayıf canlılar yeryüzünde birlikte yaşadıkları gibi, son tahlilde güçlünün varlığı da zayıfın bulunmasına bağlı.

Ayrıca güç ve zaaf, bakış açısına göre değişen birşey. 'Her canlının zayıf ve güçlü yanları var' demek daha doğru olabilir. İnsan, aklı ile diğer canlılardan güçlü, ama bedensel olarak neredeyse hepsinden zayıf. Mesela bütün hayvanların derileri kendilerini sıcak ve soğuktan yeterince koruyacak durumdadır, ama insanın ayrıca giyinmesi gerekir. Bazı hayvanlar dişleri, bazıları pençeleri, bazıları boynuzları vs. ile silahlanmıştır, insan ise aklı ile silah üretmek zorundadır. Kısacası, zayıflık ve güçlülük görecelidir.

İnsanların, maymunların gelişmiş bir türü olduğunu söylemek de, birçok nedenle imkansız. Cisrî'nin işaret ettiği gibi, pek çok hayvan yavrusu, doğduğunda, en fazla üç gün içinde, bazen doğar doğmaz kendi kendine hareket etmeye, yürümeye başlar. Daha doğar doğmaz, 'kendine yeterli' hale gelir. Maymunlar da böyledir. Buna karşılık insan yavrusunun emeklemeye başlaması için altı-yedi ay geçmesi, yürümesi için de en az bir yaşına ulaşması gerekir. Esasında doğada, bu kadar uzun süre bakıma muhtaç olan başka bir canlı da yoktur. Bu açıdan bakıldığında, maymunlar insanlardan çok ileridir.

Eğer insan maymundan türeseydi, insan yavrusunun da bir, bilemediniz iki gün içinde doğrulup yürümesi, birçok konuda kendisine yeterli hale gelmesi gerekirdi. Sadece bu bile, iki türün köken olarak birbirinden farklı olduğunu gösterir. Maymunların nispeten sıcak iklimlerde yaşadıkları da bilinen birşeydir. İnsan ise en soğuk bölgelere kadar yayılmıştır; evrim canlılar dünyasında gerçekten yaşanmış birşey olsaydı, soğuk iklimlere daha uygun maymun derisi, insan cildi haline

gelerek zayıflamazdı. Kısacası burada da, evrimin mantığına aykırı bir farklılaşma, bir gerileme var. Ayrıca, evrimin bütün insanlar için hep aynı şekilde yol izlemesi ve yaşayan bütün insanların biyolojik olarak bütünüyle benzerlik göstermesi (Organların yapısında hiçbir farklılık bulunmaması; mesela böbreklerin herkeste aynı olması gibi) evrimin mantığıyla çelişen, evrim iddiasını geçersiz kılan bir durumdur. Böylesi bir benzerlik, belirli bir türe, bir canlılar yığınına ait evrimle değil, tek bir ana-babaya uzanan kökenle açıklanabilir ancak.

*

Ne yazık ki evrimciler, yüz binlerce yıl öncesine ait olduklarını söyledikleri fosiller üzerinde düşünmekten, yaşayan canlılar hakkında kafa yormaya zaman bulamamaktadırlar. Önümüzde, gözlemlemek mümkün olan biyolojik ve fizyolojik veriler varken, bunları bırakıp yüz binlerce sene öncesine ait olduğu söylenen kemiklerle akıl yürütmek, aslında bilime karşı bir cinayettir.

Bu, şuna benzer: Boşnaklarla Arnavutlar arasında bir akrabalık bağı bulunup bulunmadığını, bugün yaşayan insanlar üzerinde araştırma yapmak yerine, iki üç bin sene önceki mezarları kazarak tespit etmeye çalışırsanız, saçma sapan sonuçlara varmanız kaçınılmazdır. Her şeyden önce, bulduğunuz mezarların gerçekten bugünkü Boşnaklar'la Arnavutlar'ın atalarına ait olup olmadığını nasıl söyleyebilirsiniz?

İskeletler pekala, yok olmuş başka kavimlere ait de olabilir. Üstelik, bu iskeletler arasındaki benzerlikler, şu anda yaşamakta olan insanların iskeletleri arasındaki benzerlikten hareketle varılabilecek sonuçlardan fazlasını da söylemez.

Darwincilerin tutumuna baktığımızda, bir müslümanın Hz. Peygamber'e (s.a.s.) olan iman ve itimadından daha fazlasını onların Darwin'in şahsına karşı sergilediklerini görüyoruz. Bir mümin nasıl insanlığın geçmişi ve geleceği ile ilgili olarak peygamberlerin verdiği bilgilere sorgulamadan (Yapılan rivayetlerin, gerçekten peygamberlere dayanıp dayanmadığını, uydurma mı gerçek mi olduğunu

kıyasıya sorguluyorlar, o ayrı mesele) inanıyorsa, evrimciler de, insanlığın geçmişi konusunda Darwin'den yapılan rivayetlere sorgulamaksızın inanıyorlar.

Çalık'ın eleştirileri o nedenle son derece yerinde. Bu konuda yapılan tartışmalara bilgi ve bilim felsefelerinin verileri ve akıl yürütme/düşünce ilkeleri açısından bakıldığında, evrimi reddedenlerin 'bilimsel' eleştiriler yönelttikleri, savunanların ise bunu bir 'inanç' konusu haline getirdikleri görülüyor. Şayet olaya bilimsel yaklaşsalar, en azından itirazları soğukkanlılıkla tartışıp cevaplandırmayı denemeleri gerekirdi. Oysa, karşıt fikirlerin seslendirilmesine bile tahammül edemiyorlar. Fikirlerine güveniyor ve bilimsel gerçekleri savunduklarını düşünüyorlarsa, tartışmaktan niçin korkuyorlar?

*

Ayrıca burada bir sahtekârlık sözkonusu; din, kendisinin bir 'iman' meselesi olduğunu baştan söylerken, Darwinciler bir 'inanç' konusunu 'bilim' gibi deyim yerindeyse 'yutturmaya' çalışıyorlar.

Dürüstçe, 'Biz buna inanıyoruz' deseler, sorun yok. Ama, 'bilim' adına konuşuyorlarsa, 'bilimsel' eleştiriler karşısında hazımsızlık yaşamamaları gerekir.

Evet, Darwin'i reddedenler 'inançlı' insanlar, ama tartışma yöntemleri, Darwin'in bağlı bulunduğunu öne sürdükleri 'bilim' geleneğine uygun değil.

BİLİMSELLİK VE EVRİM TEORİSİ

Şu **efsunlu** “bilim” kelimesini bir tarafa bırakıp, Weber’in tabiriyle “büyü bozumu” (Entzauberung) anlamına gelecek şekilde “bilimin tanımı” üzerinden gidelim.

TDK Güncel Sözlük, “bilim”i şöyle tanımlıyor:

> “Evrenin veya olayların **bir bölümünü** konu olarak seçen, **deney**e dayanan yöntemler ve gerçeklikten yararlanarak **sonuç çıkarmaya çalışan** düzenli bilgi, ilim.”

Bir diğer tabirle, evrendeki nesne ve olaylar üzerinde “**düzenli bilgi**” ürettiğiniz zaman, bilim yapmış oluyorsunuz.

Peki, “düzenli bilgi” sahibi olmanın yolu ne?

Bunun yolu üçtür: **Aklı** kullanarak sonuç çıkarmak, **beş duyu** (havass-ı selime) vasıtasıyla gözlem ve deney yapmak, doğru bilgileri başkalarından almak (haber-i sadık).

Doğal olarak, bunların her birinin kullanıldığı yerler farklı olacaktır. Mesela, **aklın kullanılacağı yerde duyu organlarının kullanılmasını isteyemezsiniz**.

Yine mesela, **matematiksel işlemler** için aklı kullanmak gerekir; devletin bir trilyon lira geliri, iki trilyon lira da gideri varsa, aradaki farkı hesaplamak için ilkokul birinci sınıf öğrencileri gibi fasulye tanelerinden faydalanamazsınız. Kesirleri anlamak için fasulye tanelerini parçalamanız gerekmez.

Bu böyledir, fakat bundan hareketle, matematik bir bilim sayılmaz diye kestirip atamazsınız.

İşte, Allahu Teala’nın varlığı ve birliği meselesi de böyle akılla ilgili bir meseledir.

Duyu organlarıyla yaptığınız gözlem, ve salt gözlem ve deneye dayanan bilimler, bu noktada insana kılavuzluk yapar, fakat asıl söz aklındır.

*

İşte bu noktada, sıkça **yöntem** hatası yapılmaktadır.

Bilim adamı geçinenlerin bile akılla hüküm verilecek yerde beş duyunun şahitliğini aradıkları, gözlem ve deneye başvurulacak yerde ise aptalca sözde akıl yürüttükleri görülmektedir.

Dolayısıyla, akıl yürüttüklerini zannettikleri yerde gerçekte vehim ve hayalleriyle hüküm vermektedirler.

Gerçekten olağanüstü bir deha olan İmam Matüridî bu noktaya şu şekilde dikkat çekmektedir:

> "… tabiat **delillerle** [*oturup salt düşünmek ve akıl yürütmekle*] değil, **göz'le** [*gözlem ve deneyle*] tanınır. Halbuki onun kıdemi [*varlığının başlangıcının olmadığı, ezelden beri var olmaya devam ettiği*] **duyular dışı delillerle** ileri sürülmektedir."
>
> (***Kitabü't-Tevhîd***, çev. Bekir Topaloğlu, 7. b., İstanbul: İSAM, 2015, s. 59.)

Yani felsefe (**metafizik** spekülasyon, ümniyye) yapılmakta, akıl yürütülerek tabiata kıdem özelliği atfedilmektedir.

Üstelik bunlar, lafa gelince metafiziği önemli bir bilim de saymazlar, fakat yaptıkları şeyin tam da metafizik spekülasyon olduğunun farkında değillerdir.

Evet, gözlem ve deneyin ötesine geçip sözde akıl yürütmeye başladıkları zaman, gerçekte sıkça vehim ve hayalleriyle hüküm vermektedirler.

Fakat, söz Allahu Teala'nın varlığı ve birliği bahsine gelince, hemen amansız birer **pozitivist** olarak Allahu Teala'nın beş duyu ile ispatlanmasını beklerler.

Aklın kesin delaletini kabul etmeye yanaşmazlar. Fakat gözlem ve deneyle, beş duyuyla hiç alâkası olmadığı halde, evrenin kıdemini/ezelîliğini savunurlar.

Daha doğrusu savunurlardı. Fizik bilimindeki ışık eksenli çalışmalar, onların bu bilim adını verdikleri ***vehim ve hayallerini*** zîr ü zeber etti.

*

Evet, tabiatın kendisine ilişkin "kesin doğru" bilgi, gözlemsiz, salt akıl yürütmeyle oluşmaz. Aynı şekilde **tarih** de, salt akıl yürütme yoluyla öğrenilecek birşey değildir. Geçmişten gelen "**doğru haber**"lere ihtiyaç vardır.

Bu noktada, insanlığın **geçmiş**iyle ilgili olarak bize gelen "doğru haber", ilk insanın Hz. Adam a.s. olduğunu göstermektedir.

Diğer taraftan, insanlığın geçmişiyle ilgili bir "gözlem"imimiz (tecrübemiz, deneyimimiz/deneyimiz, müşahedemiz) de yok. (Çünkü biz de insanız, o sürecin bir parçası durumundayız.)

Yani aramızda, insanlığın geçirdiği merhaleleri gözlemlemiş mesela 300 milyon yaşında biri yok.

Bununla birlikte evrimcilerin, (havass-ı selime, yani **beş duyu** vasıtasıyla) bizzat **gözlemle*me*dikleri** ve onunla ilgili olarak bir "**doğru haber**" kaynağına da sahip olmadıkları halde, böyle bir konuda belli bir görüşü büyük bir inançla ve adanmışlıkla inatla savundukları görülüyor.

"Belki böyledir" bile demiyorlar, "kesin inançlı"lar.

Görüşlerinin dayantığı temel ise, mahiyeti itibariyle "**aklî istidlal**"den (akıl yürütmeden, akıl yoluyla delillendirmeden) ibaret. Birtakım kemiklerden hareketle,

“Madem bu kemikler **var**, ve madem bu kemikler insan kemiğine benziyor, o halde bu kemikler bugünkü insanların atalarına ait olmalıdır. Aradaki yapı ve görünüm farklılığı da bir değişim, yani evrim yaşandığını gösterir. Aradaki farklılık bu **anlam**a gelir” diyorlar.

Anlayamadıkları ise şu: Evrimi savunmak için üzerine yerleştikleri zemin, yani **aklî istidlal** yöntemi, onların evrenin varlığından hareketle Allahu Teala’nın varlığını kabul etmelerini zorunlu kılar.

Evrimi savunmak için benimsedikleri yöntem onlara başka bir seçenek bırakmıyor.

Ateizm ile evrimcilik bir arada savunulabilecek düşünceler değildir, ortaya çözümü imkansız bir çelişki çıkmaktadır.

Fakat evrimciler bu noktada hemen çark ediyor, **“Tesadüftür, evren kendiliğinden ortaya çıkmıştır”** vs. gibi **aklî** istidlali, aklın delaletini yok sayan yan yollara sapıyorlar.

*

Aklî istidlalin kesin bilgi vermesi için, ortadaki delilin hem **sübut (sabit oluş, var oluş)** hem de **delalet (anlam)** bakımından **kesin/kat’î** olması, farklı bir ihtimale kapalı olması gerekir.

Aksi takdirde varılan sonuç **zan (tahmin)** düzeyinde kalır.

Bugün akıl yürütme yoluyla oluşturulan bilimsel teorilen hemen hepsi bu durumdadır.

Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

> “Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan şaşırtıp-saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak '**zan ve tahminle** yalan söylerler’.” (En’am, 6/116)

“Şirk koşanlar diyecekler ki: ‘Allah dileseydi ne biz şirk koşardık, ne atalarımız ve hiçbir şeyi de haram kılmazdık.’ Onlardan öncekiler de, Bizim zorlu-azabımızı tadıncaya kadar böyle yalanladılar. De ki: ‘Sizin yanınızda, bize çıkarabileceğiniz bir ilim mi var? Siz ancak **zanna** uymaktasınız ve siz ancak **zan ve tahminle** yalan söylersiniz’." (En’am, 6/148)

“Onların çoğunluğu **zandan** başkasına uymaz…” (Yunus, 10/36)

“Haberiniz olsun; şüphesiz göklerde kim var, yerde kim var tümü Allah'ındır. Allah'tan başkasına tapanlar bile, şirk koştukları varlıklara ve güçlere (gerçekte) uymazlar. Onlar yalnızca bir **zanna** uyarlar ve onlar ancak **zan ve tahminde** bulunarak yalan söylemektedirler.” (Yunus, 10/66)

Dediler ki: ‘(Bütün olup biten,) Bu dünya hayatımızdan başkası değildir, ölürüz ve diriliriz; bizi "kesintisi olmayan zaman' (dehrin akışın)dan başkası yıkıma (helake) uğratmıyor.’ Oysa onların bununla ilgili hiçbir bilgileri yoktur; yalnızca **zannediyorlar**.” (Casiye, 45/24)

“Bu (putlar ise,) sizin ve atalarınızın (kendi istek ve öngörünüze göre) isimlendirdiğiniz (keyfi) isimlerden başkası değildir. Allah, onlarla ilgili 'hiçbir delil' indirmemiştir. Onlar, yalnızca **zanna** ve nefislerinin (alçak**)** **heva** (istek ve tutku) olarak arzu ettiklerine uyuyorlar. Oysa andolsun, onlara Rablerinden yol gösterici gelmiştir.” (Necm, 53/23)

Aklî istidlal, Allahu Teala’nın varlığını kesin olarak ortaya koyar.

Burada zanna yer yoktur.

Çünkü biz, kendi varlığımızın kesin olarak farkındayız.

En kesin bilgimiz de, “kendimizin kendimiz olduğuna dair” bilgidir.

Hiç kimse bir başkasına “Bana söyler misin, ben, ben miyim?” diye sormaz.

Ve hiç kimse bir başkasına “Sen, sen değilsin” demeye cesaret edemez. Bunu ciddiyetle söylediğinde karşısındakinin kendisinin **deli** olduğuna hükmedeceğini bilir.

İnsanın kendisinin kendisi olduğunu bilmesi ve varlığının farkında olması en kesin bilgidir.

Kendimizin kendimiz olduğumuzu bilmek için herhangi bir delile ve bir başkasının şahitliğine/tanıklığına, başkalarının bunun böyle olduğunu kabul etmesine ihtiyacımız bulunmamaktadır.

Onun için Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

> “Allah, kendisinden başka tanrı olmadığına şahitlik etmiştir. Melekler ve ilim sahipleri de adaleti ayakta tutarak buna şahitlik ettiler. O’ndan başka tanrı yoktur. O, azîzdir, hikmet sahibidir.” (Âl-i İmran, 3/18)

İmdi, Allahu Teala’ya “Sen tanrı değilsin, yoksun” demek, gerçekte deliliktir, aklını kullanmamaktır.

*

Aklî istidlal, zorunlu olarak insanı Allahu Teala’nın varlığını kabule götürür.

Çünkü, sonradan meydana gelen birşeyin varlık âlemine çıkması kendiliğinden olmaz.

Yokluk, kendi kendisini var hale getiremez.

Eğer birşey yokken var hale geliyorsa, onu yokluktan çıkarıp var yapan bir “Var” var demektir.

O var, Allahu Teala’dır.

Bu, aklen kesindir.

Çünkü biz, kendi varlığımızın **kesin** olarak farkındayız.

Kendimiz de dahil olmak üzere bildiğimiz bütün varlığın sonradan meydana gelmiş olduğunu da kesin olarak bilmiyoruz.

Bunun, bir yaratıcı olmadan mümkün olmadığı da aynı şekilde aklın kesin bir hükmü.

*

Evet, evrimciler, evrimi savunmak için benimsedikleri aklî istidlal yöntemi çerçevesinde ateizmin içine tükürmek zorundadırlar, fakat bu noktada akıldan hemen yüz çevirmektedirler.

Gerçekte onlar, evrimi savunurken de akılsızlık yapmaktadırlar.

Çünkü, akıl yürütüşlerine temel olan kemiklerin sübutu/varlığı şaibeli durumdadır. Bu iş bir iki yerde rastlanmış, aslı faslı herkesçe sorgulanamayan iki üç kemikle savunulabilecek bir mesele değildir.

Mesela Dünya'da altın diye bir elementin varlığını herkes kabul etmek zorundadır. Çünkü altın madenini bulma sadece "altıncı"ların tekelinde değil.. Evrimin savunulmasına neden olan kemikler ise nasıl oluyorsa sadece "evrimciler" tarafından bulunabiliyor. Başkası asla rastlayamıyor.

Yani sübut meselesi ortada bir sorun olarak duruyor. Zan derecesinde kalıyor, kesinliğe ulaşamıyor.

İkincisi, bu kemiklerin delaleti de ihtimale kapalı değil. Yani delalet, o kemiklere yüklenilen anlam, "zannî".

O kemiklerin varlığı “kesin” olsaydı bile, onların, insanoğlunun atalarına ait olduğunu “kresin” biçimde söylemek mümkün olmazdı.

Çünkü bu, mesela bir kasabada bir mezarlığı kazdığınızda rastladığınız bir insan isteleti ile yanı başındaki eşek iskeletini görünce, “Demek ki bu eşek, bu insanın babasıydı, adam babasının yanına defnedilmeyi istedi” şeklinde akıl yürütmekten farksız bir çıkarımdır.

Evrimci akıl yürütüş ciddiyet bakımından bundan daha iyi durumda değildir.

PAUL ARON: “BİLEN KİMSE YOK.”

DEVELİLİ DARWIN MUSTAFA: “BEN BİLİYORUM, EVLENDİLER”

*Paul Aron, **Tarihin Büyük Sırları** adıyla Türkçe’ye çevrilen kitabında (çev. Ali Çakıroğlu, İstanbul 2004) şunları söylüyor:*

NEANDERTALLER ATAMIZ MIYDI?

1856 Ağustosunda bir gün, kuzeybatı Almanya’da **Neander** Vadisi’ndeki [***Tal****, Almanca’da “vadi” demektir*] bir taş ocağında, bir işçi kireçtaşı içinde **mağara ayısına** ait olabileceğini düşündüğü bazı kemikler buldu. Bulduklarını o yörede öğretmenlik yapan, doğa tarihine meraklı Johann Fuhlrott’a göstermek için bir kenara ayırdı.

… Öğretmen, Bonn Üniversitesi’nde anatomi profesörü olan Hermann Schaaffhausen ile temas kurdu. … Schaaflhausen, işçinin bulduğu ve **Neandertal** olarak adlandırılacak olan iskeletin, yeni -daha doğrusu çok, çok eski- bir insan tipi olduğuna inanıyordu. Hatta, Schaaffhausen, Neandertallerin **modern insanın eski atası** olduğundan bile **kuşkulanmış olabilirdi.**

… Darvin’in evrim teorisini öne sürdüğü ***Türlerin Kökeni***‘nin yayınlanmasına (1859) daha üç yıl vardı. Bilim insanlarının çoğunluğuna göre, insanın bırakalım şu kemiklerin ait olduğu türü, bir başka türden evrimleştiği fikri tam bir saçmalıktı. Zamanın önde gelen patologu, Rudolf Virchow, kemikleri inceledi ve bunların pek bilinmeyen bir hastalıktan ölen **normal bir insana** ait olduğunu açıkladı. Diğer uzmanlar da bu kervana katıldılar.

Ne var ki, on dokuzuncu yüzyılın sonunda, Darvinizm artık bilimsel çevrelerin çoğunluğuna egemendi. … Ama … Marcellin Boule'nin başını çektiği **bilim insanlarının çoğunluğu, Neandertallerin insanın atası olduğunu hala inatla reddediyordu**. Boule, iskeletlerin eski olabileceğini kabul etmekle birlikte, kendisiyle akraba olamayacaklarını söylüyordu. Boule, bu bükük dizli, kambur, eğik belkemikli Neandertallerin insandan çok, **insansı maymun** olduğunu ileri sürdü. Ona göre, eğer modern insanın onlarla herhangi bir ilişkisi olmuşsa, bu ilişki her kim olurlarsa olsunlar, bizim **gerçek insan atalarımızın** bu "yozlaşmış türü" yeryüzünden silmesiyle sınırlı olmalıydı.

Yirminci yüzyılın büyük bölümünde bilimsel ayrılık sadece derinleşti. … Ancak, … Bilimciler, onların (neandertallerin) bizden ne kadar farklı olduğunu vurgulamak yerine, benzerlikler üzerinde odaklanmaya başladılar. … Neandertallerin yüceltilmesi, 1971'de Ralph Solecki'nin Shanidar diye bilinen bir Irak mağarasındaki çalışmalarını yayınlamasıyla doruğa çıktı. … Solecki'nin kitabıyla birlikte, Neandertallerin dönüşümü tamamlanmıştı. Boule'un imgelemindeki **kuyruksuz iri maymuna benzeyen vahşiler** olmaktan çıkıp, şimdi bir çeşit hippilerin ilk örneğine, modern insanlardan birçok yönden daha insani özellikler taşıyan bir topluluğa dönüşmüşlerdi. Aynı zamanda, modern insanın Avrupa ve Ortadoğu'da Neandertallerden ve başka bölgelerdeki benzer eski insanlardan evrimleştiğini öne süren **"çok merkezli evrim" teorisi** olarak bilinen teorinin doruk noktasıydı bu.

Ama Neandertal imgesi (ve onunla birlikte, çok merkezli evrim teorisi) bir başka darbenin eşiğindeydi. Bu kez saldın arkeolog ya da antropologlardan değil, moleküler biyologlardan gelecekti. Biyologlar, ne fosiller ne de arkeoloji ya da antropoloji hakkında yeterli bilgiye sahipti. Ama kalıtım materyalinin Mitokondriyal DNA ya da kısaca mtDNA diye bilinen küçük bir kesiti konusunda yeterince bilgileri vardı. Berkeley Üniversitesi

biyologlarından oluşan bir ekip Rebecca Cann, Mark Stoneking ve Allan Wilson insan
mtDNA'sının mutasyon süresini hesapladı ve 1987'de insanın kökenini yaklaşık iki yüz bin yıl öncesine tarihlendirdi. **İnsan soyunun bu hipotetik anasına uygun bir isim de bulundu: Havva.** Artık elimizde insanın yeni bir atası vardı ….

Eğer **biyologlar yanılmamışsa** ve Havva iki yüz bin yıl önce yaşamışsa, o zaman modern insan, bilim insanlarının eskiden düşündüğünden yüz bin yıl önce tarih sahnesinde boy göstermiş olmalıydı. … **Neandertallerin atamız olduğunu savunanlar zor duruma düşmüştü.** En başta, eğer bazı Neandertaller, bazı modern insanlardan daha yeniyse, o zaman daha eski bir türün daha yenisinden türemesi epey olanaksız görünüyordu. …

Yeni tarihleme yöntemleri, modern insanın neandertallerden çok daha eski olmasa bile, onlar kadar eski olduğuna dair daha çok kanıt sağladı. … Bu arada, arkeologlar yüz bin yıllık, bazı tarihlemelere göre, iki yüz bin yıllık modern insan kalıntıları buldukları Afrika'nın Sahraaltı bölgelerinde yeniden tarihlendirme çalışmalarına da başlamışlardı.
Biyologların **Havva'nın yurdunun -Cennetinin- Afrika olduğuna** ilişkin bulguları buna tıpatıp uygun düşmüştü. [***Türkiye'de*** *bazılarının* ***Kur'an****'da sözü edilen* ***cennet****in aslında yeryüzünde olduğunu iddia etmeleri bunlardan etkilenmelerinden kaynaklanıyor.*]

.. 1990'ların başında, **egemen teori haline gelen "Afrika'dan çıkış" senaryosu, çok merkezli evrimin yerini almıştı. Çok merkezli evrime son darbe, 1997'de yine moleküler biyologlardan geldi.** … Neandertal mtDNA'sını yaşayan insanlarınki ile karşılaştırarak, araştırdıkları 379 diziden 27'sinde farklılık saptadılar. …

Bölgesel sürekliliği savunanlar … Genetik ve tarihlemeye dayanan kanıtların geçerliliğini sorgularken, 1999'da, kendi yaptıkları büyük buluşlardan biri onları sırtlarından vurdu. Lizbon'un yaklaşık yüz otuz kilometre kuzeyinde, Portekizli arkeologlar yarı-insan, yarı-Neandertal olduğu ortaya çıkan 24.500 yaşında bir erkek çocuğunun iskeletini buldular. … tarihleme, çocuğun Neandertal ve modern insanın melez kuşaklarının atası olduğunu gösteriyor gibiydi.

Çok merkezli evrimi savunanlar, eğer Neandertaller ve modern insanlar melezleşmişse, Afrika'dan çıkış teorisinin yandaşlarının ileri sürdüğü gibi, bu durumun, birbirlerinden o kadar uzak olamayacaklarını gösterdiğini söylemekte gecikmediler.

Bilim insanları, artık Neandertaller ya da diğer arkaik insanların evrimleşerek modern insana dönüştüğünü öne sürmek yerine, gitgide Neandertaller ve modern insanın ne tür bir etkileşim içinde olduğu sorunu üzerinde odaklanıyorlardı *[İşte buradan, **Develili Mustafa İslamoğlu gibi açgözlülere ekmek** çıktı]*. Birbirleriyle savaşmışlar mıydı? Birbirlerinden öğrenmişler miydi? Birbirleriyle konuşmuş ya da melezleşmiş ya da yoksa birbirlerini sadece görmezlikten mi gelmişlerdi?

Belki ya arkeologlar ya mikrobiyologlar -ya da tamamen farklı disiplinlerden gelen araştırmacılar- **bir gün bu sorulan yanıtlayabilecek** [*Paul Aron'un, **Develili Mustafa**'dan haberi yok*]. Şimdilik, yanıtlar ne kadar ilginç olursa olsun, **çok spekülatif** [*varsayımlar, tahminler, hayaller, atmasyonlar üzerine kurulu*]. …

Neandertallerin insanın tarih öncesindeki yeri konusunda, herhangi bir uzlaşma ufukta görülmüyor. Oysa, bilimcilerin **çoğunluğu**, ***[hepsi değil]*** Neandertaller ve modern insan arasındaki ilişki ne olursa olsun, bu ikisinin **zaman** ve ***belki*** **mekanda** çakışmış olduğu konusunda artık

uzlaşmış bulunuyor [*Bir tarafın diğer tarafı ilzam etmesiyle oluşan bir uzlaşma değil, karşılıklı tavizle gelen bir uzlaşma. Kesin bilgi yok.*].

Daha sonra ne olduğunu **kesin olarak bilen** hiç kimse yok.

İBN HALDUN'A EVRİMCİLİK İFTİRASI

Devrim tartışmalarının bir başka boyutunu, **İbn Haldun** ve **İbrahim Hakkı Erzurumî** gibi zatlara isnat edilen evrimcilik yakıştırması oluşturuyor.

Mesela Süleyman Uludağ'a göre, İbn Haldun'un yaklaşımı göz önüne alındığında, varlıklar âlemi arasında fıtri bir ittisal (yaratılıştan gelen bir bağlantı) mevcuttur ve her âlemin son ve en yüksek noktasında bulunan bir varlık, tabi olarak onu takip eden âlemin ilk ve en aşağısında bulunan bir varlık haline gelme istidadına sahiptir. Uludağ'a göre, burada İbn Haldun'un açıkça söylemek istediği şey, insanın, kendisi kadar gelişmiş olmayan ama kendisine en yakın olan diğer hayvandan (yani maymundan) istihale (dönüşüm) ve sayruret suretiyle meydana gelmiş olmasıdır. (İbn Haldun, ***Mukaddim****e*, C. 1, çev. Süleyman Uludağ, İstanbul 2007, ss. 284-285, dn. 17.) Ondan önce hiç kimse, bir cinsin en gelişmiş türünün, onu takip eden cinsin en ilkel ve basit türü haline gelebileceğini söylememiş, böyle bir dönüşüm ve başkalaşımdan ilk defa İbn Haldun söz etmiştir. (***A.g.e.***, C. 1, s. 89.) Çünkü, İbn Haldun'un ifadesiyle, "(Hayvanlar âleminden) insan olma (homo sapiens) noktasına, kendisinde zeka ve idrak toplanmış olan ama fiilen düşünme ve görüş sahibi olma mertebesine ulaşmamış bulunan maymunlar âleminden geçerek çıkılmıştır." (***A.g.e.***, C. 1, ss. 283-284, dn. 17.)

Benzer şekilde Ümit Hassan ve Emre Kongar da, İbn Haldun'u Darwin'i öncüsü olarak göstermektedir (Oktay Uygun, ***İbni Haldun'un Toplum ve Devlet Kuramı***, İstanbul 2008, s. 74, dn. 145).

Oktay Uygun'a göre de, İbn Haldun açıkça evrim teorisini savunmaktadır. Çünkü her şeyin devinim ve değişim içinde olduğunu söylemektedir, o halde insan da evrendeki tüm varlıkların tabi olduğu evrensel değişim yasasının dışında olamaz. Ayrıca İbn Haldun, Nil nehrinin güneyinde yaşayan ve insandan çok hayvana benzeyen insanlardan söz etmektedir. Demek oluyor ki, bu ilkel insanlarla yaşadığı

çağın uygar kent insanını karşılaştırdığında aradaki farkı görmüş ve "ilkel insandan uygar insana geçişin uzun bir evrim sürecini gerektirdiğini fark etmiştir". Uygun'a göre, İbn Haldun, Endülüs'den Şam'a kadar geniş bir coğrafyada, evrim sürecinin farklı basamaklarında bulunan pek çok topluluğu bizzat inceleme olanağı bulmuştur.

Bununla birlikte, varlıklar âlemini birbiriyle ilişkili biçimde derecelendirme eğilimi İbn Haldun'dan önceye uzanır. Hilmi Ziya Ülken'e göre, "Darwin teorisinin bu pek erken habercileri, insandan sonra da melekler âlemine, oradan ilahî âleme ve mutlak varlığa doğru yükselişi anlatmada devam ettikleri için, bu görüşün çağdaş evrimcilikle bir ilgili olmadığı anlaşılır". (Hilmi Ziya Ülken, ***İslam Felsefesi***, İstanbul 1983, s. 30'dan aktaran Uygun, s. 74.)

Gerçekten de, İbn Haldun'un ifadeleri, bağlamı dikkate alındığında ve konu bütünlüğü gözetildiğinde, Uludağ ve Uygun'un vardığı sonuçları vermemektedir. İbn Haldun'a göre, varlıklar âlemi, önce madenler, sonra bitkiler, sonra da diğer canlılar olmak üzere mükemmel bir derecelenmeye sahiptir:

> "Madenlerin son sınırı, tohumu olmayan kuru otlar örneğinde olduğu gibi bitkilerin ilk sınırıyla, hurma ve yaş üzüm gibi bitkilerin son sınırı ise salyangoz ve sedef (inci kabuğu) gibi canlıların ilk sınırıyla bağlantılıdır. Çünkü bu iki hayvanın sadece dokunma kudreti vardır."
>
> (İbn-i Haldûn, ***Mukaddime***, C. 1, çev. Halil Kendir, İstanbul 2004, s. 132.)

Ancak, düşünürün bu ifadelerinden hareketle, onun, kuru otların en gelişmiş madenlerden, salyangoz ve sedefin de hurma ve yaş üzümden dönüşüm ve başkalaşım yoluyla meydana geldiğini savunduğu kanaatine varmak yanlış olur. Bununla birlikte, İbn Haldun'un bir sonraki cümlesi, evrim kuramını savunanları destekleyecek türdendir:

> “Varlıklar arasındaki bağlantının anlamı, son sınırda olan maddenin, kendisinden sonraki maddenin ilk sınırına dönüşmek için garip bir yeteneğe sahip olmasıdır.” (***A.g.e.***, C. 1, s. 132.)

Ancak, bunun ardından, çağdaş evrim teorisinin savunduğu türden bir evrimin yaşan**ma**dığını gösteren ifadeler kullanmaktadır:

> “Varlıkların en üst sınırında ise düşünce ve fikir sahibi olan ‘insan’ yer almaktadır. His ve idrak noktasında bazı canlılar da bu seviyeye yaklaşmış ise de, fiilen fikir ve düşünce sınırına ulaşamamışlardır.” (***A.y.***)

Görüldüğü gibi İbn Haldun, insanı başlı başına ayrı bir tür olarak görmektedir. Şayet, insanın evrim yoluyla bir başka hayvandan türediğini savunmuş olsaydı, his ve idrak açısından insana yaklaşan canlıların “fiilen” fikir ve düşünce sınırına ulaşamadıklarını söylemeyecekti. Çünkü, evrimin yaşanması durumunda, insan “fiilen”, his ve idrak bakımından insana yaklaşmış olan bir başka canlıdan türemiş olacaktı.

İbn Haldun’un, varlıklar âlemindeki geçişliliği, insanın maymundan veya başka bir hayvandan türediğini savunmak için değil, insanın bir üst varlık mertebesinde bulunan meleklerin özelliğini kazanabileceğini göstermek için dile getirdiği görülmektedir. Ona göre, “Bunun zorunlu bir sonucu olarak nefsin beşerilikten soyutlanıp melekliğe dönüşme yeteneğinin olması ve fiilen de bu dönüşümün bir vakitte gerçekleşmesi gerekir.” Bu durum, ruhanî kişiliğin kemale erip, “kendisinden sonraki varlığın sınırıyla bağlantı kurmasından sonra” olur. Düşünüre göre, onun bu meseledeki durumu, diğer varlıkların durumu gibidir, “yücelik ve süflîlik olmak üzere iki yönlü bir bağlantıdadır”. (***A.y.***)

Görüldüğü gibi İbn Haldun’un sözünü ettiği bağlantı, aşağıdan yukarıya veya ilkelden gelişmişe doğru tek yönlü bir bağlantı değildir, iki yönlüdür. Yani insan, melekleşme kapasitesine sahiptir. Fakat, bunu söylemesinden hareketle, meleklerin insanlardan türediğini savunduğu gibi bir çıkarımda bulunmak yanlış olur.

İbn Haldun, eserinin bir başka yerinde de, bütün varlıkların "yukarıdan aşağıya ve aşağıdan yukarıya doğru tabii bir tertip içinde sıralandıklarını ve ayrılmayacak derecede birbirlerine bitişik olduklarını söyler. Her âlemin uç sınırlarında yer alan varlıklar, tabii olarak, "aşağıdaki veya kurada yer alan bir sonraki âlemin varlıklarına geçiş kapasitesine sahiptirler". Düşünür, örnek olarak, bitkiler âleminin üst sınırında bulunan hurma ve üzümün, hayvanlar âleminin alt sınırında bulunan salyangoz karşısındaki durumu ile, "yine kendisinde zeka ve idrak özellikleri toplanmış maymunun, düşünce ve akıl sahibi olan insan karşısındaki durumu"nu gösterir. Burada da yine, "İşte âlemlerin birbirine bitişik olmasının anlamı, her âlemin alt ve üst sınırlarında bulunan varlıkların bir sonraki âlemde bulanan varlıklara geçiş kapasitesidir." (***A.g.e.**, C. 2, s. 655.)

Bu ifadelerde de bir çift yönlülük söz konusudur. İbn Haldun'un, bu açıklamaları, insanın melekleşme kapasitesi bulunduğunu ve dolayısıyla peygamberlerin meleklerle temasının doğal görülmesi gerektiğini ifade etmek için yaptığı anlaşılmaktadır. Nitekim sözlerini şöyle sürdürür: "Bütün bunlardan, insan nefsinin, insanî özelliklerden soyutlanıp melekliğe geçme kapasitesine sahip olduğu ve fiilen de bir an, bir lahza melekliğe dönüştüğü sonucu çıkıyor." Bu bir lahza ya da an, peygamberlerin vahiy aldığı zamanlardır:

> "Sonra, melekler âleminden hemcinslerine tebliğ etmekle yükümlü olduğu bilgileri (vahiy) almış olarak insanlığa geri dönüyor." (***A.g.e***., C. 2, s. 655.)

Bu, peygamberlerin yaratılış bakımından melek haline gelmesi demek değildir. Bütün bunlardan İbn Haldun'un, cinsler arasındaki geçişlilikten bir türün diğer türe dönüşmesini değil, bir türün bir başka türün özelliklerini bazen bir ölçüde taşıma yeteneğine sahip olması olarak anladığı ortaya çıkmaktadır. Ayrıca bu geçişlilik tek yönlü de değildir. İnsan, melekleşebildiği gibi, düşünce ve aklını kullanma özelliklerini kullanmadığı ölçüde hayvana da benzeyebilir. Nitekim İbn Haldun, sonraki sayfalarda ele alınacağı gibi, devletin varlık nedenini açıklarken, insanda hayvanî özellikler bulunduğunu söyler. Bu, insanın hayvan olduğu anlamına

gelmemektedir. İbn Haldun'un, Nil'in güneyinde yaşayan insanların hayvanlara benzediğini söylemesi de bu şekilde anlaşılmalıdır.

İbn Haldun'un çağdaş evrim teorisine benzer bir yaklaşımı savunmadığını, ebelik sanatı ile ilgili olarak söyledikleri de ortaya koymaktadır. Ona göre, umran ya da medeniyet için ebelik sanatı zaruridir, çünkü insanların dünyaya gelmeleri ancak ebeler sayesinde gerçekleşir. Bebeğin doğumu sonrasında bile göbek bağı, bebeğin vücudunu annenin rahmine bağlamaya devam eder. Bu bağın, bebeğe ve anneye zarar vermeyecek şekilde kesilmesi gerekir. Ayrıca, doğum sırasında şekli bozulan hassas ve yumuşak bebek vücudunun sıvazlama ile düzeltilmesi icap eder. Ayrıca, bebeği rahimde kuşatan zarlardan annenin vücudunda kalmış parçalar varsa, ebe tarafından bunların uygun bir şekilde çıkarılması gerekir. Öte yandan, bebeğe yönelik daha birçok işlemin yapılması zaruridir. İbn Haldun'a göre, bebek bu haliyle, ancak kuvve (potansiyel) olarak insandır.

Gerçekten de, bir bebeğin, insanı hayvanlardan ayıran düşünce gücü ve becerilerin hiçbirine sahip olmadığı, hatta hayvanlardan daha zayıf ve daha fazla bakıma muhtaç bir durumda bulunduğu bir gerçektir. Ebelik bir sanat olduğu ve insana özgü bir düşünce gücü sonucunda ortaya çıktığı için, insan türünün yok olması durumunda, bu türün tekrar ortaya çıkması mümkün olmayacaktır. Bir bebeğin, ebesiz olarak dünyaya gelip, yine bakım ve gözetim olmadan sütten kesilme çağana kadar yaşayacağı teorik olarak söylense bile, aslında bu bebeğin hayatını devam ettirmesi mümkün olmayacaktır. Çünkü sanatlar düşüncenin ürünüdür ve insan türü yok olduktan sonra, insanın bebeklikten yetişkin bir insan olmasına kadar geçen zamanda gereken sanatların bulunmadığı bir ortamda hiçbir bebek hayatını devam ettiremeyecektir.

İbn Haldun, İbn Sina'nın, bu görüşe zorlama delillerle cevap verme yoluna gittiğini belirtir. İbn Sina'ya göre, insan türü yok olsa bile, çok uzun aralıklarla nadiren gerçekleşen yıldızların gökyüzündeki garip konumlarının bir sonucu olarak yeniden ortaya çıkabilecektir. Böyle bir durumda, karışımları uygun bir çamur türü, uygun

bir sıcaklıkta mayalanacak ve bir bebek halinde insan meydana gelecektir. Sonra bir hayvan onun bakımına yönlendirilecek, bu hayvana, onu bakıp büyütmek için gerekli özellikler ve şefkat Allah tarafından ilham edilecektir. İbn Haldun'a göre, İbn Sina'nın söyledikleri doğru değildir, çünkü onun yeni bir bebeğin oluşumu için gerekli gördüğü şartların oluşmasını gerektirecek bir neden yoktur. Düşünüre göre, bu görüşlerin yanlışlığına, bizzat kendileri şahitlik etmektedir. (***A.g.e.***, C. 1, ss. 575-576.)

Bütün bunların konumuzla ilgili yönü, İbn Haldun'un insan türünün yeniden ortaya çıkması konusunda evrime hiç temas etmemesi, öte yandan insan türünün devamı bakımından ebelik sanatını ve dolayısıyla mevcut insan türünün bizzat kendisini gerekli kabul etmesidir.

Bundan, İbn Haldun'un, insan türünün, devamını sağlayacak asgari düzeyde zaruri bilgi ve becerilere sahip şekilde ortaya çıktığını kabul ettiği kendiliğinden ortaya çıkmaktadır.

EVRİMCİ ŞARLATANLIĞIN İBN HALDUN, FARABÎ VE İBN SİNA İSTİSMARI

Geçmiş yıllarda, Millî Eğitim müfredatındaki önemsiz bir değişikliği bahane eden birilerinin, İbn Haldun'u okumadan onun adına "evrimcilik" yaptıklarını görülmüştü.

Okuyup anlayanlar, İbn Haldun'u Darwin'le ilişkilendirerek ele alma yaklaşımının, **Avrupa-merkezci bakış açısının** bir ürünü olduğunu görüyor ve söylüyorlar.

"Bilgi sahibi olmadan fikir sahibi olanlar"ın, sadece İbn Haldun'u da değil, pekçok Müslüman düşünürü "evrim"le ilişkilendirdikleri görülmektedir.

Aslında mesele basittir.

Hilmi Ziya Ülken'in ifadesiyle, "Darwin kuramının bu pek erken habercileri, insandan sonra da melekler âlemine, oradan ilahî âleme ve mutlak varlığa doğru yükselişi anlatmaya devam ettikleri için, bu görüşün **çağdaş evrimcilikle ilgisi olmadığı** anlaşılır".

Evrimcilerin İbn Haldun gibi düşünürleri okurken atladıkları nokta şurasıdır: Onların canlılar arasında **var olduğunu öne sürdükleri bağlantı, aşağıdan yukarıya veya ilkelden gelişmişe doğru tek yönlü bir bağlantı değildir, iki yönlüdür.**

Hayvanla insan arasında olduğu gibi, insanla melek arasında da bağlantı kurarlar. Yani insan, melekleşme kapasitesine sahiptir, onunla "akıl" gibi bir ortak noktası vardır. Hayvanatla da başta cismanî beden ve "şehvet" olmak üzere birçok ortak özelliğe sahiptir.

Ancak İbn Haldun'un insandaki melekleşme istidadına yaptığı vurgudan hareketle, onun, **meleklerin insanlardan türediğini savunduğu kanaatine nasıl varılamazsa, insanın hayvandan türemiş olduğu gibi bir düşünceyi savunduğu kanaatine de varılamaz.**

Aynı şekilde, bu melekleşme istidadı, mutlaka semere verecek diye bir şey de yoktur. **İnsan, hayvanî yönüne mağlup düşebilir. Hayvandan türememişse de, gerçekten insanlığını yitirip tamamen hayvanlaşabilir, hatta hayvandan da aşağı hale gelebilir, onda bu istidat da mevcuttur.**

İbn Haldun gibi düşünürler aslında**, insanın melekleşme kapasitesi bulunduğunu ve dolayısıyla peygamberlerin vahiy almak üzere meleklerle temas halinde olmasının doğal görülmesi gerektiğini ifade etmeye çalışmaktadırlar.**

Nitekim İbn Haldun ***Mukaddime***'de şöyle demektedir:

> "Bütün bunlardan zorunlu olarak, insan nefsinin, beşerîlikten soyutlanıp melekliğe geçme yeteneğinin bulunduğu ve fiilen herhangi bir vaktin herhangi bir anında melekliğe dönüşebileceği sonucu çıkar."

Bu bir an, peygamberlerin vahiy aldığı zamanlardır*:*

> "Sonra, beşerden kendi cinsinin çocuklarına tebliğ etmekle yükümlü olduğu şeyleri (vahiy) meleklik âleminde almış olarak beşerîliğine geri dönüyor."

Bu geçiş ya da dönüşüm, peygamberlerin **yaratılış bakımından farklı bir türe dönüşüp bütünüyle melekleşmeleri anlamına gelmemektedir.**

Bütün bunlardan İbn Haldun'un, varlıklar âlemindeki farklı kategoriler (bitkiler, hayvanlar, insanlar ve melekler) arasında yaşanan geçişliliği, bir türün üyesinin diğer türe bütünüyle geçiş yapması değil, **bir türün bir başka türün özelliklerini bazen (herhangi bir vaktin herhangi bir anında) taşıma yeteneğine sahip olması olarak anladığı ortaya çıkmaktadır.**

Ayrıca bu geçişlilik tek yönlü de değildir. İnsan, melekleşebildiği gibi, aklî yeteneklerini kullanmadığı ölçüde hayvana da benzeyebilir.

Nitekim İbn Haldun, devletin varlık nedenini açıklarken, insanda hayvanî özelliklerin de bulunduğunu söylemektedir. Bu, bazı insanların hayvana dönüşmesi değil, hayvanlarda da bulunan **cinsellik ve saldırganlık** gibi özelliklere genel olarak insanların da sahip olması anlamına gelmektedir. İbn Haldun, mutedil olmayan iklim kuşaklarında yaşayan insanların ahlâkça yabanî hayvanlara yakın olduklarını söylerken de böylesi bir benzerliğe dikkat çekmektedir.

Bu açıdan bakıldığında, İbn Haldun'un, insan türünün meleğe veya hayvana dönüşmesine değil, **melek ve hayvanlara özgü niteliklere sahip olma kapasite ya da istidadına işaret ettiği açık biçimde anlaşılır.**

İbn Haldun'un çağdaş evrim teorisine benzer bir yaklaşımı savunmadığını, ebelik sanatı ile ilgili olarak yaptığı açıklamalar çok daha açık ve kesin bir biçimde ortaya koymaktadır.

Ona göre, umranda insan türü için ebelik sanatı zarurîdir, çünkü genellikle bireylerin doğup büyümeleri onsuz tamamlanmaz. Bebeğin doğumu sonrasında bile göbek bağı, bebeğin vücudunu annenin rahmine bağlamaya devam eder. Bu bağın, bebeğe ve anneye zarar vermeyecek şekilde kesilmesi gerekir. Ayrıca, doğum sırasında şekli bozulan hassas ve yumuşak bebek vücudunun sıvazlama ile düzeltilmesi icap eder. Bunun yanı sıra, bebeği rahimde kuşatan zarlardan annenin vücudunda kalmış parçalar varsa, ebe tarafından bunların uygun bir şekilde çıkarılması gerekmektedir.

Sorun bunlarla da bitmemektedir, bebeğe yönelik daha birçok işlemin yapılması zarurîdir. İbn Haldun'a göre, bebek bu aciz, bilgisiz ve güçsüz haliyle, ancak potansiyel olarak olarak insandır.

Gerçekten de, bir bebeğin, yetişkin insanı hayvanlardan ayıran düşünce gücü ve becerilerin hiçbirine sahip olmadığı, hatta **hayvanlardan daha zayıf ve daha fazla bakıma muhtaç** bir durumda bulunduğu bir gerçektir.

Mesela bir tay (at yavrusu) doğduğu gün ayağa kalkıp yürür ve hayatını nasıl sürdüreceğini bilir. İnsanın yürümesi ise en az bir yılın geçmesini gerektirdiği gibi, yaşamını tek başına sürdürmesini sağlayacak bilgi ve beceriye ancak uzun yıllar sonra sahip olabilir.

Ebelik sanatının insan türünün devamı için zorunlu oluşu fikrinden hareketle İbn Haldun, ***Fârâbî'nin ve Endülüslü filozofların evrimin imkânsız olduğu düşüncesini zımnen içinde içinde barındıran açıklamalarını*** **tartışma konusu da yapmaktadır.**

Söz konusu filozoflara göre, ebelik bir sanat olduğu ve insana özgü düşünce gücü sonucunda ortaya çıktığı için, insan türünün bireylerinin yok olması durumunda, bu türün, yani insanlığın tekrar ortaya çıkması imkânsızdır.

Bir bebeğin, ebesiz olarak dünyaya gelip, yine bakım ve gözetim olmadan sütten kesilme çağına kadar yaşayacağı varsayılsa bile, pratikte bu bebeğin hayatını devam ettirmesi mümkün olmayacaktır.

Çünkü sanatlar düşüncenin ürünüdür; insan türü yok olduktan sonra, varlığa gelen yeni bir insanın bebeklikten yetişkin bir insan olmasına kadar geçen zamanda onun varlığını sürdürmesini sağlayacak sanatlar bulunmayacağı için, böylesi bir ortamda hiçbir bebek hayatını devam ettiremeyecektir.

Bu noktada hem Fârâbî, hem Endülüslü filozoflar ve hem de onların görüşlerini aktaran İbn Haldun, **insan türünün evrim anlamına gelen bir süreçle yeniden ortaya çıkabilmesi ihtimalini sözü edilmeye değer bir yaklaşım olarak görmemektedirler.**

Ancak **İbn Sînâ'nın, evrim düşüncesini savunmamakla birlikte,** yukarıdaki görüşe muhalefet ettiği görülmektedir. İbn Haldun'a göre, İbn Sînâ, yukarıda aktarılan açıklamalara zorlama delillerle cevap verme yoluna gitmiş bulunmaktadır. **İbn Sînâ'nın anlattığı "masal"a göre,** insan türü yok olsa bile, yıldızların gökyüzündeki çok uzun aralıklarla nadiren gerçekleşen garip konumlarının bir sonucu olarak bu tür yeniden ortaya çıkabilecektir. Böyle bir durumda, karışımı ya da yapısı uygun nitelik taşıyan **bir çamur türü, uygun bir sıcaklıkta mayalanacak ve bundan insan oluşacaktır**. **Sonra bir hayvan onun bakımına yönlendirilecek**, bu hayvana, onu bakıp büyütmek için gerekli özellikler ve şefkat ilham edilecektir.

İbn Haldun'a göre, İbn Sînâ'nın akıl yürütüş biçimi doğru değildir, çünkü onun yeni bir bebeğin oluşumu için gerekli gördüğü şartların oluşması, gerektirici bir nedenin varlığına bağlıdır ve onun yaklaşımı çerçevesinde bu "gerektirici neden" mevcut bulunmamaktadır.

İbn Haldun'a göre, bu görüşlerin yanlışlığına, bizzat kendileri şahitlik etmektedir. Çünkü türlerin yeniden ortaya çıkması son tahlilde mümkün kabul edilebilir, fakat bunun için getirilecek delil ancak Allah'ın "***el-fâilü'l-muhtâr***" (dilediğini yapan) vasfını taşıması olabilir. Çünkü bu durumda, fiiller ile Allah'ın kadîm kudreti arasında zorlama niteliğinde, yani insan aklı tarafından varsayım şeklinde üretilen "***vasıta***"lar bulunması gerek**me**mektedir.

İKİNCİ BÖLÜM

İSLAM İTİKADI VE EVRİM TEORİSİ

EVRİMCİ FASIKLARIN İDDİALARI İTİKADÎ MESELELERDE DELİL OLARAK ALINAMAZ

Hz. Adem'in yaratılışı ile ilgili olarak Evrimcilerin yaptığı şekilde **iskeletler üzerinden akıl yürütmek**, onların **iskelet haberleri ile hüküm** vermek, "usul" açısından asla kabul edilemeyecek büyük bir hatadır.

Hakkı bırakıp batıla sapmaktır.

Bir defa, Evrimci **fasıkların haberlerine** ve iddialarına itibar edilemez.

Getirdikleri herhangi bir kemik, delil olarak alınamaz..

Evet, ortada (belki) öyle bir kemik vardır (Ki bazen bu konuda da sahtecilik yaptıkları vaki, dolayısıyla burada "tevatür"e karşılık gelen bir kesinlik yok), fakat o kemikten hareketle adına bilim diyerek ürettikleri faraziyelerin "itikat" konusu olmayı gerektiren bir "kesinliği" bulunmamaktadır.

*

Yerli-milli evrimciler idraki kıt bir topluluk oldukları için onlara geri zekâlarına hitap edecek örnekler vererek konuyu anlaşılır hale getirmek gerekiyor:

Böylesi kemiklerin varlığından hareketle evrimin yaşandığını öne sürmek, bir **altın madeni**nde bulunan **altın sikke** ile maden ocağı arasında ilişki kurup, "Zaman içinde bu maden ocağındaki altın, bu sikkeye dönüşmüş" demek gibi birşeydir.

Ocaktaki madenin de, sikkenin de altın olması, cevher olma bakımından ikisinin tıpatıp benzerlik göstermesi, birinin diğerinden türemiş (üretilmiş) olduğunu göstermez; vatandaşın biri cebindeki sikkeyi orada düşürmüş olabilir..

İşte, bugünün insanının kemiklerine benzeyen eski kemiklerin durumu da budur.. Böylesi kemikler bulduğunuzu iddia edebilir ve belki bunu ispatlayabilirsiniz de.. Fakat bundan hareketle üreteceğiniz teori (ya da yazacağınız senaryo), başkaları için "kesin delil" olmaktan uzak faraziyeler olmaktan öteye gitmez.

*

Develili Mustafa gibi evrimci fanatikler, **hadîsler** konusunda ashaba bile güvenmezken, iskeletler konusunda nasıl oluyorsa küffar karşısında birden bire pek "inançlı" hale geliyorlar.

Onlara göre, ashab yalan söyleyebilir, hadîs uydurabilir. Fakat Evrimciler, evrim küfrünü desteklemek için yalan uydurmazlar. Son derece dürüst kişiler.

*

Değil bugünkü gibi bir iki tane "Evrimci" müzeye konulmuş eciş bücüş iki üç adet kemik parçasının mevcut olmasını, dünyanın her yerinde herkes kendi mahallinde (mesela yeni ev yapmak istediğinde inşaat alanında) birtakım iskeletlere ulaşıyor olsalar, ve de "bilimsel" olarak bunların diyelim ki milyonlarca sene önce yaşamış "tam insan formunda" iskeletler oldukları anlaşılsa, yine de, **mantıksal olarak**, bunların Hz. Adem'in veya bugünkü insanların ataları olduklarını **kesin biçimde** söylemek mümkün olmaz.

Çünkü, bu mesele, **"bilgi felsefesi, bilim felsefesi" ve "mantık"** ilmi çerçevesinde **"tümevarım"** kapsamında ele alınabilecek bir "teori" olarak kalmaya devam eder. Doğruluğundan **"bilimsel" düzeyde ve "aklen"** kesin olarak **hiçbir zaman** emin olunamaz.

Onların, Hz. Adem öncesi, hiçbir teknolojik beceri ve gelişim sergilemeden tıpkı hayvanlar gibi yaşayıp yok olmuş ve nesli tükenmiş başka bir canlı türü olmadıkları kesin biçimde söylenemez.

Bu noktayı anlamamış bir kişinin, ne bilim felsefesinden, ne mantıktan, ne akıldan, ne tümevarımdan haberi var demektir.

İslam'ı zaten hiç anlamamıştır.

*

Burada **"akıl" ile "nakil"** meselesi gündeme getirilebilir, fakat aslında, bu noktada naklin karşısına akıl diye konulacak şey, aklî kesinlik değil, ancak **zan** olacaktır.

Dolayısıyla, Mustafa gibi edebiyatçılık taslayan yeteneksiz, ilmî derinlikten uzak boşboğaz gevezelerin masal formunda ürettikleri laf salatalarına itibar etmemek gerekmektedir.

Gerçek şu ki, Mustafa'nın yazıp konuşması, cehaletinin çeşitlilik ve kapsamının genişliğini (ve bir de küfür çevreleri açısından **kullanışlılığını**) ortaya koymaktan başka bir sonuç vermemektedir.

*

Akıl ve nakil bir bütünlük içinde ele alındığında, insan türünün Hz. Adem a.s. ile başladığını kesin olarak kabul etmek gerekmektedir.

Bu, itikadî bir meseledir.

Hz. Adem'i, Evrimcilerin (veya ***Kur'an***'ı Darwin'e uydurmaya çalışan **neo-Evrimci** sapıkların) dediği gibi, insan öncesi (beşer diye adlandırılan veya adlandırılmayan) bir türün "çocuğu" kabul etmek, ilimde derinleşmiş ulemanın açıkladığına göre, küfürdür.

Çünkü bu, ***Kur'an*** ayetlerini akla ve nakle aykırı olarak çarpıtmak, inkâr etmektir.

Hz. Meryem'e iftira atmak, onun iffeti konusunda Allahu Teala'yı yalanlamaktır.

Hz. İsa'yı (a.s.) aşağılamak ve onunla ilgili ayetleri reddetmek, imanın şartlarından "Kitaplara iman"ı bırakmaktır.

Allahu Teala'nın kelamını haşa oyuncak durumuna düşürmektir.

Kısacası, açık ve net küfürdür.

*

Kur'an'ın muhkem ayetleri herkesin rahatça kavrayabileceği kadar açık ve anlaşılır durumdayken, aklı ve nakli bir tarafa atıp Mustafa akılsızının zırvalarına tabi olanlar, onunla beraber küfre düşmektedirler.

Bu ahmakların bir taraftan da, *"**Kur'an anlaşılır bir kitaptır, geleneksel ulema anlaşılmaz hale getirmiş, Kur'an** yerine kendi yorumlarını öne çıkarmıştır. İnsanlardan bazısı falan alimi, bazısı filan zatı gözünde fazla büyütmüştür"* vs. dedikleri görülmektedir.

Bu iddiaları, suçladıkları kesimler için kısmen doğru olabilir. Kendileri içinse tamamen doğrudur.

Allah'ın kitabını bırakıp Mustafa'nın Luthercilik tiyatrosuna iman etmekte ve onun vasıtasıyla Darwin gibilere tabi olmaktadırlar.

Ne yazık ki küfre düşmektedirler. **"Mustafa artisti de bir insandır. Masum peygamber değildir. Bazı sözleri doğru, bazıları yanlış olabilir. Hz. Adem konusunda da zırvalamaktadır. Yerli-milli amatör Darwin'imiz Mustafa, küfre düşmesi imkânsız bir melek değildir"** diyememektedirler.

Resmen Mustafa şarlatanını **put**laştırmakta, onun zırvalarına
adeta **vahiy** muamelesi yaparken, vahye de, muhkem ayetler söz konusu olduğunda bile, ancak Mustafa gibilerin zırvaları çerçevesinde anlaşılması gereken "anlamı muamma" metin muamelesi yapmaktadırlar.

*

MERYEM, 19/20-21: (Meryem, Meleğe:) 'Bana bir insan dokunmadığı ve iffetsiz bir kadın da olmadığım hâlde benim için **bir oğul**, nasıl olabilir?' dedi. (Cebrâîl) dedi ki: 'Böyledir! Rabbin: 'Bu bana pek kolaydır. Hem onu insanlar için (kudretimize) bir delil ve tarafımızdan bir rahmet kılacağız! Ve (bu, ezelde) hükme bağlanmış (takdîr edilmiş) bir iştir' buyurdu.'

ÂL-İ İMRAN, 3/59: Şüphesiz ki Allah katında **Îsâ**'nın (babasız yaratılışının) misâli, **Âdem**'in misâli gibidir. (Allah) onu (da babası olmadan) bir topraktan yarattı, sonra ona 'Ol!' dedi, (o da) hemen oluverdi.

ET-TÂNEVÎ’NİN (TEHÂNEVÎ) EVRİMCİLİK KÜFRÜ HAKKINDAKİ SÖZLERİ

Hz.Adem aleyhiselam’ın doğrudan topraktan yaratılmış olduğu **nass**larla sabittir.

Söz konusu nasslardan ne anlaşılması gerektiği konusunda da **icma** teşekkül etmiştir.

Mustafa İslamoğlu gibiler çıkıp “**Bin 400 senedir anlaşılmamış olan birşeyi biz anladık, biz keşfettik**” diyerek **Darwin** adlı **yahudi**nin uyduruk teorisini Müslümanlar’a yutturmaya çalıştıkları zaman, ins şeytanlarının hurafelerine iman etmekte olduklarını ortaya sermiş olurlar.

Bu şekilde bazı ayetleri inkâr ederek ya da manasını tahrif ederek “istikamet üzere” kalmak mümkün olsaydı, **Yahudi ve Hristiyanlar**’ın da cümleten hak yolda olduklarını söylemek mümkün olurdu. Çünkü onların sorunu da kimi ayetleri (özellikle de Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem’i müjdeleyenleri) kafalarına göre yorumluyor olmalarından ibaret.. Vahyi (ellerindeki kitapları) kökten ve toptan reddetmiyorlar.

Evet, Hz. Adem’in doğrudan topraktan yaratılmış olduğunu inkâr eden kişileri ulema tekfir ediyor, onların küfre düştüklerini söylüyorlar. Mesela, merhum **Said Ramazan el-Bûtî**’ye göre, yaptıkları akıl dışı teville nassı inkâr etme durumuna düşmüş oldukları için kâfirdirler.

Bir taraftan da müslüman olduklarını iddia ediyorlarsa, o zaman da, merhum **Eşref Ali et-Tânevî** gibi alimlere göre, münafıktırlar.

*

Tanevî (1863-1943), ***el-İntibâhâtü'l-Müfîde ani'l-İştibâhâti'l-Cedîde*** adıyla Arapça tercümesi yayınlanmış bir konferansında bu konuya değiniyor. Tercümesi ***Guraba Mecmuası***'nın 15'nci sayısında yayınlanmış bulunuyor.

Sözleri şöyle:

Tabiatla Alâkalı Bazı Hâdiseler Hakkındadır.

Hiç şübhe yoktur ki pâk İslâm Şerîat'i kasden ve bizzât (asıl ve birinci hedef olarak) tabiat hâdiselerinden bahsetmez. …. Şu kadar var ki Şerîat'ın, esâs(maksad)a **tâbi** olarak ve asıl hedeflenmiş olanı **tamamlamak** için [Allahu Teala'nın varlığının ve birliğinin, tevhîdin, kuvvet ve kudretinin anlaşılması için] tabiat hâdiselerinin bazısını zikrettiği de olur. Bunların aslını öğrenmek bize **vâcib** de olmaz. Çünki Şerîat'in maksadlarından herhangi bir maksadın bunlarla alâkası yoktur.

Şu kadar vardır ki onlar, doğru sözlünün (Nebî sallellâhu aleyhi ve sellem'in) kelâmında [hadîslerinde] gelince onlara nasıl geldiyseler o şekilde **i'tikâd etmek vâcib**, aksine bir i'tikâd yâhud iddiâ da doğru sözlü olanın (Nebî sallellâhu aleyhi ve sellem'in) sözünü yalanlamak olur ve bu **câiz olmaz**. Aksine bu hakka uymayan inançları ve iddiâları yalanlamak bize **vâcib** olur.

Misâl olarak sana bunlardan bazısını zikredelim:

Onlardan birisi beşerin ilki (olan **Adem** aleyhisselâm)ın **topraktan yaratılmış** olmasıdır. **Nasslar bunu açıkça ifâde etmiştir.** Şu hâlde **hayvan**ın derece derece, kademe kademe yükselmeleri ve nihâyet insan hâline gelmelerine hükmetmek -ki nitekim bu **Darwin'in vehimlerinden** birisidir- [İslam'a göre] kesinlikle bâtıldır. Çünki **nass ([başka bir anlam verilerek tevil edilmesi mümkün olmayan] âyet ve hadîsler)** bunun zıddını getirmiştir. Ortada ne Darwin'in

yanında -ki o bu söylediklerini **zann ve tahminle söylediğini açıkça ifâde etmektedir**– ne de ona tâbi olanların katında buna ters düşen hiçbir **aklî delîl** yoktur.

Nitekim onu **taklîd** ederek bu **teori**yi kabûl etmelerine dâir olan takrîrlerinden bu açıkça ortaya çıkmaktadır.

Sahîh bir düşünmeyle derinden düşündüğümüz zaman önümüzde açığa çıkacaktır ki, onların **Darwin'i taklîd** etmeleri **temelde ve tali husûsta** sakattır.

Temeldeki eksikliğe gelince… Çünki o [Darwin], bu komik teoriye Allah sübhânehû ve teâlâ'nın varlığına îmân etmeyen dinsiz bir tabiatçı olması sebebiyle [önyargısıyla] hükmetmiştir [gerçeği bulma dürtüsüyle değil]. … Çünki varlıkların meydana gelmesi için tabiat **illet**ini [yani etkenini, Yaratıcı yerine öne] çıkarmak ona lazımdı….

Tali husûsa gelince…. O [Darwin] ancak şöyle demektedir: *Hayvanlardan **birçok ferdler** yükseldiler ve değişik şekillere girdiler. Nihâyet onlarda insan olma salâhiyeti ortaya çıktı. Böylece bu çok ferdler bir vakitte insan oluverdiler.*

Lâkin Müslümanlar buna asla hükmedemezler. Çünki nasslarda, **beşerin ilk kişisinin birçok değil, bir tane olduğu** gelmiştir. O hâlde ona tali husûsta da muvâfık olmamaktadırlar [Yani İslam'ı evrim teorisine uydurmak isteyenler Darwin'in batıl iddiasını revize ediyor, birçok olanı bir tek haline getiriyorlar]. Şaşılacak bir noktadır ki, gözü ve basîreti olmayan çirkin cesaretlilerden biri şöyle diyebilmektedir: *İlk insan hâline gelen maymuna -Allah teâlâ korusun- Âdem ismi verilmektedir.*

(http://www.gurabamecmuasi.com/Dergi/phocadownload/15.Sayi/el_intibahatul_mufide.pdf)

Türkiye’de de bu zırvayı **Mustafa İslamoğlu** savunmuş, cismi bakımından insana benzeyen fakat ruhu bakımından hayvan olan o birçok fertten birinin seçilerek Hz. Adem yapıldığını iddia etmiştir.

Ve bu zırvayı **ilk seslendirenin kendisi olduğunu** da söylüyor.

Şayet bu konuda (***Kur’an, İncil*** veya ***Tevrat***’ta) bir ayet bulunsaydı, yine Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem’in bir hadîsi mevcut olsaydı, veya (İsrailiyyat kabilinden de olsa) eski ümmetlerden rivayet edilen bir haberden söz edilebilseydi, bunu “ilk keşfeden”in kendisi olduğunu söyleyemeyecekti.

Bunun anlamı şu: Adamın vahiy kaynaklı herhangi bir delili yok.

Geriye sadece evrimcilerin iddiaları ve bunun hayal gücü kalıyor.

*

Ancak, Tânevî’nin sözleri, Mustafa İslamoğlu’ndan 100 sene önce aynı naneyi yemiş olan adamların başka yerlerde çıkmış olduğunu gösteriyor.

Yani zırvanın patenti kendisine ait değil, ondan önce davranıp saçmalamış mucitler mevcut.

Evet, merhum Tânevî yukarıya aldığımız sözlerini şöyle sürdürüyor:

> “Sen bu uyduruk sözdeki sapmışlığı, çirkinliği ve edebsizliği bir yana bırak.. O … Darwin’e de muvâfakat edememiştir. Böylece, **‘îmânla küfür arasında gidip gelenler olarak ne şunlara (mü’minlere), ne de bunlara (kâfirlere gidebildiler)’** âyetine tıpatıp uyan [yani **münafık; dıştan mümin, içinden kâfir**] kimseler olmuşlardır. …”

Velhasıl, Mustafa İslamoğlu gibiler münafıkça bir tavır sergiliyorlar..

Bu, gecikmiş ve mahcup Kemalistliklerinde de kendini gösteriyor..

‘HAK DİNİ KUR’AN DİLİ’ TEFSİRİ HZ. ADEM ALEYHİSSELAM HAKKINDA NE DİYOR?

Merhum Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır Hoca, ***Hak Dini Kur’an Dili*** adlı şaheser tefsirinde Nisa Suresi’nin birinci ayetini açıklarken konuya değinmektedir.

Ayetin meali şöyle:

> “Ey insanlar! **Sizi tek bir nefisten (Âdem’den) yaratan, ondan da eşini (Havvâ’yı) yaratarak** (yeryüzüne) ikisinden birçok ricâl (erkekler) ve nisâ (kadınlar) yayan Rabbinizden sakının!….” (Nisa, 4/1)

Merhum Elmalılı önce bu ayetin (aklı ve mantığı olan herkesin ilk okuyuşta anlayacağı) açık manası üzerinde duruyor:

> “… Dikkat etmeye değerdir ki, ***Kur’ân***‘da ey insanlar! hitabıyla başlayan iki sûre vardır; birisi bu sûre, diğeri Hacc sûresidir…. O Rabbiniz ki sizi **tek bir candan, bir şahıstan** yarattı. Bundan dolayı, aslında **hepiniz bir babadan gelme kardeşlersiniz** ve hepiniz insansınız ve bir yaratıcının yaratıklarısınız. Bu prensipler üzerinde, hukukla ilgili esasları insanlık gerçeğine ve terbiye esasına dayandırarak kardeşlik haklarına riayet etmeli ve Rabbinizin emrine aykırı hareket etmekten sakınmalısınız. Evet Rabbiniz **bir can** yarattı ve “**O bir candan eşini de yarattı**” (Nisâ, 4/1). Böyle bir nimet ihsân etti. Biri diğerinin canından kopmuş **bir çift meydana getirdi**. “Bütün çiftleri yaratan Allah, noksan sıfatlardan münezzehtir”. (Yâsin, 36/36) Ondan dolayı bu nimet ve gücün değerini ve büyüklüğünü takdir etmeli ve yaratılışın, eşyanın tabiatının eseri değil, eşyanın yaratıcısı olan Allah’ın kuvvetinin eseri olduğunu bilmeli, ona itâat etmeli ve azabından korkmalıdır.”

Merhum Hoca bunun ardından bilgi ve bilim felsefeleri açısından önem taşıyan ince meseleler üzerinde durmakta ve meseleyi “akıl” açısından ele almaktadır:

> “**Gözlem ve deneyle** biliniyor ki, bir babadan erkek çocuk olabildiği gibi dişi de olabilir. Halbuki yaratıcı kuvvet, **eşyanın tabiatı**nda olsaydı; ne topraktan insan meydana çıkabilirdi, ne de bir erkekten bir kız çocuk olabilirdi. Çünkü tabiat, **düzenli ve uyumlu** demek değil ise hiçbir şey değildir. Halbuki ne erkek dişinin bir **uyum**u, ne de dişi erkeğin bir uyumudur. Hiç kimse erkeğe dişi, dişiye erkek diyemez. Bunlar, iki çenekliler gibi bir kökten yarılmış, **özellikleri ayrı, vazifeleri birbirini tamamlayıcı değişik tabiatlı** bir çifttirler. Ve aynı zamanda bir kökün değişik çeşitleridirler. Bundan dolayı, diğer arızalardan soyutlanarak, yalnız **fen ve ilim** tabiatı adına düşünen ve konuşan tabiat ilimleri bilginleri de tam olarak itiraf ediyorlar ki; **her şeyi sırf tabiata isnad etmek iddiası ile eşyanın çeşitliliğinin sebebini açıklamak mümkün değildir**. Ve yaratıcı kuvvet, tabiatın üstünde terbiye ile ilgili bir etki yapan ve eserlerini yaratmak ve seçmekle meydana getiren yüce bir Rabb’dir. O halde tam manasıyla tabiat yoktur. Ve **tabiat fikri, ilmî bir prensip olamaz**. Çünkü bugün kabul edilen bir tabiat, yarın değişik şekillere girebilir. Ve onun içindir ki, sırf ilmî bir mukayese her zaman için ilmin ölçüsü olamıyor. Olayların meydana gelişi akılları durduruyor. Çünkü İblis de **“Ben ondan (Hz. Adem’den) daha hayırlıyım. Beni ateşten yarattın. Onu ise balçıktan yarattın.”** (Sâd, 38/76) diye **ateşin tabiatına göre** yaptığı mukayese ile aldanmıştır. Gerçekten **iş tabiatta olsaydı**, ***akla göre*** tabiat hiçbir zaman erkekten dişi, dişiden erkek çıkma sonucuna varmazdı. Gerçek durum ise böyle değildir. Bütün insanlığın yaratılışının başlangıcına çıkıldığı zaman ise mesele daha fazla açığa çıkmaktadır. Akıllar, **etkinin başlangıç noktasını** ne kendilerinde ne de eşyanın tabiatında görmemelidir. Hepsinin üstünde yaratıcı Allah Teâlâ’da görmelidir. **O Yüce yaratıcı ki bir kişiden eşini de yaratmak şeklinde ilâhî kuvvetini**

gösterdi ve bu ikisinden bir çok erkekler ve kadınları yeryüzüne yaydı. Ve bugün var olan insanlar böyle meydana geldi. …"

Merhum Hoca daha sonra ayetin anlamı konusunda "icma" bulunduğunu belirtmektedir.. Zaten aksi düşünülemezdi, çünkü ayetlerin anlamı tartışmaya mahal bırakmayacak kadar açık:

> **"Bu bir kişiden maksat, Hz. Âdem, eşinden maksat da Hz. Havva olduğunda *fikir ve görüş birliği* [İCMA] vardır.** Hz. Âdem "Şüphesiz Allah Âdem'i seçerek üstün kıldı" (Âli İmran, 3/33). Ve "Allah Âdemi topraktan yarattı. Sonra ona 'ol' dedi ve o da oluverdi" (Âli imran, 3/59) ayetlerinden anlaşıldığı üzere, **topraktan seçilerek yaratılmıştır**. Hz. Havva da, Âdem'in kendisinden ayrılarak yaratılmıştır. Bu mânâ hadislerde "Havva, Âdem'in bir kaburga kemiğinden yaratıldı". diye nakledilmiştir ki, bir yarılma mânâsına gelir. Ve bu mânâ eşlik ilişkisinin temeli demektir. Bir sahih hadiste, "Kadın bir kaburga kemiği gibidir. Kadın bir kaburga kemiğinden, bir eğri kaburga kemiğinden yaratıldı, onu doğrultmaya kalkarsan kırarsın, kırılması da boşanmasıdır" buyurulmuştur.
>
> "Burada eğri kaburga kemiği, bu yarılmaya işaret etmekle beraber erkekle kadın arasındaki tabiat uyumsuzluğuna ve **kadınların erkekleştirilmeye kalkışılması, onları kırıp atmak demek olduğuna** dair uyarıyı içeren bir misaldir. Bundan başka bu kısımlara ayrılmanın, cennetteki yaratılış başlangıcında meydana geldiği de hadislerde yer almıştır. "Ey Âdem! Sen ve eşin cennette kalın." (Bakara, 2/35; A'raf, 7/19) âyeti de buna delalet etmekte bulunmuş olduğundan cennetten yeryüzüne atılmaları, yani dünyaya gelişleri, bu dallanmadan sonra demek olur. Bununla birlikte şunu da hatırlatalım ki **bir can, Âdem, eşi de Havva olduğunda şüphe olmamakla** âyet bunu genel bir mânâ ile anlatmıştır. Çünkü âyet, bu anlamı, sırf haber olarak değil, Allah'ın kuvvetinin delili olmak üzere şimdiki zamanda bilinen ve görünen yaratılışın meydana gelişini delil

göstererek anlattığına göre işin başında şöyle ilmî bir tanıtımı kapsamaktadır: **Görülüyor ki bugün var olan insanların hepsinin yaratılışı önce birer babadan başlıyor.** Anneler, aşılamayı babalardan alıyor. Fakat hayret edilecek şey odur ki erkek olan babadan gelen çocuklar hep erkek olmuyor. Bunda tabiatın uyum kuralı vuku bulmuyor. Bilakis erkek cinsinin eşi olan dişi cinsi de tabiata aykırı olarak erkekten yaratılıyor. Ve erkekle dişinin evlenmesinden bu sayede erkek ve kadın bir çok çocuklar meydana geliyor. Ve bu şekilde dünkü bir Âdem, bir müddet sonra büyük bir ailenin, bir kabilenin, bir ırkın babası oluyor, babalar kadınsız çocuk yapamıyorlar. Fakat bu hususta aşılamayı yapan erkek ve alan kadın olmasından dolayı erkek önce, kadın sonra geliyor. Bundan dolayı erkeklerin kadınlardan dallanması (ayrılması) da beklenilmeyen bir iş olmakla beraber daha önce hepsi erkekten dallanıyor, türemenin başlangıcı erkek oluyor. Şu halde genel olarak erkek cinsi ile, genel olarak kadın cinsi karşılaştırılarak üzerinde düşünüldüğü zaman; insanlığın yaratılışının her kuşağındaki başlangıcına göre erkek birinci, kadın ikinci temel bulunduğundan dolayı, herşeyden önce kadının her zaman erkekten ayrılmış olduğu bir analiz şeklinde meydana çıkıyor. Bundan dolayı şimdiki zamandan başlangıca göz atıldığı zaman, türemenin ikiden dört ve dörtten sekiz gibi bir matematiksel oran takip etmesinden dolayı bugünkü milyarlarca insanların kökü ele alınınca **matematiksel bir şekilde sabit** olur ki, **insanlığın başlangıcı, Âdem ve Havva diye anılan bir çifte, yani bir erkekle bir kadına döner**. Ve bunlar arasında kök birliğini ifade eden bir nefis ilişkisi vardır. Ve bu ilişkide erkek öncedir, kadın ondan sonradır. Ve bundan dolayı o kadın, erkeğin canından ayrılmıştır, onun ruhundan kopmuştur. Ancak bu dallanmada hayret uyandıran durum, daha fazladır. Çünkü artık **zaruri olarak onlardan önce anne ve babaları yoktur ve o kadının o erkekten ayrılması da bir evlad ayrılması gibi değildir.** İki cinsi taşıyan bir kök dalından çatallanan ve ileride birbirleriyle karşılaşmak üzere karşılıklı bir çekim besleyen ve tek bir gayeye hizmet

eden değişik özellikli etkileyici ve bu etkiyi kabul edici bir çift küçük yaprakçığın ayrılması gibidir. Bu ise **topraktan insanı seçmek gibi bizzat Allah'ın yaratması**ile açıklanır. Gösterilen bu delilin tamam olması için, dünyanın sonradan yaratılmış olduğu düşüncesini unutmamak gerekir ki, bu konu daha önce açıklanmıştı. İşte âyet-i kerime, Adem ve Havva'nın yaratılışını haber verirken şimdiki zamandan geçmişe giden böyle bir delil ile sonuca varmayı da kapsayan bir beyan üslubu ile anlatmıştır. Bundan dolayı **âyetin mânâsı hem nakle, hem akle dayanır**."

Demek oluyor ki bu meselede akıl ve nakil aynı şeyi söylüyor.

Mustafa İslamoğlu gibiler ise hem akla hem de nakle savaş açmış durumdalar.

HZ. ADEM'İN DOĞRUDAN TOPRAKTAN YARATILDIĞINI KABUL ETMEMENİN İTİKADÎ HÜKMÜ

Evet, Hz. Adem aleyhisselam'a "beşer" adı verilen "ruhen ve ahlâken hayvan ana baba" atfetmek hakkı bırakıp batılı savunmaktır.. Çünkü açık nasslara (ayet ve hadîslere) muhalefettir.

Dahası, (o ayet ve hadîsler çerçevesinde meydana gelmiş) "icma"ya da (görüş birliğine de) muhalefettir.

Mütevatir sadık (doğru) haberi inkâr, dalalettir.. Böyle bir haberi yalanlayanın sapıtmış olacağından şüphe edenler de dalalet ehli olurlar.

Said Ramazan el-Butî bu konuda şunları söylüyor:

> "Eğer Cenab-ı Allah bu konuda (insanın yaratılışı konusunda) kesin bir bilgi vermemiş olsaydı, onun hakkında kesinlik arzeden ve **inanılması gereken bir hükm**e varmamız icap etmezdi.
>
> "Fakat **mütevatir olan sadık haber** önümüze **zann ve kuşkuya yer vermeyecek derecede kesin bilgi**ler koymaktadır….
>
> "Aklı başında bulunan, özgür düşünce sahibi birisi, bir an dahi tereddüt geçirmeden, "Üzerimize düşen … hayrete düşenlerin hayretlik düşüncelerini, çelişkiye maruz kalanların çelişkilerini terk etmemiz ve bize **kesin tevatür** yoluyla ulaşmış bulunan **sabit sadık haber**i tasdik etmemizdir" diyeceklerdir.
>
> "Bütün bu söylediklerimizi, Allah'ın c.c. kelamında, **te'vil ve karışıklığa meydan vermeyecek kadar açık seçik ve kesin ibareler**le açıklanan insanın yaratılış hikayesi sadedinde belirtiyoruz."

(Said Ramazan el-Bûti, ***Yaratıcının Varlığı Yaratılanın Görevi – İslam Akaidi***, çev. Mehmet Yolcu ve Hüseyin Altınalan, İstanbul: Madve, 1986, s. 257, 273.)

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DEVELİLİ CAHİL DARWIN'İ İRŞAD

İSLAM'IN HEM LUTHER'İ HEM DARWIN'İ OLMAK İSTEMEK

Develili sahte Darwin Mustafa İslamoğlu, dini (İslam'ı) **evrim teorisi**nin peygamberi Darwin'le barıştırmak, **Darwin**'in zırvaları doğrultusunda tahrif ve tahrip etmek için, egzantrik bir masal icat etmiş durumda.

Buna göre, **Hz. Adem aleyhisselam** döneminde tam da **insan görünümünde** (fakat insan değil **beşer** diye adlandırılması gereken) **evrim** geçirmiş hayvanlar vardı, Hz. Adem'in oğulları, kızları bunlarla evlendiler.

Bunu ilk anlayanın da kendisi olduğunu iddia ediyor.. Sanki nikâh şahitleri olarak yanlarında bulunmuş.

Sözde bununla, "ensest" olarak kabul edilebilecek bir uygulamayı insanlık tarihinden kaldırmış oluyor.

Gerçekteyse, bütün hayatı **her türden** "ensest" üzerine kurulu olması gereken mevhum ve muhayyel **"hayvan-insan"**ı, diğer bir tabirle "beşer"i, dedemiz ve ninemiz haline getiriyor.

Üstelik, bu "insan-hayvan"ın, (Hz. Adem'in çocuklarıyla evlenmekle tümden **"insan" haline gelmedikleri,** "hayvan"lıkları sürdüğü için,) evlilik sonrasında bu "ensest" ilişkilerini bırakmış olmaları düşünülemez..

Çünkü bedenen ve görünüş olarak insan olsa da, ruhen yine hayvan..

*

İmdi, **Hz. Adem diyelim ki kızını** böylesi bir hayvan-insanla, yani beşerle evlendirdi ve bu evlilikten kızlar dünyaya geldi, bu beşer damadın kendi kızlarıyla ensest ilişki içine girmesine nasıl engel olacaksın, ey angut?

Ey geri zekâlı ilahiyat stand-up'çısı?..

Yine, Hz. Adem'in bir "insan-hayvan", yani beşer gelini, dünyaya getirdiği oğullarıyla nasıl bir ilişki içinde olacaktır?

Alıştığı önceki hayatını sürdürmeyecek midir?!..

Evliliğinde bile, diğer "insan-hayvan" taifesiyle olan **"evlilik dışı zina" alışkanlığı** ensestlisi ensestsizi ile devam etmeyecek midir?!

Bu **Mustafî İslamolog** gibi fikirsizlerde idrak sıfır olduğu için böyle açıkça yazmamız, ahmaklara lafın tamamını söylememiz gerekiyor.

Bunları adamdan sayıp ekranlara çıkaran ve zırvalarını dinleyip inananlar onlardan da berbat..

Tabiî burada "**insan**" ve "**hayvan**" dışında "**beşer**" adlı bir "ara form" icat edilmesi tam bir şapkadan tavşan çıkarma hokkabazlık ve gözbağcılığından ibaret..

Çünkü insan dışında beşer diye bir tür yok.

Bir başka deyişle insan eşittir beşer..

*

Burada şunu da belirtelim: Allahu Teala Nisa Suresi'nin 1'inci ayetinde ***"Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan, ikisinden birçok erkek ve kadın üretip yayan Rabbinize itaatsizlikten sakının"*** buyuruyor.

İmdi, kendilerini çok akıllı zanneden bazı ukalalar, hiçbir delile dayanmadan kafadan atarak, "Bu '**bir tek nefis**'ten şunu anlamak lazım, bunu anlamak lazım" diye gevezelikler yapabilirler, fakat Hz. Adem a.s.'dan ve eşinden söz edildiğinde, **Havva anamızın Hz. Adem'den yaratılmış olduğunu** kabul etmek durumundadırlar.

Aksi takdirde ayeti **yalanlamış** olurlar.

Peki, Havva anamızın Adem babamızdan yaratılması, aralarında ya bir "**ikiz kardeşlik**" ya da (Hz. Meryem ile Hz. İsa a.s. arasındaki "**ana-çocuk**" ilişkisini akla getiren bir) "**baba-çocuk**" ilişkisinin bulunduğunun düşünülmesine yol açmaz mı? Bu durumda Adem a.s. ile Havva anamız arasındaki **"eş"lik** ilişkisini de birileri "ensest" olarak nitelendirmeyecekler midir?.

Ne yazık ki Diyanet İşleri Başkanlığı'nın ***Kur'an Yolu*** adlı tefsiri de bu noktada bir sürü lüzumsuz ve saçma gevezelik içeriyor. **Mustafî İslamolog**'dan farkları lafı eveleyip gevelemiş, ağızlarındaki baklayı çıkarmaya cesaret edememiş olmalarından ibaret gibi görünüyor.

*

Şunu da söylemeden geçmeyelim: Bu tür saçma gevezelikler, bu akılsız, bu aşağılık duygusu ruhlarına işlemiş ilahiyatçı taifesinin ensest gibi sapıklıklara olan alerjisinden çok, **evrim teorisi** yandaşlarına hulus çakmak için sözde "dindarca" bir bahane bulmuş olmalarından kaynaklanıyor.

Ayrıca şunu da belirtelim: Haramlar ve helaller "**akıl yürütme**" ile değil, Allahu Teala'nın "bildirmesi" ile bilinir.

Eğer helaller ve haramlar (ve onlara medar olan emir ve yasaklar) akıl yürütme ile belirlenseydi, "**akl**"a dayanarak "**sosyal Darwinizm**"i ve buna bağlı olarak zekâ ve beden bakımından güçlü olanların **akıl hastalarından** ve başkalarına yük olan **hastalardan** daha çok yaşama hakkına sahip bulunduklarını, hatta sadece

onların yaşamayı **“ellerinin emeğiyle” hak ettiklerini** ileri sürenlere, yine, Naziler gibi akıl hastalarına yaşama hakkı tanımak istemeyenlere itiraz etmek kolay olmazdı.

Ayrıca, salt “**akl**”a dayanıldığında, normların/kuralların **pozitivist** bir bakış açısıyla tabiatın işleyişinden ve olgulardan istinbat edilmesi durumu ortaya çıkar.

Böylesi bir durumda mesela bir insanın ateşle bir başkasını yakmasını **“hayatın doğal akışı”na müdahale** niteliği taşıması ve ortaya çıkan **fizikî zarar**dan hareketle yanlış bir davranış olarak değerlendirmek “**aklen**” mümkün olsa da, insanların cinsel yaşamına “**akıl**”dan hareketle sınırlamalar getirmek mümkün olmazdı.

Bu yönde aklî deliller getirseniz bile muhatabınız kendince “akıl yürütmeler” yapabilir; bunu engelleyemezsiniz. **Selanikli Mustafa Atatürk**’ün Kâzım Karabekir’e “**Dini ve namusu olanlar kazanamazlar, fakir kalmaya mahkumdurlar…. Onun için önce din ve namus telakkisini kaldırmalıyız**” diyebilmiş olması bunun bir örneğini teşkil ediyor. Adam kendince “akıl yürütüyor”, namussuzluğun zenginleşmeyi ve daha iyi bir hayat sürmeyi sağladığı sonucuna varıyor.

*

Evet, insanları salt akıl yürütmelerle ikna edemezsiniz, çünkü beşer davranışları ve sosyal ilişkiler, ateşin yakması gibi **“tartışma” götürmez, akıl yürütmeye ihtiyaç bırakmayan** gerçeklikler değil..

Mesela bugün **laik (siyasal dinsiz)** zihniyet çerçevesinde içkili araba kullanmayı yasaklamak mümkün olabilir, çünkü kimse bir **sarhoş** yüzünden trafikte risk almak istemiyor, fakat böylesi risklerin bulunmadığı durumlar ve ortamlar söz konusu olduğunda onlara **içki yasağını (haramlığı)** kabul ettiremiyorsunuz.

Cinsellikte de durum aynı.. Çünkü sınırlamaları gereksiz "**tabu**" olarak nitelendiren ve özgürlüğüne/haklarına saldırı olarak değerlendiren insanlar her zaman çıkar.

İlahî vahyin devreden çıkarıldığı, sadece "**aklın**" hüküm sürdüğü bir dünyada insanları sadece "**doğal fiilî etkenler ya da sınırlar**" durdurabilir, fikirler değil. Mesela kimse ateşle şurasını burasını yakmaz, kaynar suyla kendisini haşlamaz, böylesi durumlarda "**tabiat/doğa**" insanları frenler, fakat zararı **"doğal"** olarak hemen ortaya çıkmayan, aksine **zevk veren** cinsel ilişkide böylesi bir "**doğal fren**" yok..

İşte bundan dolayı bu LGBT hareketi ve eşcinsellik gibi sapıklıklar ortaya çıkıyor, çıkabiliyor, kimse de "Bu, **akla aykırı**, o halde yasaklayalım, yasak getirelim" demiyor..

Tam aksine, bunu diyenler, "akıl" adına, akılcılık havariliği ile, *dini "**totaliter bir siyasal tasavvur ve proje**" haline getirmekle* suçlanıyorlar..

*

Tabiî bunların "**akıl**" adını verdikleri şey gerçekte **akılsızlık**tan, **heva ve hevese, nefsanî arzu ve dürtü**lere teslim olmaktan başka birşey değil..

Çünkü "**akıl**", insanı **hayvandan ayıran** garîzedir.

Bunların "**akıl**" adını verdikleri şey ise, **insanı hayvanlaştıran**, insanı hayvan derekesine düşüren özellikler durumunda.

Mesela pekçok iktisatçı/ekonomist, **rasyonel/akılcı** bireyi, çıkarını maksimize edip azamîleştirmeye çalışan insan olarak tanımlar.. Oysa bu, hayvanlıktan, hayvan gibi nefsanî arzuların peşinde koşmaktan başka birşey değildir.

Daha kötüsü, aynı iktisatçılar insandaki bu akılsız sözde akılcılığın toplumun çıkarına (toplumsal yarara) pozitif katkı sağladığını ileri sürebilmektedirler..

İşte burası insanın **hayvandan aşağı** (**bel hum adall**) hale geldiği yerdir, çünkü insandaki bu maksimizasyon/azamileştirme tutkusu hayvanlarda bulunmadığı için onlar **tabiatı/doğayı tahrip** ve yaşanmaz hale getirme hayvanlığından uzaktırlar.

Böylesi bir hayvanlık, bildiğimiz hayvanlara değil, sözde aklıyla hareket eden, akılcı geçinen ve akılcılık adına **ilahî buyruklara (Şeriat'e) havlayan** "hayvandan aşağı" insanımsılara özgü.

*

Evet, Hz. Adem'in çocuklarının evlilikleriyle ilgili olarak "Şöyle olmalıdır, böyle olmalıdır" diye hüküm vermek, **vahyi** bırakıp **akıl** ile hüküm vermektir.

Her ne kadar **Mustafî İslamolog** gibi amatör Darwin'ler sözde "vahye dayalı" bir "**namus telakkisi**"ni kalkan yapıyorlarsa da, hareket noktaları kendi akıl(sızlık)ları..

Vahiy değil..

LGBT sapıklığı almış başını yürümüş, **İstanbul Sözleşmesi** denilen cinayet memlekete gelip çöreklenmiş, kanunlar hâlâ bu sözleşme doğrultusunda işliyor, **Selanikli'nin "memleketi namussuzlaştırma" projesi** altın çağını yaşıyor, ve utanmadan bu Selanikli'ye Twitter hesabından methiyeler düzen **Mustafî İslamolog** gibi boş beleş ilahiyatçı müsveddeleri sözde Hz. Adem'in çocuklarının namusunu kurtarıyorlar..

*

Prof. Mehmet Okuyan'ın, (Ki tanıma bahtsızlığı yaşadığım en anlayışı kıt kişilerden biri olduğunu söylemek zorundayım) internette tesadüfen karşılaştığım bir video'sunda, Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem döneminde haram ve yasak olan hususların **Hz. Adem** döneminde de haram ve yasak olduğunu söylediğine şahit oldum..

Dolayısıyla, bugünkü yasaklar, Hz. Adem dönemindeki evlilikler için de söz konusuymuş, öyle diyor.

Böyle salakça ve cahilce bir lafı, bir imam hatip ortaokulu talebesi bile söyleyemez, fakat bu fikirsiz söyleyebilmiş.

Halbuki, Allahu Teala emir ve yasaklarda değişiklikler yapmıştır.

Mesela Âl-i İmran Suresi'nin 50'nci ayetinde **Hz. İsa** aleyhisselam'ın Yahudiler'e "**Size haram kılınan bazı şeyleri size helal yapayım diye gönderildim**" dediği bildiriliyor.

Bazen de helal olan, haram hale getirilir; **cumartesi yasağı**nda olduğu gibi.

*

Bu Mehmet Okuyananlamayan bir de **tefsir** yazmış..

Kopyala-yapıştır yazarlığının kolaylaştığı günümüz bilgisayar çağında tefsir yazmak çok zor birşey değil, çünkü elde bir sürü tefsir var, okuma yazması olan herkes, şu kitaptan biraz, bu kitaptan biraz birşeyler kopyalayıp yapıştırarak, cümleler üzerinde ufak tefek tasarruflarda bulunarak kolayca bir eser ortaya çıkarabilir.

Evet, günümüzde sabırlı, gayretli ve kalemi işlek birinin bu yöntemle her hafta bir cilt kitap üretmesi bile mümkün.

Ama, mesela bir **Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır** Hoca gibi tefsir yazmak zor.

Selanikli diktatörün şapka giymeyenleri bile astırdığı bir zamanda onun gibi **laiklik** aleyhinde ifadeler kullanabiliyor musun, bunun dinsizlik demek olduğunu söyleyebilir musun, mesele burada.

Onun gibi, Allahu Teala’ya şirk koşulmasından söz ederken **Sakarya Savaşı**’nı, **Çanakkale**’yi örnek verip, “**Allahu Teala’nın yardımını unutup ‘Zafer şundan oldu, bundan oldu’ diyerek şirk koşuyorlar, müşriklik yapıyorlar**” diyebiliyor musun?..

*

Evet, bu şekilde (o an için) başkalarının söylemediği, söyleyemediği, ya da akıl edemediği hakikatleri yazacaksan buyur yaz, fakat söylenmişi aynen tekrarlayacaksan, **Türk’e Türk propagandasına benzer şekilde** herkesin bildiği ve de kimsenin itiraz etmediği **risksiz** gerçekleri **tribünlere oynayarak** tekrarlayacaksan, buna lüzum yok..

Fakat bu Mehmet Okuyananlamayan olayında durum daha vahim..

Çünkü bu adamda birincisi **akıl ve mantık** yeterli değil, angut bir tip, zekâ eksikliği ile malul.. (**Niyeti** bahsine girmiyoruz, orası Allahu Teala’ya karşı sorumluluğu.)

İkincisi, adamda “**fıkıh usulü**”ne, tasavvuf alanına ve **usulüddin**’e (**Kelam** ilmine, ve bu çerçevede epistemolojiye / bilgi felsefesine ve bilim felsefesine) vukufiyet diye birşey yok..

Böyle birinin ***Kur’an***’ı doğru anlayabilmesi mümkün değildir.

Fakat mesela merhum **Elmalılı**, bu alanların hepsine hakkıyla vakıf..

Fransızca’dan felsefe kitabı bile tercüme etmiş.. Fıkıh usulüne hakim. Kelam ve tasavvufu iyi biliyor..

Dolayısıyla yazdığı tefsir bir şaheser durumunda..

Bu **Mehmet Okuyananlamayan** fikirsize gelince..

Durumu, sınavda kopya çeken kurnaz fakat akılsız öğrencilerinki gibi..

Öğrenci, **kopya** çekip yazılı kâğıdını doldurup tam not alabilir de, bu, dersi biliyor olması anlamına gelir mi?!..

Şurdan burdan derleyip kitap yazmak da bilmek ve anlamak (**dinde fakih** olmak) değildir.

Dirayetsiz rivayet o kadar önem taşımaz.

Bu Mehmet Okuyananlamayan gibi tipler arasıra "dirayet" gösterisi de yapıyorlarsa da, bu, yapılanı bozma, saçmalama anlamına geliyor. Batılı bir akademisyenin öğrencisine söylediği sözde olduğu gibi: "Ne yazık ki **yazdıklarından doğru olanlar yeni değil, yeni olanlar da doğru değil**."

*

Meselenin **tarihselci** soytarılıkla ilgisi şu:

Şayet Hz. Peygamber s.a.s. ile vaz' edilen son şeriati Hz. Adem döneminde de geçerli sayarsanız, tarihselcilerin iddialarının tam aksi noktada durmuş, "**Şeriat hükümleri, emir ve yasaklar hiç değişmez, evrenseldir, her çağda ve coğrafyada mutlak biçimde aynıdır**" demiş olursunuz.

Fakat bunlar öyle bir "**ilahiyat dansözlüğü**" icat etmişler ki, oraları buraları bazen titreyip oynayarak tarihselci mesajlar veriyor, bazen de tam aksi yönde açılıp saçılıyor.

Konuya göre bazen **sıkı tarihselci**, bazen de **fanatik anti-tarihselci** hale gelebiliyorlar..

O kadar ki, bunların mutaassıp anti-tarihselciliği çerçevesinde Allahu Teala bile şeriatte değişiklik yapamıyor; evet Allahu Teala bile, Hz. Adem'in çocukları ile

sonraki nesillere evlilik hükümleri bakımından farklı emirler verme, farklı yasaklar getirme hakkından mahrum.

*

Şeriat (emir ve yasaklar) değişir, değişebilir, fakat değişiklik yapma yetkisi **şâri'**nindir (şeriati koyanındır).

Modern hukukta da böyledir (Ki Şeriat, **İslam hukuku** demektir), yasa koyma yetkisi **TBMM'de (parlamentoda)** olduğu gibi, onu değiştirme ve yürürlükten kaldırma yetkisi de yine TBMM'dedir.

Başka biri buna kalkışırsa **yetki gasbı** içine girmiş olur, suçtur.

Mesela vatandaşlar, "**Bu yasa bizim aklımıza uymadı, değiştirelim**" diyerek değiştiremezler.

Hatta, hukukçu oldukları halde **hâkimler** de bunu yapamazlar, hukukçu olmayan adamların yaptıkları yasaları (aptalca bile olsa) uygulamakla yetinme durumundadırlar.

Aksi yönde hareket etmenin **hukuk usulüne ve mantığına** aykırı olduğunu kabul ederler.

Evet, Hz. Peygamber s.a.s.'in tebliğ ettiği İslam Şeriati son şeriattir ve kıyamete kadar geçerlidir; onda değişiklik düşünülemez.

Değişiklik gerekseydi Allahu Teala yeni peygamber ve yeni kitap gönderirdi.

Tarihselcilik (Prof. **Mustafa Öztürk** adlı beş para etmez tipin durumunda görüldüğü gibi) küfürdür, maskeli inkârcılıktır.

Ancak, tarihselciliğin tam karşıtı kutuptaki, Allahu Teala'yı bile şeriatte değişiklik yapamaz konumda görme sapkınlığı da, en az tarihselcilik kadar batıldır.

*

Tarihselcilik nedir derseniz, şu: İslam'ın hükümlerine sözde bilimsellik maskesi altında "**çağdışı**" demenin kibar yolu..

Çağdışı demiyor, aynı anlamda "tarihte kalmış, belli bir tarihe özgü" diyor.

Böylece bilimsel ve kibar konuşmuş oluyor..

DİNLER ARASI DİYALOĞUN MODASI GEÇTİ, YENİ TREND İSLAM-DARWİNİZM DİYALOĞU

Dinler arası diyalog fırtınası bir ara memleketi kasıp kavurdu, sonra da ansızın ortadan kayboldu.

Fakat o arada bir başka kasırga uç verdi: **İslam-Darwinizm diyaloğu**..

Bu ikinci diyaloğun **Fethullah**'ı ise Mustafa İslamoğlu fikirsizi..

Daha **yerli-milli, laiklikle ve Kemalizm'le/Atatürkçülükle daha uyumlu** bir diyalog..

Dolayısıyla derin mahfiller ve teşkilatlar tarafından alttan alta destekleniyor.

Mesela "**Nuh'un melekleri**" (Köpekleri veya kelekleri diyenler de vardı galiba) modunda yayın yapan ***Odatv***'nin Mustafa'ya verdiği destek bununla ilişkili gibi görünüyor.

*

Odatv'nin 17 Ocak 2019 tarihli haberine göre, "**Akabe cemaati**nin lideri **Mustafa İslamoğlu**, sosyal medya hesabından dikkat çeken bir paylaşımda" bulunmuştu..

Akabe Cemaati diye bir cemaat varmış..

İsmailağa Cemaati, Erenköy Cemaati, Gülen Cemaati vs. vardı, bir de **Akabe Cemaati** çıkmış..

Lideri de Mustafa İslamoğlu..

Odatv, *"İslamoğlu, son dönemde, hükümete yakın isimlerin hedefi haline gelmişti"* diyor.

Kimler bu **hükümete yakın isimler**, bilmiyoruz..

Odatv de bizi aydınlatmaktan kaçınmış..

İşte bu Mustafa İslamoğlu, kişisel ***Twitter*** hesabından şöyle bir "paylaşım"da bulunmuş:

> "Bu kaçıncı ölüm tehdidi? Bu katil adaylarını yetiştiren tarla, IŞİD'i yetiştiren tarlayla aynı. Bu katil adayları, ölüm tehdidi savuracak kadar meydanı boş bulmuşlar. Bunları yetiştiren 'öldür' dininin Engizisyoncu vaizleri ve müritlerinden hesap soracak bir savcı aranıyor!"

*

Bir an için düşünelim..

Diyelim ki adam, Mustafa **İslamoğlu**'na çok öfkelendi..

Twitter hesabından **"H."** ismi altında **"Mustafa İslamoğlu'nun katli vaciptir"** diye mi yazar?..

Burası **Afganistan** olsa, adamın ismi de gariban bir sessiz harf değil de mesela Mevlana Muhammed Hamdullah Feyzabadî gibi kallavî birşey olsa, ve de ülke genelinde **"zamanın İmam-ı Azam'ı"** bilinse, fetvasını derhal yerine getirecek sadık bağlıları bulunsa, fotoğrafı da siyah bir karganın silüeti yerine **Humeyni'ninki gibi karizmatik** bir **cübbe sarık** görüntüsü verse, böyle bir mesajı ciddiye almak ve tartışmak gerekebilir.

Fakat Türkiye'deyiz, en angut tipler bile, böylesi bir mesajın Mustafa'nın "kazanç hanesi"ne yazılacak bir "**selamlama top atışı**" olacağını bilir.

Türkiyeli bir vatandaşın, Mustafa'ya öfkelendiyse eğer, başvurabileceği daha uygun, oldukça zengin bir **küfür ve sövgü kelime dağarcığı** mevcut..

Ayrıca, Mustafa'ya gerçekten **acı vermek** istiyorsa, onunla ilgili eski mahkeme kayıtları vs. türünden bahisleri de gündeme getirebilir.

Bunları yapmıyor, Mustafa'ya "**Sayın hocaefendi**, al sana bir pas, düşmanlarının kalesine doksandan yolla!" demeye eşdeğer bir mesaj yazıyorsa, bunun altında başka birşeyler var demektir.

Bunun, **karga H.**, Mustafa İslamoğlu ve pislik kanalizasyon ***Odatv*** arasındaki bir rol paylaşımından oluşan, senaryosu "**üst** art **akıl**" tarafından yazılmış bir mizansen olmadığını nereden bilelim?

*

Mustafa "Engizisyoncu vaizler ile müritlerinden **hesap soracak savcı**"dan söz ettiğine göre, **senaryo**da başka şeyler de olabilir mi?

Mesela, "üst art akıl"ın birtakım suçlarından dolayı **şantaj** yapma imkânı bulduğu "affedilmiş yeni kimlikli **itirafçı**" makulesinden "**meczup**" görünümlü tiplere **mürit** rolü verilip, "Falanca **engizisyoncu vaiz**den etkilendim" diye konuşturulmaları düşünülebilir mi?

Şimdilik ufukta böyle birşey görünmüyor.

Fakat, bizim cennet vatanımızın bu tür oyunlar için geniş imkânlar sunan bir bolluk ve bereket ülkesi olduğunu biliyoruz.

Ayrıca da bizim "**batılılaşmış devlet akılsızlığı**"mızın bu konularda hayli deneyimli ve birikimli olduğu malum.

Sultan Abdülhamid'in tahttan indirilip **İttihat ve Terakki diktası**nın önünün açılmasını sağlayan 31 Mart Olayı'na, ***Es'ad Erbilî*** *rh. a. gibi zevatın mahkemelerde süründürülüp* ***zehirli iğneyle öldürülmesi****ne ve CHP'nin*

*rakibi **Serbest Fırka**'nın kapatılmasına yol açan* **Menemen** hadisesine kadar uzanan bir geçmişi var bu nev'i şahsına münhasır deneyimin..

Yakın örnek, Mayıs 2006'daki **Danıştay baskını**..

Olaydan altı ay öncesine kadar, sonradan **Ergenekoncu** olarak adlandırılacak olan birtakım isimlerle içtiği su ayrı gitmeyen Alpaslan adlı katil avukat, saldırı öncesinde **Salih Kurter** adlı 80 yaşındaki bir adamın yanına uğramaya başlamış, yargılanırken de cinayetlerin ilhamını **Şeyh Salih Kurter**'in sohbetlerinden aldığını söylemişti.

Türkiye'de irticanın yeniden hortlamaya başladığını ispatlamak için..

*

Odatv, söz konusu haberinde "Ne olmuştu" başlığı altında meseleyi getirip Mustafa İslamoğlu'nun 2017'nin Eylül ayı sonunda internette yayınlanmış olan bir konuşmasına bağlıyor.

Maşallah **arşiv**leri gayet iyi.. Kimin hangi senenin hangi ayında ne söylediğinin kayıtları ellerinin altında.. Sanırsın ki haber sitesi değil de istihbarat teşkilatı.

Odatv'nin yazdığına göre, o konuşmada Mustafa, "Hz.
Muhammet'in **yetim** olduğunu" söylemiş ve **sünnet**le ilgili olarak da şu ifadeleri kullanmış:

> "Resulullah **hacamat** yaptırmış olabilir, mutlaka da yaptırmıştır çünkü bölgede bilinen bir şey. Resulullah hacamat yaptırdı diye hacamat olan arkadaş Resulullah yetim idi, **ananı öldürsene, niye bu sünneti işlemiyorsun**? Yetim olmak sünnet. Ananı kaybet, babanı kaybet. Yapmayın, yapmayın. Komik oluyor."

Görüldüğü gibi, Mustafa beyinsizi "**Niye bu sünneti işlemiyorsun?**" diye soruyor.

Yani bu densize göre, **insanın anasını öldürmesi** sünnet?

Çok ilginç bir **sünnet** anlayışı..

*

Bilindiği gibi, bir amele sünnet diyebilmemiz için Resulullah s.a.s.'in onu ya **bizzat yapmış, ya da tavsiye etmiş** bulunması gerekiyor.

Ama **beşeriyet icabı** yaptığı şeyler sünnet kabul edilmez. Mesela tiriti seviyordu diye "Tiriti sevmek sünnettir" denilmez. (Evlenmek de beşeriyet icabı yapılan birşeydir, fakat Resulullah s.a.s. ayrıca **tavsiye** ettiği için sünnettir, fakat mesela erkeğin birden fazla evliliği sünnet değildir, sadece meşru ve caizdir.)

Kendisi yapmayıp yapılmasına engel olmadığı şeyler de **"caiz"** görülür, fakat işlenmesine sevap terettüp eden bir sünnet kabul edilmez.

İmdi, **insanın anasını öldürmesini** sünnet kabul eden birisi, ya Resulullah s.a.s.'in kendi annesini öldürdüğünü sanıyordur ya da "Analarınızı öldürün" diye bir tavsiyede bulunduğunu düşünüyordur.

Kafası bu şekilde çalışan bir adam ya su katılmamış bir aptaldır, ya da şeytana pabucunu ters giydirecek kadar hilekâr bir madrabaz. Adi bir sahtekâr.

*

Resulullah s.a.s.'in düzenli bir biçimde **hacamat** olduğu biliniyor. Ayrıca tavsiye de etmiştir. Bununla birlikte hacamat **farz ya da vacip** değildir.

İsteyen yaptırır, istemeyen yaptırmaz.

Sana kimse **"Git hacamat ol!"** demiyor. Fakat sen de, bunu Peygamber Efendimiz s.a.s.'in tavsiye ettiği bir tedavi yöntemi olarak görüp uygulayanları **"anasını**

öldürme” cinayeti ve ahmaklığına denk bir akılsızlık sergileyen kişiler olarak gösteremez, sünnete ittibayı aşağılayamaz, hakaret edemezsin.

Evet, burada, bizzat Resulullah s.a.s.’e yönelik bir **aşağılama** var.

Odatv‘nin lojistik destek sunmasının nedeni bu.

*****

Bu **hacamat** meselesi, Mustafa’nın kafasının nasıl çalıştığının (daha doğrusu çalışmadığının) anlaşılması bakımından önem taşıyor.

Görüldüğü gibi bu Darwincilik oynama heveslisinin boş beyninde mantık aramak, imkânsızı talep etmek ve olmayacak duaya amin demek oluyor.

Asıl konuya girip **evrim**le ilgili zırvalarını tartıştığımızda okurların “Allah Allah, bir insan bu kadar mı ahmak olur!” diye hayret etmemeleri, küçük dillerini yutmamaları için bu hacamat meselesini akıllarında tutmaları faydalı olacak gibi görünüyor.

Tabiî bir ihtimal daha var, o da, Mustafa’nın bile bile salağa yatan bir madrabaz sahtekâr olması..

Ancak, sahtekârlık mantıksızlığa tercih edilebilecek bir meziyet değil.

Dolayısıyla, okurların ilerleyen sayfalara göz atarken Mustafa’nın ya ahmak ya da sahtekâr olduğunu dikkate almaları, konuyu tam anlamaları bakımından önem taşıyor.

DEVELİLİ DARWIN'E USUL/YÖNTEM DERSİ

Mustafa İslamoğlu ***"Kur'an ve Tabiat Ayetleri Işığında Yaratılış ve Evrim"*** adıyla bir kitap yazmış. (Yazdırılmış olabilir mi, bu da bir soru işareti.)

Temel iddiası şu: **Hz. Adem**'in de bir annesi ve babası vardı.

Böylece Mustafa, nasıl edebiyatçılık tasladığı halde üçüncü sınıf bir edebiyatçı olmaktan öteye gidememiş, nasıl âlimlik tasladığı halde beşinci sınıf bir hoca müsveddesi olarak kalmışsa, "**kafadan özürlü bir Darwinci**" olarak tarihe geçmeyi de hak etmiş bulunuyor.

Tabiî bir de, bu "**neo-Darwinist**" edebiyatçı bozuntusundan etkilenen geri zekâlılar taifesi var.

Bu geri zekâlıların bir yandan **"*Kur'an* herkesin anlayabileceği bir kitaptır, *Kur'an*'dan kopmayalım"** dedikleri görülüyor.

Diğer yandan da, ***Kur'an***'ın herkes tarafından anlaşılan ifadelerini, Mustafa İslamoğlu denilen fikirsiz tarafından **daha yeni çözülebilmiş muammalar** olarak gösteriyorlar.

*

Bunlar, **Sünnet**'e, ravî (rivayetçi, aktaran) silsilesinden dolayı şüpheyle de bakıyorlar.

Fakat, ***Kur'an***'ın da aynı ravî silsilesiyle geldiğini unutuyorlar.

Allahu Teala ***Kur'an***'ı her halde özel olarak her birimize göndermiş değil.
Nasıl **hadîsleri** başta ashab olmak üzere ravîlerden öğrendiysek, ***Kur'an***'ı da yine aynı ravîlerden öğrenmiş bulunuyoruz.

Bu geri zekâlıların ***Kur'an***'ın korunacağının Allahu Teala tarafından bildirilmiş olduğunu, Sünnet için böyle bir garantinin bulunmadığını da dile getirdikleri görülüyor.

Fakat, aynı geri zekâlılıklarından dolayı, ulemanın ***Kur'an*** ayetlerini sahih ve zayıf ayet diye ayırmadıklarını unutuyorlar.

Üstelik ulema, hadîs diye rivayet edilen birçok habere de, **"mevzû (uydurulmuş) hadîs"** olarak işaret etmiş..

Peki, "mevzu ayet" diye birşey var mı?!

Yani sen, hadîsleri kritiğe tabi tutmayı biliyorsun da, o hadîsleri ilk toplayanlar, kritik etmemişler mi?! **Sahih, zayıf, uydurma vs.** diye ayırmamışlar mı?!

*

Ashabdan gelen rivayetleri beğenmeyen bu kişiler, rivayetler mesela **Hz. Osman, Hz. Aişe vs. aleyhinde** olunca, bunları hemen tasdik ediyor, "Acaba uydurulmuş olabilir mi?" diye sormayı da unutuyorlar.

Hadîsler rivayet de, "hadîs uydurulduğuna dair nakledilen haberler" rivayet değil mi?!

Üstelik, şayet rivayetlere inanmıyorsanız, bunlardan kuşku duyuyorsanız, **hadîs uydurulduğuna dair yapılan rivayetlere** de şüpheyle bakmanız gerekir.

Fakat bunları hemen tasdik ediyorlar.

Nasipleri beyinsizlik bakımından pek bol, idrak bakımından ise alabildiğine kıt olduğu için, bunlara mantık, tutarlılık, akıl, izan, fehm, anlayış, kavrayış nedir, anlatmak da mümkün değil..

Diyelim ki saatlerce anlattınız, en sonunda yapacakları bir itirazdan, bütün o konuştuklarınızdan bir tek cümleyi bile doğru anlayamamış olduklarını fark etme bahtsızlığını yaşamanız mümkün.

*

Aynı geri zekâlılık, ***Kur'an*** için olan "korunma" vaadinin Sünnet için bulunmayışının, Sünnet'in tümden uydurma muamelesi görmesine imkân vermeyeceğinin anlaşılmasına da engel oluyor.

Nitekim, ***Tevrat*** ve ***İncil***'in korunmamış olması, onların tümden uydurma olduklarını söyleme imkânını vermez.

Peki, Sünnet için korunma garantisi yok da, mevcut **tarihî bilgilerimiz** için böyle bir garanti var mı?!

Bugünkü tarih bilgilerimizin dayanakları ile Sünnet'in dayanakları karşılaştırıldığında, ya da o tarihî bilgiler Sünnet'le aynı "usul"e tabi tutulduğunda, mevcut tarih kitaplarının neredeyse tamamının çöpe atılması gerekmektedir.

Çünkü, hadîslerin sahih (doğru) olması için getirilen kıstaslar tarihî rivayetlere uygulandığında, bu rivayetlerin **belki ancak binde, onbinde biri** sahih kategorisine girebilir. Çok büyük ekseriyetinin zayıf bile değil, "çok zayıf" diye nitelendirilmesi gerekir.

Mesela, bir hadîsin rivayet silsilesindeki ravîlerden sadece birinin durumu **bilinmiyor** olsa, yani bu insanın asla yalan söylemeyecek çok doğru bir adam mı yoksa yalancı veya hafızası zayıf veya rivayet ettiği konunun aslını anlamayacak cahil bir insan mı olduğu meçhul bulunsa, bu durum, hadîsi (onu destekleyen başka rivayet zinciri yoksa) **zayıf** hadîs haline getirir.

Bu açıdan bakıldığında, tarih rivayetlerinin pekçoğunun ravîlerinin durumunun (güvenilmez olanları geçtik) **belirsiz** olduğu görülür. Diyelim ki tarih kitabını yazan kişi güvenilir, onun kendilerinden rivayette bulunduğu **kişilerin durumu** belirsiz olduğu için, sonuç yine değişmez.

(Kafasını çalıştırmayı eziyet kabul edenler için ayrıca şu notu da düşelim: Diyelim ki bir tarih kitabı ilkçağlara ait yazılı tabletleri, kitabeleri, kayalara oyulmuş yazıları vs. kaynak olarak aldı, onlardaki açıklamaların tamamının kesin doğru olduklarını da yine kimse garanti edemez. Özel isimler doğru olur, fakat o isimlerle ilgili bilgilerin doğruluk garantisi yoktur. Böylesi bir garanti ancak vahye dayalı kitaplar ile peygamberlerin verdikleri haberler için söz konusu olabilir.)

Evet, Sünnet'e kuşkuyla yaklaşan geri zekâlıların, tarih kitapları söz konusu olduğunda, bu hassasiyet ve ciddiyetlerinin birden bire buharlaştığını, söz konusu tarih kitaplarına, ***Kur'an** gibi doğruluğu sabit, güvenilir ve korunmuş bilgiler* nazarıyla baktıkları görülmektedir.

*

Aslına bakılırsa, hadîs rivayeti için konulan kıstaslar uygulandığında, şu anda Türkiye'de çok az kimse, **kendi ailesinin veya sülalesinin geçmişi** hakkında "**sahih**" rivayetlere sahip olduğunu söyleme imkânı bulabilir.

Mesela aile büyükleriniz, diyelim ki, sizin görmediğiniz, vefat etmiş bulunan daha önceki ecdadınız hakkında bilgi veriyor. "**Hadîs usûlü**"nü onların aktardıkları rivayetlere uyguladığımızda, o rivayetleri "**sahih**" kabul edebilmeniz için, aile büyüklerinizin, **birincisi** haramlar ve helaller konusunda titiz olduklarını bilmeniz, **ikincisi** onların yalan söylediğine hiç şahit olmamış bulunmanız, **üçüncüsü**, hafızalarının çok güçlü olduğundan, duydukları sözleri aynen aktarabilecek durumda insanlar olduklarından emin olmanız gerekir.

Bunlar yoksa, onlardan duyduğunuz rivayetler, “hadîs usûlü” kriterlerine göre “sahih” kabul edilmez. “Zayıf”, “**inanılması zorunlu olmayan**, bir ihtimal doğru olabilecek, kesin doğru olduğu düşünül**me**mesi gereken, kendisi üzerine hüküm bina edilemeyecek” rivayetler olarak kalır. (Tanıdığınız herkesin bilip rivayet ediyor olduğu, yani hadîs usulü terimi olarak “tevatür” niteliği kazanmış hususlar hariç.)

Tarihî rivayetler konusunda tarih boyunca **hadîs usûlü** kadar dakik, ince, titiz, sağlam, kılı kırk yararcasına hassas ve eleştirel bir yöntem geliştirilebilmiş değildir.

Ama bakıyorsunuz, tarih nedir, tarih usûlü nasıl birşeydir, sünnet nedir, hadîs usûlü nedir doğru dürüst bilmeyen, üstüne üstlük zekâ bakımından “angut” tipler, Sünnet eleştirisi yapıyorlar.

Kıyamet alâmeti..

*

Peki bu Sünnet düşmanlığı, Sünnet’i tibarsızlaştırma, gözden düşürme şeytanlığı neyden kaynaklanıyor?

Şundan: Sünnet, ***Kur’an*** **ayetlerinin** nasıl doğru anlaşılacağını, nasıl anlaşılması gerektiğini ya “ölçüler vererek” ya da açıkça tefsir ederek ortaya koymaktadır.

Mesela, Hz. Adem’in ana babası meselesini Sünnet çerçevesinde ele aldığımızda, Mustafa İslamoğlu gibi beyinsizlerin **Darwin**‘i peygamberlik makamına çıkartma hokkabazlıkları kendiliğinden buharlaşır.

Dolayısıyla, önce Sünnet’i devre dışı bırakmak gerekiyor ki, Peygamber Efendimiz s.a.s.’in yerini Darwin alabilsin.

HARİCÎ KAFASIYLA DÜŞÜNEN BİR ‘AKIL’SIZ İLAHİYATÇI: MUSTAFA İSLAMOĞLU

Aklını kullanmayan insanların dini doğru anlaması mümkün değildir.

Bunun ilk örneklerinden biri, Haricîler diye bilinen gruptur.

Bunlar, güya Kur’an‘a dayanarak, Hz. Ali’nin, Allahu Teala’dan başkasını hakem tayin etmekle küfre girdiğini iddia etmişlerdi.

Bu akılsız topluluğun yanına giden Abdullah bin Abbas r. a., onlara, “Eğer karı-kocanın arasının açılmasından endişe ederseniz, erkeğin ailesinden bir hakem, kadının ailesinden bir hakem gönderin” (Nisa, 4/35) gibi, konuyla ilgili diğer âyetleri okumuş, sonuçta içlerinden 2 bin kişi tevbe etmişti.

Geriye kalan akılsızlar ise, Hz. Ali ile savaşmışlar ve lâyık oldukları akıbete uğramışlardı.

*

Şimdi, kafasını Haricîler gibi kullanan, daha doğrusu kullanmayan ‘akıl’sız Mustafa’nın, **İnsan (Dehr) Suresi’nin 2’nci âyet**inden hareketle, Hz. Adem’in de bir babası ve annesinin bulunması gerektiğini iddia ettiğini görüyoruz: “**Doğrusu biz insanı, imtihan etmek için karışık bir nutfeden yarattık da onu işitici, görücü yaptık**.”

Bu ‘akıl’sız Mustafa’ya göre, ya, Hz. Adem’i insan saymamamız gerekiyor, ya da, onun da topraktan değil de “nutfe”den yaratılmış olması lâzım.

İşte ‘akıl’sızlık, Haricî kafası ile düşünmek böyle birşey..

Bu ‘akıl’sız, “dil”in matematik gibi olmadığını, edebî sanatlar diye birşey bulunduğunu anlamayacak kadar kafasız.

*

Batı’da son dönemde icat edilmiş bulunan disiplinlerden biri, “**söylem analizi**”.. Sözler ya da lafızlar, matematikteki denklemler gibi değildir.

Mesela, “Almanlar disiplinlidir” dediğimizde, bundan, genel olarak Almanlar’ın disiplinli bir millet oldukları anlaşılır. Yoksa, onların içinde de elbette disiplinsizliğin dibini bulmuş pekçok insan vardır.

Fakat, konuşurken, “Almanlar disiplinlidir” der, geçeriz. Muhatabımız da, bundan kastımızın sadece Almanlar’ın çoğunluğu teşkil eden kısmı olduğunu anlar.

Şayet dili böyle kullanmasaydık, insanlar arasındaki iletişim imkânsız hale gelirdi, çok zorlaşırdı. Mesela şöyle demek gerekirdi: “Almanlar genelde disiplinlidir, fakat şu anda Berlin’deki Hans, Günther, Helga; Köln’deki Ursula vs. vs. vs. öyle değil. Geçmişte de şu kadarı disiplinli, bu kadarı disiplinsizdi. Çok eski devirlerde ise durum şöyleydi…”

Evet, dili böyle kullansaydık, mesela bugün 100 sayfa olarak kaleme alınmış bir kitabın belki 10 bin sayfa, yani 500’er sayfalık 20 cilt olması gerekirdi.

*

Hz. Ali’nin “**İlim bir nokta idi, onu cahiller çoğalttı**” derken kastettiği cahillerin, Mustafa gibi âlim geçinen, ya da bazılarının âlim zannettiği ‘akıl’sızlar olduğundan şüphe edilemez.

Onun için, “Ârife tarif gerekmez” denilmiştir. Kişinin cehaleti nisbetinde ona izahatta bulunmak gerekir.

Ama insan ‘akıl’sız olunca, aklını kullanmayınca, ona tarif ve izahat da fayda vermez.

Evet, insan nutfeden yaratılmaktadır. Fakat bunun bir istisnası vardır, o da Hz. Adem’dir.

Başka âyetlerde bu vurgulandığı için, aklı olan bir insanın, İnsan Suresi’nin ikinci âyetinin Hz. Adem dışındaki insanları kapsadığını bilir.

Fakat bir kimse ‘akıl’sız olursa, bunu düşünemez, ya da düşünmek istemez.

*

Belki bazıları Mustafa’nın, ‘akıl’sızlığından değil de, sırf gündeme gelmek, şöhretine şöhret katmak, dikkat çekmek, oryantalistlerden ve Darwinist/dinsiz çevrelerden aferin almak için, Zemzem kuyusunu kirleten adamın izini takip ettiğini ve aykırı çıkışlar yaptığını düşünebilir.

Mümkündür. Ancak, sonuçta bu da bir akılsızlıktır.

Aslında Mustafa gibi ‘akıl’sız ve sorunlu tiplere cevap vermeye değer mi, değmez mi, o da ayrı bir mesele..

ADEM ENFLASYONU VE DEVELİLİ DARWIN'İN (FARAZÎ) ATALARININ "CİNSEL HAYATİYET"İ

Hüdayi nabit biyolog, müptedi şecere bilimci, antropolog-u maderzad Develili mucitin (namı diğer Mustafa İslamoğlu'nun) ***Bilge Adamlar Dergisi*** adlı paçavranın Aralık 2012 tarihli sayısında yer alan şu ifadeleri, "***Türkiye'de Geri Zekâlılaşmışlığın Tarihi***"ni yazacaklar için, arayıp da bulamayacakları bol cevherli bir maden durumunda:

Yani Âdem (Mustafa'nın tabiriyle) cansız bir "çömlek" türüne ruh üflenmek suretiyle değil, canlı bir beşer türüne akıl, irade ve vicdanı temsil eden ruh üflenmek suretiyle yaratılmıştı.

Bu durumda, Âdemoğullarının "kardeşin kardeşle evlenmek suretiyle çoğaldığı" gibi ensesti **meşrulaştıran** bir sözde izaha da gerek kalmıyor.

Zaten böyle bir izahı çocuklarınıza anlatamazsınız. **"Nasıl yani"** diyecek ve orada duracaktır. **Mustafa'ya göre, kalbine yatmayacaktır, ama sesini de çıkarmayacaktır.**

Veya çıkaracak ve tümden **inkar** yolunu seçecektir Allah korusun.

Mustafa'ya göre, bu ensesti mazur gösterici yorumu savunmak için geliştirilecek "Allah'ın kudreti buna yetmez mi?" gibisinden bir söylem, özrü kabahatinden büyük bir söylemdir. Develili Darwin'lik heveslisine göre, böylelerine şöyle demek lazımdır: "Allah'ın kudreti, insanı kardeşin kardeşle evlenmesi dışında başka bir yolla çoğaltmaya yetmez miydi?"

*

Develili Darwin'in yazdığı senaryonun mantıklı ve tutarlı olabilmesi için sadece Hz. Adem a.s.'ın değil, bütün bir beşer türünün "ruh üfleme" ile "insan" haline getirilmiş olması gerekiyor.

Develili, tutarlılık ve mantık adına bunu savunmak zorunda.

Çünkü, Mustafa'nın "**Nasıl yani?**"sinin ortadan kalkabilmesi buna bağlı.

Aksi durumda, **Hz. Havva validemizin durumu** da meçhul bir muamma haline geliyor.

*

Hz. Adem'in çocuklarının (Mustafa'nın çocuklarının paşa gönüllerinin yatacağı) "Nasıl yani"siz evlilikleri için, ruh üflenmiş başka insanlara, **başka Adem'lere** ihtiyaç var.

Ruh üflenmemiş olması durumunda (tek başına kalmış bir Hz. Adem'in) damat ve gelin adaylarının "akılsız, iradesiz ve vicdansız" yaşayan **("insan"lık bakımından deliliğin son sınırında) hayvan gibi edepsiz çılgın vahşiler (Develili'nin adlandırmasıyla beşer)** olması gerekiyor.

Bu da, Mustafa'nın hassas yürekli çocuklarının **"Nasıl yani?" diyerek "kalp krizi" geçirmelerine** neden olabilir.

"Nasıl yani? Bu edepsiz hayasız vahşi zır deliler, bizim, Hz. Adem a.s.'la aynı konumdaki diğer ***dede ve ninelerimiz*** *mi?"* demek zorunda kalabilir, "inkâr" yoluna sapabilirler.

*

Develili fikirsiz için, (anne baba, dede ve nine durumunda **"beşer" ataları** olan) **tek bir Adem** yeterli değil.

Çünkü **mesele, sadece Hz. Adem'in yaratılışı meselesi değil arkadaş, sen hâlâ anlamadın mı,** asıl mesele, (tek başına yaratılmış bir Adem'in) çocuklarının **evliliği** meselesi..

Tek başına yaratılmış bir Adem'in çocuklarının evliliği probleminin Develili fikirsiz dâhinin evrim algoritması çerçevesinde çözüm küme'si, boş küme durumunda.

O yüzden, denklemi tepetaklak edip Adem'lerin sayısını, her türlü çözüme imkân verecek şekilde çoğaltmak zorunda.

Aksi halde, Hz. Adem a.s.'ın çocuklarının, (Mustafa'nın hassas gönüllü çocuklarının **"Nasıl yani?"** sorusunu sormalarına neden olacak şekilde) Hz. Adem'in (fikirsiz Develili'nin "beşer" diye adlandırdığı fakat ruh üflenmediği için hayvandan farksız olan hayasız ve edepsiz) akrabalarıyla evlenmiş olmaları gerekecek..

*

Evet, Adem'lerin sayısı çoğaltılmazsa, Hz. Adem a.s. için, **"akılsız, iradesiz ve vicdansız" gelinler ve damatlar**dan söz etmek gerekecek.

Bunların, akılsız, iradesiz ve vicdansız **"insan görünümlü edepsiz hayvan"** oldukları için, bir defa, babalarını bile bilmiyor olmaları icab ediyor.

Gelinin durumunu düşünelim, herhalde Hz. Adem'in gelini olacak diye, **ailesi bile olmayan, babasını bile bilmeyen, akılsız olduğu için kiminle kardeş olduğunu bile umursamayan bu gelin**, evinde çeyiz düzerek evlenmeyi bekliyor olmayacaktı herhalde.

Böyle biri, Mustafa'nın "akılsız, iradesiz ve vicdansız beşer" teorisi çerçevesinde, acaba kaç yaşında, Mustafa'nın tabiriyle hayasızca ve edepsizce "çiftleşmeye" başlıyor olabilirdi?.

Ya da **“akılsız, iradesiz ve vicdansız** (edepsiz ve hayasız) beşer erkekleri” onu **kaç yaşında “kullanmaya”** başlıyor olabilirlerdi?

Ve bu gelin **kimlerle çiftleşiyor** olabilirdi?

*

Ne yapsın zavallı fikirsiz, bu durumda melek safiyetindeki “akıllı, iradeli, ve vicdanlı” çocukları **“Nasıl yani?”** diyebilirler, Allah korusun kayış koparıp “inkâr”cı olabilirler. Buna yürek mi dayanır!

Mustafa’nın beşer görünümlü melek yavruları *“**Nasıl yani,** Hz. Adem dışındaki atalarımız önüne gelenle (ana, baba, kardeş, yeğen, dede, nine, hala, amca, dayı, teyze vs. demeden) hayasızca **çiftleşip** duruyorlar mıydı?”* demezler mi?

*

Mustafa’nın çocuklarının “kalpsel kriz”e girmemeleri için başka Adem’lere ihtiyaç var.

Aksi takdirde “**kuralsız çiftleşme” meşrulaştırılmış** olacak.

O yüzden Mustafa burada hemen beyaz atlı prens olarak sahneye atılıyor ve mahallenin namusunu kurtarıyor. Yeni Adem’ler üretiyor. Formül etkili ve basit..

Ancak, basitliğine rağmen şimdiye kadar kimse düşünememiş.

Çünkü, Allah herkese Mustafa’ya olduğu gibi saf ve hassas kalpli çocuklar vermemiş. Bu bahtiyar ayrıcalık Mustafa’ya ait.

*

Mustafa’nın yerinde hangi fikirsiz olsa böyle bir durumda sayısız Adem icat ederdi.

Çünkü, akıl fakiri zihinlerde ortaya çıkacak **meşruiyet krizi** öyle böyle değil, felaket..

Düşünün bir, Hz. Adem diyelim ki (“akıl, irade ve vicdan bahşeden ruh” üflenmemiş) hayasız ve edepsiz beşer taifesinden oğluna bir **gelin** aldı, nasıl bir gelin olurdu?

Böyle bir gelin için Hz. Adem’in oğluyla evlenmenin anlamı ne olabilirdi, **kendisi gibi akılsız, iradesiz ve vicdansız “beşer erkeklerle” olan eski ilişkilerini (alışmış kudurmuştan beterdir hesabı hayasızca) aynen sürdürmek, kocasının yakınlarıyla da benzer ilişkiler kurmak istemez miydi?**

Ve o “akılsız, iradesiz, vicdansız”, yani **helal haram bilmeyen, hayvan gibi yaşayan edepsiz beşer** erkekleri için böylesi bir gelinin “evliliğinin” bir anlamı olabilir miydi?!

*

Bir de Hz. Adem’in, kızını evlendirdiği damadının durumunu düşünelim, **ana baba kardeş bilmeyen, hayvan gibi yiyip içip “çiftleşmiş” olan ve tanım gereği hâlâ “akılsız, iradesiz ve vicdansız” durumda bulunan böyle edepsiz bir damat için** Hz. Âdem’in kızı, (diğer “akılsız, iradesiz ve vicdansız” beşer kadınları gibi) hiçbir **“evlilik” sorumluluğu hissetmeden “kullandığı”** bir nesne (bir mal) olmaz mıydı?!

Böyle biri aile babası ve eş olabilir miydi?!

Sadece Hz. Adem’in kızıyla yetinir ve kendisini ona karşı “aile reisi” sorumluluğu içinde kabul eder miydi?

Böylesi bir ilişkiye **“meşru”** evlilik denilebilir miydi?

Onun için, Develili fikirsizin başka Adem'ler icat etmesini çok görmemek gerekiyor.

Bu, fikirsizliğin şanındandır ve de mütemmim cüzüdür deyip geçmeli.

*

Evet, Mustafa'nın teorisinin, **fikirsizliğin bir gereği ya da sonucu** olarak, kendi içinde tutarsız ve çelişkili olmasını normal karşılamak gerekiyor. (**Yalan yanlış** olmakla, **tutarsız ve çelişkili** olmak farklı şeylerdir. Bakarsınız ki adam bir yalan söyler, fakat kendi içinde son derece tutarlı ve mantıklıdır.)

Akıl fakiri Mustafa, sözünü ettiğimiz paçavra dergideki röportajında şunu da diyor:

> "Al-i İmran suresinin 35. ayetinde dört unsur sayılır Allah'ın seçtiği: "şüphe yok ki Allah, Adem'i ve Nuh'u seçti. İbrahim ailesini ve İmran ailesini de seçti." İlk ikisi fert, son ikisi aile. İlk seçilen Adem. Bir şeyin seçiminden söz ediliyorsa orada içinden seçildiği birden çok alternatif var demektir. O zaman Adem neyin içinden seçildi? Eğer Adem Yahudi ilahiyatından bize geçtiği gibi **tek ise** o zaman Adem'in seçiminden nasıl söz edilebilir."

Be hey fikirsizliğin iftihar kaynağı, eblehliğin sarsılmaz kalesi, salaklığın övüncü, yeryüzü Ademler doluysa, Adem olmak bakımından hepsi aynıysa, ortada **seçilen bir Adem** kalır mı?

"Yok ağam, bunlar bir ***tür*** olarak diğer canlılar ya da mahlukat içinden seçilmişlerdir" diyorsan, tek bir şahıs için de aynı şey geçerli olur.

Senin kafan basmıyor diye bunu söylemeyelim mi?

*

Mustafa'yı anlamak, daha doğrusu anlamlandırmak zor. Bu adam çok farklı bir vaka, sıradışı..

Çünkü, insanın atalarının **"çiftleşme"** durumunu (ruh üflenmemiş beşerlik durumu icat ederek) iyiden iyiye **rezil, kepaze, iğrenç ve berbat** hale getirmek, sıradan fertlerin harcı olamaz.

Yine de, böyle hayasız atalara sahip olmayı neden bu kadar çok istiyor, sıradışılık sendromu bunu mu gerektiriyor, çözebilmiş değilim.

Bu **iğrenç çiftleşme ve karman çorman üreme** senaryosunu *"Ne yapalım, dede ve ninelerim akılsız, iradesiz ve vicdansızdı.. Olur böyle şeyler, bu edepsizlik ve hayasızlık haspalara yakışıyordu"* diyerek **meşrulaştırabileceğini** mi zannediyor?

Dedeniz nineniz, ister akıllı olsun, ister deli, sonuçta ana babanız durumundadır. (Büyükbaba ve anneanne gibi tabirler niye var?)

Mustafa'nın teorisindeki (dede nine, evlat torun demeden çiftleşebilen) ana ve babalar, **Mustafa'nın çocuklarının kalbine yatmaz** diye tahmin ediyorum.

"**Nasıl yani?"** diyerek kuşkulanacak, babalarının hatırına belki (ilkesizce) susacaklar, ya da Mustafa'nın teorisini **"inkâr"** edeceklerdir diye düşünüyorum.

Belki de yanılıyorumdur. **"Hayasız ve edepsiz dede ve ninelerimizle aramıza girme, biz böyle mutluyuz**" da diyebilirler tabiî ki.

HZ. ADEM’İN SEÇİLMESİ (ISTIFA) MESELESİ

Mustafa İslamoğlu, ***Bilge Adamlar Dergisi*** adlı bilgeliği kendinden menkul adamların karalama defterinin Aralık 2012 tarihli sayısında yayınlanan röportajında, ***Kur’an****‘ı Darwinizm’e göre çarpıttığı kitabında* yer alan görüşlerini **özet**lemişti.

Orada şöyle diyor:

> “Esasında fakirin **Kur’an**’dan yola çıkarak vardığı bir takım sonuçlar var. Bu sonuçlar **çok yeni** olduğu için çok fazla seslendirilebilmiş, sindirilebilmiş sonuçlar olmasa da bendeniz bunu fırsat düştükçe, yeri geldikçe açıklıyorum.”

Aslında olay, ***Kur’an***‘dan yola çıkarak birtakım sonuçlara varma değil.. **Darwin**‘den yola çıkarak ***Kur’an***’ı tahrif girişimi söz konusu..

“**Çok yeni**” olma durumu bundan kaynaklanıyor.

Görüldüğü gibi Mustafa kendisinden “**fakir**” diye söz ediyor..

Fakir olduğu doğru, fakat bu, maddî alana ait bir fakirlik değil.. Akıl bakımından fakir.

Akıl bakımından fakir olduğunu iki kere ikinin dört etmesi kabilinden ispatlayan “akıl(sızlık) yürütüş”lerinden biri şöyle:

> “Al-i İmran suresinin 35. ayetinde dört unsur sayılır Allah’ın seçtiği: “şüphe yok ki Allah, Adem’i ve Nuh’u seçti. İbrahim ailesini ve İmran ailesini de seçti.” İlk ikisi fert, son ikisi aile. İlk seçilen Adem. Bir şeyin seçiminden söz ediliyorsa orada içinden seçildiği birden çok alternatif var demektir. O zaman Adem neyin içinden seçildi? Eğer Adem Yahudi

ilahiyatından bize geçtiği gibi tek ise o zaman Adem'in seçiminden nasıl söz edilebilir."

Sözünü ettiği ayet, gerçekte 35'inci değil, 33'üncü ayet..

Mustafa'nın akıl fakirliğinin müşahhas bir biçimde tezahür ettiği ilk ifadesi, yukarıdaki paragrafta yer alan **son cümle**..

Aslında bu akıl fakirliği, bir başka açıdan, şeytanca bir **kurnazlık zenginliğine** karşılık geliyor..

Kurnaz ya, önce, "**Yahudi ilahiyatından bize geçtiği gibi**" diyerek, doğru düşünceyi "yahudileştiriyor", itibarsızlaştırıyor.

Sanki Yahudi ilahiyatındaki herşey yanlış.. Yahudiler ***Tevrat***'ın Allahu Teala'nın kitabı olduğunu kabul etmeleri yüzünden ***Tevrat***'ın Hz. Musa'ya indirilmiş vahiy olduğuna da mı inanmayacağız?!

Evet, kurnaz ya, "Yahudi ilahiyatından bize geçtiği gibi" diyor, **"Darwin sapıklığından bana geçtiği gibi" demiyor.**

*****

Akıl fukarasına bakın, "**Adem tek ise**, o zaman Adem'in seçiminden nasıl söz edilebilir?" diyor.

Peki, şu ayet-i kerimeye ne diyecek bu fakir:

> "Muhakkak ki biz emâneti **göklere, yere ve dağlara** arz ettik de (onlar) onu yüklenmekten çekindiler ve ondan korktular; **insan** ise onu yükleniverdi. Doğrusu o çok zâlim, çok câhildir." (Ahzab, 33/72)

Demek ki Allahu Teala, Adem a.s.'ı **bütün diğer varlıklar** (Gökler ve yer, bütün bir kâinat demektir) arasından seçmiş..

Adam, akıl yürütüşüne delil (ya da "şahit") olarak "dilin kullanımı"nı gösteriyor, fakat, bir seçimin mutlaka aynı türe ait üyeler arasında yapılmasının zorunlu olmadığı gerçeğini abrakadabra ile gözlerden kaçırıyor.

Mesela bir çocuğun önüne farklı renklerde kurşun kalem koyup **"Birini seç, al!"** diyebilirsiniz, fakat, dolmakalem, tükenmez kalem, boya kalemi vs. koyup, "Birini seç" demeniz de mümkündür. Ayrıca, seçeneklerin illa da aynı türden olması da gerekmez. Aynı çocuğun önüne kitap, defter, dolmakalem vs. koyup "Birini seç" demeniz de mantığa aykırı değildir.

Aslında akıl fakiri Mustafa, Âl-i İmran Suresi'nin 33. ayetinin mealini, çarpıtabilmek için, eksik veriyor. Okuyalım:

إِنَّ اللّهَ اصْطَفَى آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ

"Muhakkak ki Allah, Âdem'i, Nûh'u ve İbrâhîm hânedânı ile Âl-i İmrân'ı (İmran kızı Meryem ve Îsâ'yı) birbirinden gelen bir zürriyet olarak **âlemler üzerine seçkin kıldı (seçti)**…"

Evet, bir seçim var.. Ve bu seçim (**ıstıfa**), "âlemler üzerine" (**a'lâ el-âlemîn**) olan bir seçim. Beşer denilen fertlere veya diğer ailelere seçip üstün kılma söz konusu değil.

Görüldüğü gibi Mustafa, ya akıl fakirliğinin ya da şeytanî kurnazlığının (ya da her ikisinin) bir sonucu olarak, hem ayet-i kerimedeki ifadeyi eksik aktarıyor ve anlam olarak çarpıtıyor, hem de **seçme (ıstıfa)** kelimesinin kullanımında dil ve mantık kurallarına aykırı bir ön şart icat ederek ve anlamı daraltarak insanların mantıklı düşünmelerini engellemeye çalışıyor.

Aslında, Mustafa'nın sözde ***Kur'an***'a dayanarak ulaştığı "**çok yeni**" sonuçların son derece orijinal ve ancak ***Mustafa***'nın düşünebileceği türden akıl fukaralığı olduğunun anlaşılması açısından sadece bu kadarını göz önünde tutmak yeterlidir.

Fakat, diğer “çok yeni” laflarına da bir göz atmak ve bu “çok yeni **Luther taslağı**nın” fakir beyninin röntgenini çekmek faydadan hali değildir.

TOPRAKTAN MI, NUTFEDEN Mİ?

Akıl fakiri Mustafa, Hz. Adem'in yaratılışı ile ilgili ayeti **bile bile** yok sayıyor:

> "Şübhesiz ki Allah katında **Îsâ'nın (babasız yaratılışının) misâli**, Âdem'in misâli gibidir. (Allah) onu (da babası olmadan) bir topraktan yarattı, sonra ona 'Ol!' dedi, (o da) hemen oluverdi." (Âl-i İmran, 3/59)

Bu adam, senelerdir sözde **tefsir** dersleri veren, bir **meal** yazıp yayınlatmış bir akıl fakiri.. Halktan biri olsa bilgisizliğini bir mazeret olarak dikkate almak belki mümkün olabilirdi.

Bunun durumu farklı..

Bu, bile bile çarpıtıyor.

Şu sözlerini de unutuyor:

> "İnsan neden yaratıldı sorusuna **Kur'an** yedi ayrı cevap veriyor. Bir tek cevap vermiyor. Min turabin: "**toprak**tan" diyor, min salsalin: "**balçık**tan" diyor, min salsalin ke'l-fahhar: "**pişirilmiş vari bir çamur**dan" diyor, min hamein: "**konsantre balçık**tan" diyor. Yani kararmış, artık organik olmaya başlamış, içinde organizmalar üretmeye başlamış balçıktan diyor. Min hamein mesnun: "**süzülmüş organik olarak işlenmeye elverişli balçık**tan" diyor."

Durum buyken, **"pişirilmişvari bir çamur" (min salsalin ke'l-fahhar)** ifadesi ortada dururken, akılsız adam, sanki kimse bundan söz etmiyor, herkes ***Kur'an***'ı bir tarafa atıp Yahudi ilahiyatına tabi oluyormuş gibi, topraktan yaratılma durumunu **"çömlek türü bir asıl"** diyerek geçiştirmeye çalışıyor.

Şeytanî kurnazlığı ile Yahudi ilahiyatı eklemesini de yapıyor ki, güya kendisi ***Kur'an***'a dayanıyormuş da, muhalifleri **Yahudi ilahiyatı**nın uydurmalarına tabi oluyormuş gibi gösterebilsin..

Sanki Yahudi ilahiyatı **külliyen** batıl..

Darwin'e gelince de, gelsin "**Hikmet** müminin yitiğidir" edebiyatı..

*

Bu akıl fakiri, yukarıda geçtiği gibi, şunları da söylüyor:

> "Kur'an, mesela A'raf suresinin 11. ayetinde "ÂDEM = SİZ" [Adem eşittir siz insanlar] denklemiyle, Âdem'i ademoğulları, ademoğullarını da Adem yerine kullanmıştır. Burada soru şu: Adem'i insan türünden sayacak mıyız, saymayacak mıyız? Eğer bu soruya "Adem insandı" diyeceksek, ayet [İnsan Suresi'nin 2. ayeti] Adem'in de her memeli canlı gibi "nutfeden" yaratıldığını söylüyor. Bu ayet, "Adem'in de bir ana-babası var mıydı?" sorusuna açık ve net olarak cevap veriyor."

A'raf Suresi'nin 11'inci âyetinin meali şöyle:

> "Ve and olsun ki sizi yarattık, sonra size şekil verdik, sonra da meleklere: 'Âdem'e secde edin!' buyurduk. Hemen secde ettiler. (Cinlerden olan) İblis hâriç! (O,) secde edenlerden olmadı."

İnsan Suresi'nin 2'nci ayetinin meali ise şöyle:

> "Muhakkak ki biz, insanı karışık bir nutfeden yarattık; onu imtihân ediyoruz. Onun için kendisini işitici ve görücü kıldık."

Görüldüğü gibi, ayet, **"Adem'in de her memeli canlı gibi nutfeden yaratıldığını"** söylemiyor.

Bunu akıl fakiri Mustafa uyduruyor..

Ayet, **Hz. İsa ile Hz. Adem'in durumunun aynı olduğunu, babasız yaratıldıklarını söylüyor.**

*

Kaldı ki, insanların istisnasız hepsinin nutfeden yaratıldığını söylememiz durumunda, **topraktan/balçıktan yaratılma** ile ilgili ayetlerin tamamı geçersiz hale gelmiş olur.

Buna karşı, "Ama **insan**ın atası olan **beşer**, topraktan yaratılmıştır" denilerek itiraz edilirse, bu durumda, söz konusu beşerin yaratılışı itibariyle "insan" olmadığı, "beşer"in insandan farklı birşey olduğunun ileri sürüldüğü hatırlatılır.

Yani akıl fakiri Mustafa'nın "çok yeni" zırvasına göre, insan, aslı bakımından "beşer"in nutfesi; insandan farklı bir tür olan beşer ise, topraktan yaratılmış. Yani, topraktan yaratılan, insan değil, farklı bir tür, beşer..

Halbuki, bu akıl fakiri, "insanın topraktan yaratılmış olmasının" tek tek her bireyin topraktan yaratılması anlamına gelmediğini nasıl anlayabiliyorsa, nutfeden yaratılmış olması gerçeğinin de, hepsinin de nutfeden yaratılmış olmasını gerektirmeyeceğini anlayabilir.

Akıl fakiri Mustafa'nın yaklaşımına göre, **Hz. İsa**'yı da, bir babanın nutfesinden yaratılmadığı için, insandan saymamak gerekiyor.

Ya da, bir babasının olduğunu kabul edeceğiz. (Hristiyanların, illa da bir baba bulmak şartmış gibi baba arayışına girmelerinin neye yol açtığını görüyoruz.)

*

Bu akıl fakiri sözde **K*ur'an***'a dayanıyor, fakat ***Kur'an***'dan haberi yok.

Mesela ayet-i kerimede Peygamber Efendimiz s.a.s. dönemindeki yahudilere şu şekilde hitap edilir:

> "Hem onlara: 'Allah'ın indirdiğine îmân edin!' denildiği zaman: '(Biz sâdece) bize indirilene (Tevrât'a) îmân ederiz!' deyip, onun arkasındakini (Kur'ân'ı) inkâr ederler; hâlbuki o, yanlarında olanı tasdîk edici hak (bir Kitab)dır. (Ey Resûlüm! Onlara) de ki: 'Eğer mü'min kimseler idiyseniz, o hâlde daha önce Allah'ın peygamberlerini niçin öldürüyordunuz?'"
> (Bakara, 2/91)

Burada kendilerine hitap edilen yahudiler, aslında peygamberleri öldüren yahudiler değil.. Onların torunları.. Fakat, peygamberleri öldürmüş olmakla suçlanıyorlar.

Bunlar nasıl peygamberleri öldürmedikleri halde, öldürenlerin torunları oldukları için öldürme eyleminin faili kabul ediliyorlarsa, "Demek ki sözü edilen Yahudiler de Peygamberimiz s.a.s. zamanında hâlâ peygamber öldürüyorlardı.. Ya da bunları yahudi kabul etmememiz gerekiyor" diyemezsek, böyle bir çıkarım yapamazsak, "Bakın, Allahu Teala, insanı nutfeden yarattığını söylüyor. Adem de insandı, demek ki o da nutfeden yaratıldı. Yoksa Adem insan değil miydi?!" diye güya şeytanca mugalata ile, Hz. Adem'in topraktan yaratıldığını açıkça belirten ayeti görmezden gelemeyiz.

*

Evet, Mustafa İslamoğlu adlı akıl fukarasının boş beynine göre, Hz. Adem için şunu söylemek gerekiyordu:

> "Bunu Kur'an'a sorduğumuzda, önümüze İnsan suresinin 2. ayeti çıkıyor: **"Şüphe yok ki Biz insanı bir emşâc bir nutfeden, yani karışımlı bir meniden yarattık**; onu imtihana tabi tuttuk; bunun için işitme ve görme yeteneği verdik" Ayet açık ve net olarak insan türüne giren herkesin nutfe"den, meniden, yani sperm'den yaratıldığını söylüyor. İstitraden

belirtelim ki, Kur'an, mesela A'raf suresinin 11. ayetinde "ÂDEM = SİZ" [Adem eşittir siz insanlar] denklemiyle, Âdem'i ademoğulları, ademoğullarını da Adem yerine kullanmıştır. Burada soru şu: Adem'i insan türünden sayacak mıyız, saymayacak mıyız? Eğer bu soruya "Adem insandı" diyeceksek, ayet [İnsan Suresi'nin 2. ayeti] Adem'in de her memeli canlı gibi "nutfeden" yaratıldığını söylüyor. Bu ayet, "Adem'in de bir ana-babası var mıydı?" sorusuna açık ve net olarak cevap veriyor."

Nuh Suresi'nde (17. ayet) , Hz. Nuh'un, kavmine şöyle dediği aktarılır:

وَاللَّهُ أَنبَتَكُم مِّنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا

Vallâhu enbetekum minel ardı nebâtâ (nebâten).

"Allah sizi, yerden, bitki olarak bitirmiştir."

Nutfe ile ilgili ayet-i kerime Hz. Adem'in de nutfeden yaratıldığını iddia etmeye, "Yoksa Adem, insan değil miydi?!" diye beyinsizce mugalata yapmaya imkân vermez.

Aynı şekilde, Nuh Suresi'ndeki ayet-i kerime de, "**Demek ki Hz. Nuh zamanında insanlar ana baba nutfesi ile yaratılmıyormuş, domates patlıcan gibi tarlada yetişiyormuş**" denilmesini gerektirmez.

Burada, Hz. Adem'in topraktan yaratılmış olmasına, kökene işaret vardır.

*

Evet, Mustafa İslamoğlu adlı akıl fakiri, yukarıda geçtiği gibi, Hz. Adem için şunları söylüyor:

"Bunu Kur'an'a sorduğumuzda, önümüze İnsan suresinin 2. ayeti çıkıyor: **"Şüphe yok ki Biz insanı bir emşâc bir nutfeden, yani karışımlı bir meniden yarattık**; onu imtihana tabi tuttuk; bunun için işitme ve

görme yeteneği verdik" Ayet açık ve net olarak insan türüne giren herkesin nutfe"den, meniden, yani sperm'den yaratıldığını söylüyor. İstitraden belirtelim ki, Kur'an, mesela A'raf suresinin 11. ayetinde **"ÂDEM = SİZ"** [Adem eşittir siz insanlar] denklemiyle, Âdem'i ademoğulları, ademoğullarını da Adem yerine kullanmıştır. Burada soru şu: **Adem'i insan türünden sayacak mıyız, saymayacak mıyız?** Eğer bu soruya "Adem insandı" diyeceksek, **ayet [İnsan Suresi'nin 2. ayeti] Adem'in de her memeli canlı gibi "nutfeden" yaratıldığını söylüyor**. Bu ayet, "Adem'in de bir ana-babası var mıydı?" sorusuna **açık ve net** olarak cevap veriyor."

Aslında ayet (İnsan, 76/2) , "Adem'in de her memeli canlı gibi nutfeden yaratıldığını" söylemiyor.

Bu, açık ve net.

Şunu söylüyor:

اِنَّا خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ اَمْشَاجٍۗ نَبْتَل۪يهِ فَجَعَلْنَاهُ سَم۪يعًا بَص۪يرًا

"Gerçekten biz insanı katışık bir nutfeden yarattık; imtihan edelim diye onu işitir ve görür kıldık."

Bu akıl fakiri ise, kendi işkembesinden ürettiği palavrayı "Ayet böyle söylüyor" diye yutturmaya çalışıyor.

*

Hindistan'da ineğe, öküze tapılıyor da, sanki bizde durum daha mı iyi..

Bizde de "Ben de en az Hindistan öküzleri kadar kutsallaştırılmalıyım" diye ortaya dökülen kutsal öküzlük heveslileri az değil.

Böylesi sahte danalardan etkilenebilecek olan “**sezgili, felsefî boyutlu, toplumsal değişimi kavrama kapasiteli**” angutlar için (Ki bunların felsefî boyutu, felsefe adına ne duysalar ağzı açık ayran budalası gibi büyülenmişçesine etkisi altında kalıp düşünmeden kabullenmekten ibarettir) meseleyi müşahhas bir misal ile (böylesi eblehlerin de anlayabileceği şekilde) en açık biçimde “aşk ile bir dahî” anlatalım.

Yukarıda da geçtiği gibi, Nuh Suresi’nde (17. ayet) , **Hz. Nuh’un, kavmine şöyle dediği** aktarılır:

وَاللَّهُ أَنبَتَكُم مِّنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا

Vallâhu enbetekum minel ardı **nebâtâ** (nebâten).

“Allah sizi, yerden, bitki olarak bitirmiştir.”

Bu ayet-i kerime, “**Demek ki Hz. Nuh zamanında insanlar ana baba nutfesi ile yaratılmıyormuş, havuç ve patates gibi bostanda yetişiyormuş**” denilmesini gerektirir mi, sahte Darwin?!

Zekân soruyu anlamaya da, cevap vermeye de yetmiyor olabilir diye düşünerek cevabı biz verelim: Gerektirmez.

Aynı şekilde, nutfe ile ilgili ayet-i kerime Hz. Adem’in de nutfeden yaratıldığını iddia etmeye, “Yoksa Adem, insan değil miydi?!” diye beyinsizce mugalata yapmaya imkân vermez.

*

Burada, büyük atamız Hz. Adem a.s.’ın topraktan yaratılmış olmasına, kökene işaret vardır.

Mesela Anadolulu bir Türk, “**Buraya Orta Asya’dan geldik**” dediğinde, onun bizzat kendisinin Orta Asya’dan gelmiş olduğu anlaşılmaz.

Dilde bu tür kullanımlar vardır. Böylesi kullanımları çarpıtmak, ya dile dair hiçbir şey bilmemekten, şizofrence akıl yürütüp soyutlama yapamamaktan kaynaklanır, ya da bile bile mugalata ve demagoji yapmaktan, beyinsizlik "numarasına yatmaktan"..

Şizofrenlerinki merhameti gerektiren bir hastalık, Mustafa gibilerinki ise şeytanlık..

DEVELİLİ DARWIN MUSTAFA, HZ. ADEM'E NEDEN "ENSESTLİ" ATALAR ARIYOR?

Develili şair, yazar, vaiz, ıvır zıvır, amatör arkeolog, ilahiyat üçkâğıtçısı, Kayseri'nin utancı, babasının başının belası, yakınlarının yüz karası Mustafa İslamoğlu'nun ***Bilge Adamlar Dergisi*** adlı cehaletnamenin Aralık 2012 tarihli sayısında yer alan şu ifadeleri, onun, (İblis'ten sonra ikinci sırada gelen) pîri **Darwin**'le buluştuğu noktayı oluşturuyor:

> "… insan ruh üflenmeden evvel **beşer** olarak yaşıyor. **Yiyen, içen, çiftleşen,** uyuyan, doğan ve ölen bir varlıktı. Burada bir soru geliyor akla **"Adem Yahudi ilahiyatının iddia ettiği gibi çömlek türü bir asıldan mı yaratıldı, yoksa tüm memeli canlılar gibi "hayat suyu" olan nutfeden mi** [yani ana babasının suyundan mı]? Bunu Kur'an'a sorduğumuzda, önümüze İnsan suresinin 2. ayeti çıkıyor: ***"Şüphe yok ki Biz insanı bir emşâc bir nutfeden, yani karışımlı bir meniden yarattık;*** *onu imtihana tabi tuttuk; bunun için işitme ve görme yeteneği verdik"* Ayet açık ve net olarak insan türüne giren herkesin nutfe"den, meniden, yani sperm'den yaratıldığını söylüyor. İstitraden belirtelim ki, Kur'an, mesela A'raf suresinin 11. ayetinde **"ÂDEM = SİZ" denklemiyle**, Âdem'i ademoğulları, ademoğullarını da Adem yerine kullanmıştır. Burada soru şu: **Adem'i insan türünden sayacak mıyız, saymayacak mıyız?** Eğer bu soruya "Adem insandı" diyeceksek, ayet Adem'in de her **memeli canlı** gibi "nutfeden" yaratıldığını söylüyor. Bu ayet, **"Adem'in de bir ana-babası var mıydı?" sorusuna açık ve net olarak cevap** veriyor. Bu cevabı Bakara suresinin 30. Ayeti de teyit ediyor: "Hani Rabbin melaikeye "Ben yeryüzünde bir halife tayin edeceğim" dediği zaman, melaike dediler ki "Orada fesat çıkarmakta olan" (yufsidu) ve "kan dökmekte olan" (yesfiku) birini mi tayin edeceksin?" Ayette geçen "fesat çıkaran" ve "kan döken"

fiilleri muzari kalıbındadır. Üç zamanı birden içerir: Şimdiki zaman, geniş zaman, gelecek zaman. Bu fiilleri “fesat çıkaracak” ve “kan dökecek” diye gelecek zamana hasretmek külliyen hata. Zira muzari fiili gelecek zamana hasreden sin ve sevfe gibi bir tesvif edatı yok. Bu neyi ifade eder: **Ademoğlu, kendisini insan sınıfına yükselten ruh üflenmeden önceki halinde, yani beşer iken, yeryüzünde fesat çıkarıyor, kan döküyordu.** Melekler şahit oldukları bir şeyi hatırlatıyorlardı. Zira **beşerin kan döktüğünü, fesat çıkardığını görüyorlardı.** Sonuç şu: **İnsanı insan kılan ruh üflenmeden önce insan beşer idi ve beşer yeryüzünde fesat çıkaran kön döken biriydi. Yani Âdem cansız bir çömlek türüne ruh üflenmek suretiyle değil, canlı bir beşer türüne akıl, irade ve vicdanı temsil eden ruh üflenmek suretiyle yaratılmıştı.** Bu durumda, **Âdemoğullarının “kardeşin kardeşle evlenmek suretiyle çoğaldığı” gibi ensesti meşrulaştıran bir *sözde izah*a da gerek kalmıyor. Zaten böyle bir izahı çocuklarınıza anlatamazsınız.** “Nasıl yani” diyecek ve orada duracaktır. Kalbine yatmayacaktır, ama sesini de çıkarmayacaktır. Veya çıkaracak ve tümden inkar yolunu seçecektir Allah korusun. **Bu ensesti mazur gösterici yorumu** savunmak için “Allah’ın kudreti buna yetmez mi?” gibi bir söylem, özrü kabahatinden büyük bir söylemdir. O zaman ona şöyle demek lazım: “Allah’ın kudreti, insanı kardeşin kardeşle evlenmesi dışında başka bir yolla çoğaltmaya yetmez miydi?”

*

Sondan başlayalım:

Bu akıl fakiri, *“**Allah’ın kudreti, insanı kardeşin kardeşle evlenmesi dışında başka bir yolla çoğaltmaya yetmez miydi?**”* diye sorabiliyor, fakat, Allah’ın kudretinin, insan soyunu Hz. Adem’le başlatmaya yeteceğini kabul edemiyor.

Yaptığı şey, şeytanca, insana tiksinti veren bir mugalata..

Allahu Teala’nın kudreti başka, dilemesi/iradesi başkadır?

Allahu Teala, kudretini senin iraden yönünde göstermek zorunda değildir.

Hz. Musa aleyhisselam’ın **asasını yılan yapan** Allahu Teala, seni ebucehil karpuzundan da yaratabilirdi..

Hz. Salih aleyhisselam’ın **devesini kayadan yaratan** Allahu Teala, seni, bataklık çamurundan da yaratabilirdi.

Dileseydi Allahu Teala herkesi bu şekilde anasız babasız tek bir birey olarak yaratırdı, insanlar tek bir atadan (Hz. Adem’den) türemezlerdi. Soy sop diye birşey olmazdı.

Fakat bu takdirde kıyamete kadar hep böyle giderdi, evlilik ve evlilikten doğan çocuk söz konusu olmazdı.

“Allah’ın kudreti şuna yetmez miydi, buna yetmez miydi?” diyen bir adamın aklına tükürmek gerekir de, böyle birinin aklından söz edilemeyeceği için tükürük boşa gider.

*

Akıl fakiri Mustafa’nın yukarıya aldığımız lafının mantıklı kabul edilebilmesi için, Hz. Adem’in anası babası, dedesi ninesi kabul edilen “beşer”in, boş beleş Mustafa’nın “**ensest**” olarak adlandırdığı ilişkiden uzak kalmış olması şarttır.

Halbuki, akıl fakiri Mustafa’nın beşer tanımına göre, bunların tam anlamıyla **hayvan gibi** yaşıyor olmaları gerekiyor..

Bırakın kardeşin kardeşle evlenmesi, çok daha fazlasını yapıyor olmaları gerekiyor. Üstelik bu, “**evlenme**” diye adlandırılabilecek bir ilişki de değil.

Kardeşin kardeşle evlenmesi, Hz. Adem açısından “çocuklarının” durumu olur. Bizim açımızdan ise, ecdadın durumudur.

Ancak, Hz. Adem öncesi **uyduruk beşer** de (Ki evlenmiyor, kuralsız biçimde hayvanca çiftleşiyor), akıl fakiri Mustafa’nın anlayışına göre, ecdadımız durumunda..

Peki şimdi, bizim açımızdan, aradaki fark nedir?

Mustafa, kendisine yakışan “ata”lar aramış, Hz. Adem a.s.’ın çocuklarında “**nikâhsız ve hayvan gibi önüne gelenle çiftleşen**” “ata”yı bulamayınca, kafasından ecdad icat etmiş.

Hayal âleminde de olsa, kendisine yakışan “ata”sını bulmuş.

*

Tabiî bu “evlilik” meselesinin başka boyutları da var..

Mesela **İslam şeriati ile Yahudi şeriati**, evlilik hükümleri bakımından farklıdır.

Hatta, **Yahudilik ile Hristiyanlık** da, bu noktada farklılık gösterir.

Nitekim, (Hristiyanlar’ın Sen-Jan / Saint-Jean / John the Baptist / Jean-Baptist diye saygıyla andıkları) **Hz. Yahya** a.s.’ın şehid edilmesi bu yüzden olmuştur:

> “… O sıralarda idi ki, İsrail oğullarının başı olan kimse kardeşinin kızını almak istedi ve Musa’nın şeriatı üzere nikah yapılmasını Hz. Yahya’ya teklif etti. Fakat İsa’nın şeriatında kardeş kızını almak haram kılınmıştı. Onun için, Hz. Yahya, bu nikahı kıymaktan sakındı. Kız ve anası bundan dolayı gücenip, Hz. Yahya’nın öldürülmesi için ısrar ettiler. Kudüs’ün reisi olan kimse de, Hz. Yahya’yı getirtip onların önünde boğazlattı.”

(Ahmet Cevdet Paşa, ***Kısas-ı Enbiya***, haz. Mahir İz, Kültür ve Turizm Bakanlığı Yay., C. 1, 2. b., 1985, s. 41-2.)

(Benzer durumlar, **zındık** diye adlandırılan İranlılar'da ve kimi hristiyanlarda da görüldü. Hatta, Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem döneminde yaşamış olan **Heraklius**, yeğeniyle evlenmişti. ***Vikipedi'***den okuyalım:

*"İmparator ertesi yıl kardeşinin kızı Martina ile evlendi. Ancak bu **dayı-yeğen evliliği** hem halk hem Hristiyan kilisesi tarafından hoş karşılanmadı. Bu evlilikten doğan çocukların sayısı ve sırası bilinmiyor; ancak en az 10 çocukları olduğu ve bunlardan en az ikisinin engelli oldukları biliniyor.*"

Auguste Bailly'nin ***Bizans Tarihi'***nde daha ayrıntılı bilgi mevcut.)

Böylesi bir durumu **Develi şarlatanı** bugün **kızına** nasıl anlatır bilmiyorum.

Fakat o gün, Ahmed Cevdet Paşa'nın sözünü ettiği kız, bugün hepimizin **ensest** olarak kabul ettiği birşeyi pekâlâ istemiş. Hem o kadar istemiş ki, sırf böyle bir evlilik yapmasını caiz görmüyor diye bir peygamberin öldürülmesine sebep olmuş.

*

Yukarıya aldığımız ifadelerine bakılırsa, Hz. Musa a.s.'ın şeriatinde böyle bir müsadenin bulunması, şarlatan Mustafa açısından **"ensesti meşrulaştırma"** anlamına gelmektedir.

Çünkü, bu tür bir evlilik, Hz. Musa a.s.'ın şeriatine göre "meşru" idi.

Çocukları anlar mı bilmiyorum, ama, ifadelerinden, Develi şarlatanının bunu çocuklarına anlatamayacağını anlıyoruz.

Hassas adam..

Evlenmese, çocukları olmasa işi nisbeten kolaydı, ama garibim bir kere evlenmiş, çoluk çocuğa karışma felaketine uğramış. Onlara bunu nasıl anlatsın? Buna yürek mi dayanır?

Anlatmaya çalışsa, kendi tahminine göre, çocukları **"Nasıl yani?"** diyecek ve orada duracaklar. Çocuklarını biz tanıyacak değiliz ya, kendisi daha iyi tanır.

Çocuklarının pırlanta kalbine yatmayacaktır bu. Develi şarlatanının tahmini böyle.

Ama, babalarının hatırına (Allahu Teala'nın hükmüne saygıdan değil) seslerini de çıkarmayacaklardır. Bu (babalarından öğrenmiş olabilecekleri) **içten pazarlıklılık**, pırlanta kalplerine belki yatabilecektir.

Veya yatmayacak, seslerini çıkaracak ve tümden **inkâr** yolunu seçeceklerdir. *"Allah buna nasıl izin verebilir?! O zaman biz de Allah'ı kabul etmiyoruz. Müslümanlığı bırakıyoruz. Allah, bizim sütten ak, kaynak suyundan temiz, yunmuş yıkanmış, iffet timsali, haya pınarı kalbimizi gözeterek şeriat vaz' etmeliydi.. Bana ne, bana ne! Artık dinsiz imansız oldum.. Allah'ın hiçbir yasağı yok, oh ne rahat! Rahatladık yav"* diyeceklerdir.

Belki.. Bilemem..

Ancak, Develi şarlatanının "beklentisi" böyle birşey gibi görünüyor.

*

Dolayısıyla buna bir çare bulmak gerekiyor.

Çare, **çocuklardan önce Mustafa'nın bunu inkâr etmesi**, kafasından bir "peygamberler tarihi" ve "Hz. Musa şeriati" icat etmesi, dini güncelleyip yeniden kurgulaması olabilir.

Ancak, insanın atası bahsinin **Darwin** adlı bir hurafecisi varsa da, Hz. Musa'nın şeriati konusunda kendisinden kopya çekebileceği **Marwin** vs. gibi bir ada sahip bir "pîr" yok gibi görünüyor.

Öyle olunca, iş başa düşüyor.

Usûlü'd-dînde devrim yapmak, **edille-i şer'iyye** bahsini yeni baştan ele almak gerekiyor.

Ki bunu, yukarıya aldığımız ifadelerinde pek edebî, pek sofistike, pek yürek yakıcı, pek iç acıtıcı, pek masumane, pek duygusal, pek merhametli, pek baba-can, pek rafine, pek naif, pek empatik bir üslupla yapmış.

*

Böylece, **dinde reform**un kolay yenilip yutulur bir versiyonunu tedavüle koyup kardan ve sütten ak bir güncelleme "yumurtlayarak" **beşinci bir şer'î delil** icat etmiş: **"Develi şarlatanının çocuklarının pırlanta kalbine yatabilirlik."**

Ve bu beşinci delili, yukarıya aldığımız ifadelerinde, o ağlak ve şarlak üslubuyla kaşla göz arasında **Kitap, Sünnet, İcma ve Kıyas**'ın önüne geçirmiş..

Geleneksel edille-i şer'iyyeyi, hokkabaz elçabukluğuyla, "pırlanta gönüllü, bulunmaz Hint kumaşı" çocuklarının "kalplerine yatabilirlik" ölçütü çerçevesinde talî/ikincil konuma düşürmüş.

Kur'an ayetleri mi?.. Hadîs-i şerîfler mi?.. Bakalım bunlar Develi şarlatanının çocuklarının pîr ü pak kalbine **yatabilir mi**?.. Yatmıyorsa, yatmayacaksa at gitsin!

Anlaşılıyor ki Develi şarlatanının dini imanı, İslam'dan anladığı, böyle birşey..

*

Geçmişte yaşanmış olanların bugün için **meşruiyet** anlamına geldiğini düşünmesi için insanın **şeriat ve fıkıh** nedir, **fıkıh usulü** nasıl birşeydir, hiç bilmiyor olması gerekir.

Peygamberlerin **şeriatlerinde değişiklik** olduğunu bilmek için medrese bitirmiş olmak gerekmiyor.. **Dinde değişmemiş olan, itikadî** (inançla ilgili) hususlardır.

İslam şeriati de, hiç değişiklik olmaksızın bir bütün halinde vaz' olunmuş değildir.

Mesela sarhoşluğa yol açan içkiler başlangıçta mübahtı, yasaklanmamıştı. Şarap içmenin İslam'ın ilk yıllarında mübah/caiz olduğunu söylemek, **içkiyi meşrulaştırmak** anlamına gelmez.

Benzer şekilde, İslam'ın ilk yıllarında (sayı sınırlaması olmaksızın) **dörtten fazla kadınla** evlenmek serbestti. Dörtle sınırlama sonradan ayet-i kerimeyle emredildi. Dörtten fazla kadınla evli olanlardan, fazlasını bırakmaları istendi.

Geçmiş uygulama, gelecek için tek başına meşruiyet sebebi olamaz.

*

Şimdi bu Hz. Adem'in çocuklarının evliliğiyle dertlenen Darwinci soytarılar, **LGBT, sapık evlilikler, toplumsal cinsiyet sapkınlığı vs**. hakkında ne düşünüyorlar?

Bunların, tutumlarında **samimi** olsalar, bütün bu sapıklıklar için kıyameti koparıyor olmaları gerekiyor. Fakat, **İstanbul Sözleşmesi**'nin avukatı olarak arz-ı endam ediyor, sanki bu sözleşmeyi okumamışız, oradaki **sapıklıkları meşrulaştırıcı (hatta bir bakıma dayatıcı)** ifadeleri görmemişiz gibi **Sulukule kadınları üslubuyla şirretlik** yapıyorlar.

Çağdaş sapıklara ve sapıklıklara karşı pek hoşgörülü, pek mülayim, pek sevecen, pek ılımlı, pek yumuşak, pek mütevazı, pek anlayışlı, pek dostane, pek diyalogcu, pek yakın, pek geniş gönüllüler.

Onlarla bir alıp veremedikleri yok. Al takke ver külah dost olmaya pek teşneler.

*

Bu sapıklıklarla mücadele edilmesi gerektiğini söyleyen müslümanları ise, laik-düzenci/düzenbaz-Kemalist ağzıyla, pek katı, pek yobaz, pek mutaassıp, pek fanatik, pek aşırı ve marjinal olmakla suçluyorlar. **İstanbul Sözleşmesi**'ni savunma adına, onlara, söylemedikleri sözleri izafe ediyor, arsızlığın destanını yazıyorlar.

Gönülleri, akılları fikirleri çağdaş sapıklar ve sapıklıklarda, yani Dimyat'ın pirincinde.. Fakat, müslüman aile çocuğu olarak büyümeleri hasebiyle üzerlerine yapışıp kalmış olan sahte dindarlığın onlara evdeki (müslüman camiadaki) bulguru kıtlıktan çıkmış gibi götürme fırsatı sağlamış olduğunun da farkındalar. Bu yüzden tribünlerdeki düzen ağalarını memnun etmek için sergiledikleri iştahlı oryantal kıvraklık gösterilerindeki hayasız müptezelliğin yanına **münafıkça dindarlık gösterisi** ilave etmeyi de unutmuyorlar.

Çünkü haketmeden tıkındıkları tereyağlı bulgur pilavından vazgeçmek kolay değil.

Dimyat pirincini garantileyebilseler bulgur teknesine tekmeyi vuracaklar da, bütün küfürbazlıklarına, müslümanları ve İslamî değerleri aşağılamalarına rağmen Dimyat'ın kaşarları ve kulağı kesikleri bunlara yüz vermiyor, tepeden bakıyor, tiksintiyle süzüyorlar.

*

Aslında, insanın ya da beşerin, mevcut beden yapısı ile hayatta kalabilmesi, akla, iradeye ve vicdana sahip olmasına bağlıdır.

Yani insanın, **suret ve beden yapısı** bakımından tıpkı kendisi gibi olan, fakat **akıl, irade ve vicdanı** bulunmayan bir beşer taifesinin soyundan geliyor olması muhaldir, imkânsızdır.

Çünkü, böyle bir beşer taifesi, aklı bulunmadığı için, kendisinden her bakımdan güçlü olan vahşi hayvanlardan kendisini koruyamaz. Aklı, iradesi ve vicdanı bulunmadığı için, işbirliği yapamaz, yardımlaşamaz, tedbir alamaz. Vahşi hayvanlara yem olur.

Yazın, kışın yokluk ve soğuk günlerini düşünüp yiyecek stoklayamaz.

Hastalandığında çare bulamaz. Tedavi olamaz.

Örtünemez. Sıcaktan soğuktan korunamaz. Mesela ayıların, gorillerin, ve diğer hayvanların bu tür sorunları yoktur. Onların kalın derileri ve tüyleri, örtünmelerine ihtiyaç bırakmaz.

Mesela bir buzağı doğduğu gün kalkıp yürür, bir civciv hemen ayaklarını kullanır. İnsan yavrusu ise en az bir sene yürüyemez. Başkasının bakımına ve beslemesine muhtaçtır.

İnsanın ya da beşerin, bu vücut yapısıyla, akıl, irade ve vicdan bulunmadan, hayatta kalması, korunması imkânsızdır.

Kısacası, Hz. Adem'in beşer denilen insanla aynı surete ve beden yapısına sahip fakat siret bakımından farklı (yani akılsız, iradesiz, vicdansız) mahlukatın çocuğu olması naklen de, aklen de imkânsızdır.

Bu aptalca teze inanması için insanın Mustafa gibi ***aklını*** **kullanmayan bir fikirsiz** ve ***nakle*** **inanmayan** ya da çarpıtan bir bozguncu olması gerekiyor.

*

Akıl fakiri Mustafa'nın şu ifadeleri üzerinde tekrar durmakta yarar var:

> “Yani Âdem cansız bir çömlek türüne ruh üflenmek suretiyle değil, canlı bir beşer türüne akıl, irade ve vicdanı temsil eden ruh üflenmek suretiyle yaratılmıştı. Bu durumda, Âdemoğullarının “kardeşin kardeşle evlenmek suretiyle çoğaldığı” gibi ensesti meşrulaştıran bir sözde izaha da gerek kalmıyor. Zaten böyle bir izahı çocuklarınıza anlatamazsınız. “Nasıl yani” diyecek ve orada duracaktır. Kalbine yatmayacaktır, ama sesini de çıkarmayacaktır. Veya çıkaracak ve tümden inkar yolunu seçecektir Allah korusun. Bu ensesti mazur gösterici yorumu savunmak için “Allah’ın kudreti buna yetmez mi?” gibi bir söylem, özrü kabahatinden büyük bir söylemdir. O zaman ona şöyle demek lazım: “Allah’ın kudreti, insanı kardeşin kardeşle evlenmesi dışında başka bir yolla çoğaltmaya yetmez miydi?”

Mustafa’da akıl fakirliği bulunduğu için, düşünmediği başka şeyler de var.

Onun “sözde olmayan izahı”na göre, Hz. Adem’in çocuklarının, suret olarak kendilerine benzeyen **“akılsız, iradesiz ve vicdansız” beşerlerle evleniyor** olmaları gerekiyor.

Peki bu **“akılsız, iradesiz ve vicdansız” gelinler ve damatlar**ın durumu ne? Bunların, akılsız, iradesiz ve vicdansız **“insan görünümlü hayvan”** oldukları için, bir defa, babalarını bile bilmiyor olmaları gerekiyor.

Gelinin durumunu düşünelim, herhalde Hz. Adem’in gelini olacak diye, ailesi bile olmayan, babasını bile bilmeyen, akılsız olduğu için kiminle kardeş olduğunu bile umursamayan bu gelin, evinde çeyiz düzerek beklemiyordu.

Böyle biri, acaba kaç yaşında, Mustafa’nın tabiriyle “çiftleşmeye” başlamış olabilirdi?.

Ve kimlerle çiftleşiyor olabilirdi?

Ya da “akılsız, iradesiz ve vicdansız beşer erkekleri” onu kaç yaşında “kullanmaya” başlamış olabilirlerdi?

Böyle bir gelin için Hz. Adem’in oğluyla evlenmenin anlamı ne olabilirdi, kendisi gibi akılsız, iradesiz ve vicdansız “beşer erkeklerle” olan eski ilişkilerini aynen sürdürmez miydi?

Ve o “akılsız, iradesiz, vicdansız”, yani helal haram bilmeyen, hayvan gibi yaşayan beşer erkekleri için böylesi bir gelinin “evliliğinin” bir anlamı olabilir miydi?!

Hz. Adem’in damadının durumunu düşünelim, Hz. Adem, *ana baba kardeş bilmeyen, hayvan gibi yiyip içip “çiftleşmiş” olan ve tanım gereği hâlâ “akılsız, iradesiz ve vicdansız” durumda bulunan* “beşer”e mi kızını veriyordu?!

Böyle bir damat için Hz. Âdem’in kızı, diğer “akılsız, iradesiz ve vicdansız” beşer kadınları gibi, hiçbir “evlilik” sorumluluğu hissetmeden “kullandığı” bir nesne olmaz mıydı?!

Böyle biri aile babası ve eş olabilir miydi?!

Sadece Hz. Adem’in kızıyla yetinir ve kendisini ona karşı “aile reisi” sorumluluğu içinde mi kabul ederdi?

Akılsızlığı, iradesizliği ve vicdansızlığıyla bunu nasıl başarabilirdi?

*

Görüldüğü gibi, akıl fakiri Mustafa’nın “sözde olmayan izahı”nın makul kabul edilebilmesi, sözünü ettiği “akılsız, vicdansız ve iradesiz” beşerin, melek gibi, ya da en iyi ihtimalle Hz. Adem gibi “akıllı, iradeli ve vicdanlı” olmasına bağlı.

Bu durumda da, akıl fakiri Mustafa’nın Hz. Adem’in “beşer içinden seçilme” **“çok yeni”** “sözde olmayan” izahı güme gitmiş oluyor.

Olsun, Mustafa gibi akıl fakirleri için cümlelerinin artistik ve yaldızlı olması yeterlidir, içinde akıl bulunması gerekmiyor.

EŞEKLERLE VE DOMUZLARLA AYNI ATADAN TÜREMİŞ, ONLARIN KUZENİ, UZAK AKRABASI OLDUĞUNA İNANAN BİR "MEMELİ": MUSTAFA İSLAMOĞLU

Evet, yaratılış ve türeyiş konusunda savunduğu evrimci anlayışa göre Mustafa dangalağının durumu bu: Eşeklerin kuzeni.

Arsızlık, utanmazlık, yamukluk, adilik ve çirkeflik gibi farklı alanlarda kırdığı rekorlarla ***Guinness Rekorlar Kitabı***'na adını koyu harflerle yazdırmayı hak etmiş olan Develili şarlatan (Mustafa İslamoğlu), ***Bilge Adamlar Dergisi*** adlı rezaletin Aralık 2012 tarihli sayısında yer alan röportajında şöyle diyor:

> "Kur'an, mesela A'raf suresinin 11. ayetinde **"ÂDEM = SİZ" [Adem eşittir siz insanlar] denklemi**yle, Âdem'i ademoğulları, ademoğullarını da Adem yerine kullanmıştır. Burada soru şu: **Adem'i insan türünden sayacak mıyız, saymayacak mıyız?** Eğer bu soruya "Adem insandı" diyeceksek, ayet [İnsan Suresi'nin 2. ayeti] **Adem'in de her memeli canlı gibi "nutfeden" yaratıldığını** söylüyor. **Bu ayet, "Adem'in de bir ana-babası var mıydı?" sorusuna açık ve net olarak cevap veriyor."**

Şarlatanın sözünü ettiği ayetin (A'raf Suresi'nin 11'inci âyeti) meali şöyle:

> "Ve and olsun ki **sizi yarattık**, sonra size şekil verdik, sonra da meleklere: 'Âdem'e secde edin!' buyurduk. Hemen secde ettiler. (Cinlerden olan) İblis hâriç! (O,) secde edenlerden olmadı."

İnsan Suresi'nin 2'nci ayetinin meali ise şöyle:

> "Muhakkak ki biz, insanı **karışık bir nutfe**den yarattık; onu imtihân ediyoruz. Onun için kendisini işitici ve görücü kıldık."

Görüldüğü gibi, ayet, **“Adem’in de her memeli canlı gibi nutfeden yaratıldığını”** söylemiyor.

Bunu akıl fakiri Mustafa uyduruyor..

***Kur’an*, Hz. İsa ile Hz. Adem’in durumunun aynı olduğunu, *babasız yaratıldıklarını* söylüyor.**

*

Kaldı ki, **insanların (Hz. Adem ve Hz. Havva da dahil olmak üzere) istisnasız hepsinin nutfeden yaratıldığını söylememiz** durumunda, **topraktan/balçıktan yaratılma ile ilgili ayetlerin tamamı geçersiz hale gelmiş olur.**

Bedenen insan görünümlü olmakla birlikte **beyin bakımından bir şempanzeye**, ciğer bakımından tilkiye, yürek bakımından da sırtlana karşılık gelen bu dangalağın aklı, bu kadarına bile yetmiyor.

Karşımızdaki edebiyat paralama meraklısı çenebaz soytarının beyin ölümü gerçekleşmemiş olsa, bunları yazmak zorunda kalmayacağız. Ne yapalım ki, ona ve onun beyinsizce laflarını ağzı açık ayran budalası gibi hipnotize olmuşcasına dinleyen salaklar güruhuna bunları tane tane, **beş yaşındaki bir çocuğa anlatırcasına** söylememiz gerekiyor.

*

Bu söylediklerimize karşı, *“Ama **insan**ın (Hz. Adem’in) atası olan **beşer**, topraktan yaratılmıştır”* denilerek itiraz edilirse, bu durumda, (dangalağın iddiası çerçevesinde) söz konusu **beşer**in yaratılışı itibariyle “insan” olmadığını, “beşer”in insandan farklı birşey olduğunun ileri sürüldüğü hatırlatılır.

Yani beyinsiz Mustafa'nın "çok yeni" zırvasına göre, **insan**, aslı bakımından **"beşer"in nutfesi**; insandan farklı bir tür olan **beşer ise, topraktan** yaratılmış.

Yani, topraktan yaratılan, **insan** değil, farklı bir tür, **beşer**..

Halbuki, bu beyinsiz Mustafa, "**insanın (veya ona göre beşerin) topraktan yaratılmış olmasının" tek tek her bireyin topraktan yaratılması anlamına gelmediğini** nasıl anlayabiliyorsa, **insanın nutfeden yaratılmış olması gerçeğinin de, hepsinin de nutfeden yaratılmış olmasını gerektirmeyeceğini** anlayabilir.

Ama bunun için **insan beyni**ne sahip olmak gerekiyor. **Şempanze** değil.

*

Dangalak şarlatanın yaklaşımına göre, **Hz. İsa**'yı da, bir babanın **nutfe**sinden yaratılmadığı için, **insandan saymamak** gerekiyor.

Ya da, bir babasının olduğunu kabul edeceğiz.

(Hristiyanların, illa da bir baba bulmak şartmış gibi baba arayışına girmelerinin neye yol açtığını görüyoruz.)

*

Bu insan görünümlü şempanze (suret değil sîret şempanzesi) sözde ***Kur'an***'a dayanıyor, fakat ***Kur'an***'**dan haberi yok.**

Mesela, ayet-i kerimede Peygamber Efendimiz s.a.s. dönemindeki yahudilere şu şekilde hitap edilir:

> "Hem onlara: 'Allah'ın indirdiğine îmân edin!' denildiği zaman: '(Biz sâdece) bize indirilene (Tevrât'a) îmân ederiz!' deyip, onun arkasındakini (Kur'ân'ı) inkâr ederler; hâlbuki o, yanlarında olanı tasdîk edici hak (bir

Kitab)dır. (Ey Resûlüm! Onlara) de ki: '**Eğer mü'min kimseler idiyseniz, o hâlde daha önce Allah'ın peygamberlerini niçin öldürüyordunuz?**'" (Bakara, 2/91)

Burada kendilerine hitap edilen yahudiler, **aslında peygamberleri öldüren yahudiler değil**.. Onların torunları.. Fakat, peygamberleri öldürmüş olmakla suçlanıyorlar.

*

Yani, **"Siz, eşittir, peygamberleri öldürenler" denklemi** mevcut.

Bunlar nasıl peygamberleri öldürmedikleri halde, öldürenlerin torunları oldukları için öldürme eyleminin faili kabul ediliyorlarsa, "*Demek ki sözü edilen Yahudiler de Peygamberimiz s.a.s. zamanında hâlâ peygamber öldürüyorlardı.. Ya da bunları yahudi kabul etmememiz gerekiyor"* **diyemezsek**…

Böyle bir çıkarım yapamazsak…

"Bakın, Allahu Teala, insanı nutfeden yarattığını söylüyor. ***Adem de insandı, demek ki o da nutfeden yaratıldı. Yoksa Adem insan değil miydi?!****"* diye **şeytanca mugalata** ile, Hz. Adem'in topraktan yaratıldığını açıkça belirten ayeti görmezden de gelemeyiz.

*

Develili dangalağın sözlerindeki mantık hatalarını işlek bir beyne ve normal bir zekâya sahip 10 yaşındaki bir çocuk bile yapmaz.

Gel gör ki…

Budala, süfeha ve humaka bakımından pek zengin olan bu toplumda, sözlerin gerisindeki mantığa bakmak yerine, hezeyanlardaki yaldızlı fakat bayat ve kokuşmuş edebiyata aldanmaya dünden razı sayısız angut mevcut.

YERYÜZÜNDE KAN DÖKME MESELESİ

Ayet-i kerime şöyle:

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلاَئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُواْ أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاء وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لاَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

“Hani rabbin meleklere, “Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım” demişti. Onlar, “Biz seni eksiksiz bilirken ve durmadan övgü ile tenzih ederken orada fesat çıkaracak ve kan dökecek birini mi yaratacaksın?” dediler. Allah “Şüphe yok ki, ben sizin bilmediklerinizi bilirim” buyurdu.” (Bakara, 2/30)

Bir de akıl fakiri Mustafa’nın ifadelerine bakalım:

“Bu cevabı Bakara suresinin 30. Ayeti de teyit ediyor: “Hani Rabbin melaikeye “Ben yeryüzünde bir halife tayin edeceğim” dediği zaman, melaike dediler ki “Orada fesat çıkarmakta olan” (yufsidu) ve “kan dökmekte olan” (yesfiku) birini mi tayin edeceksin?” Ayette geçen “fesat çıkaran” ve “kan döken” fiilleri muzari kalıbındadır. Üç zamanı birden içerir: Şimdiki zaman, geniş zaman, gelecek zaman. Bu fiilleri “fesat çıkaracak” ve “kan dökecek” diye gelecek zamana hasretmek **külliyen hata**. Zira muzari fiili gelecek zamana hasreden **sin** ve **sevfe** gibi bir tesvif edatı yok. Bu neyi ifade eder: Ademoğlu, kendisini insan sınıfına yükselten ruh üflenmeden önceki halinde, yani beşer iken, yeryüzünde fesat çıkarıyor, kan döküyordu. Melekler **şahit oldukları** bir şeyi hatırlatıyorlardı. Zira beşerin kan döktüğünü, fesat çıkardığını görüyorlardı.”

*

Bir defa, *“Orada fesat çıkarmakta **olan** (yufsidu) ve kan dökmekte **olan** (yesfiku) birini mi tayin edeceksin?”* şeklindeki meal yanlış..

Doğrusu, yukarıda verildiği gibi, *” ‘Orada fesad çıkaracak ve orada kanlar dökecek bir kimse mi kılacaksın?”* olur. Eğer Mustafa’nın **geniş zaman** hassasiyetini de dikkate alırsak, “Orada fesat çıkarır ve kanlar döker bir kimse mi kılacaksın?” demek de mümkün olabilir.

Şayet akıl fakiri Mustafa’nın iddia ettiği gibi, zaten fesat çıkarmakta ve kan dökmekte olan “beşer”in halife kılınması ve böylece “insan” adını alması söz konusu olsaydı, **geçmiş zaman** kalıbının (müzari değil mazi) kullanılması (*“Orada fesat çıkarmış ve kan dökmüş olan birini mi tayin edeceksin?”)* daha tutarlı, etkili ve doğru olurdu.

(**“Fesat çıkarmakta olan”, “kan dökmekte olan”** gibi ifadelerin **İngilizce**‘deki karşılığı **present perfect**‘tir [have/has done]. Geçmişte başlayıp da hâlâ devam eden veya etkisi süren eylem ve oluşlar için kullanılır. Ve İngilizce’de present perfect, Arapça’daki **müzari**‘nin aksine, **gelecek zaman**la ilişkisizdir.

Mustafa da, Arapça’daki müzari bir fiili **İngilizce’deki present perfect** gibi düşündüğünü *“Melekler **şahit oldukları** bir şeyi hatırlatıyorlardı”* diyerek ifade ediyor, yani eyleme bir “geçmiş zaman boyutu” ekliyor, ifade anlam bakımından **müzari** olmaktan çıkıp **mazi** hale geliyor.

Halbuki, ***Kur’an***‘ın **İngilizce mealler**inden hiçbiri “yapmakta olan” anlamına gelen present perfect kalıbını kullanmıyor, tam aksine, **gelecek zaman kipi**ni (will/shall) kullanıyor. Mesela, bir meal şöyle:

> “And [mention, O Muhammad], when your Lord said to the angels, “Indeed, I **will** make upon the earth a successive authority.” They said, “**Will** You place upon it one who causes corruption therein and sheds

blood, while we declare Your praise and sanctify You?" Allah said, "Indeed, I know that which you do not know."

Bir de **Muhammed Esed**'in mealine bakalım:

"AND LO! Thy Sustainer said unto the angels: 'Behold, I am about to establish upon earth one who **shall** inherit it.' They said: '**Wilt** Thou place on it such as **will** spread corruption thereon and shed blood -whereas it is we who extol Thy limitless glory, and praise Thee, and hallow Thy name?' [God] answered: 'Verily, I know that which you do not know'."

İkincisi: Müzari fiilin gelecek zamanı da ifade etmesi için onun başına eklenen **"se" (sin)** ve **"sevfe"** edatlarının yokluğuna dikkat çeken, bu edatların bulunması şartını getiren akıl fakiri Mustafa, **müzari** fiile işkembeden **mazi** manası yüklemekten çekinmiyor.

Üçüncüsü: Merhum Mustafa Meral Çörtü'nün ifadesiyle, "Normal müzari istikbal [gelecek] manasına da gelir." (Bkz. M. M. Çörtü, ***Arapça Dilbilgisi Sarf***, İstanbul: Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Vakfı Y., 1995, s. 137.)

Akıl fakiri Mustafa'nın iddiasının doğru olması, **Hz. Adem**'in (Ki ona göre, hayvan gibi yiyip içen, hayvan gibi muamele-i cinsiyede bulunan, hayvan gibi yaşayan **beşer**in çocuğu durumunda ve artık kaç yaşındaysa?) o sırada kan döküyor ve fesat çıkarıyor olmasına bağlı..

Kaldı ki, ayet-i kerimede, *"Ben, beşeri (**marife** olarak "**el**-beşer") 'bir halife' kılıcıyım/kılacağım"* buyurulmuyor.

Evet, meleklerin yeryüzündeki mevcut duruma göre konuştukları, kıyas yapıp bir tahminde bulundukları düşünülebilir. Buna, "halife olan insanın hayvana benzetildiği" söylenerek itiraz edilemez. Çünkü, akıl fakiri Mustafa'nın yaklaşımı çerçevesinde beşer zaten **akılsız, iradesiz ve vicdansız hayvan** durumunda:

“Meleklerin, yaratılan bu yeni varlığı yani Âdem’i nereden tanıdıkları, onun yeryüzünde fesat çıkarıp kan dökeceğini nasıl bildikleri konusunda çeşitli yorumlar yapılmış; bunu, olacakların yazıldığı levh-i mahfûzdan öğrendikleri; daha önce yaratılıp yeryüzüne gönderilmiş benzer varlıklar olabileceği ve bunlara bakarak bilgi sahibi oldukları; cinlere veya yırtıcı hayvanlara kıyas ettikleri vb. görüşler ileri sürülmüştür. Biz şu iki ihtimali ve yorumu akla ve vâkıaya daha yakın ve hadisenin anlatılış üslûbuna daha yatkın buluyoruz: 1. Allah Teâlâ’nın yaratacağı insanı onlara önce tanıtması, sonra da onu yeryüzüne halife yapacağını bildirmesi üzerine –bu bilgiye dayanarak– kanaatlerini açıklamışlardır. 2. Âdem’in yaratılışını müşahede etmişler, onun maddî ve mânevî özelliklerini görüp bilmişler ve bu özellikleri taşıyan bir varlığın hem iyi hem kötü işler yapabileceğini, onun yapısından ve tabiatından çıkarmışlar, buna dayanarak sorularını sormuşlardır (İbn Âşûr, I, 402-403; Tabatabâî, I, 116).”

(Kaynak: ***Kur’an Yolu Tefsiri***, Cilt: 1, Sayfa: 100-104; https://kuran.diyanet.gov.tr/tefsir/Bakara-suresi/37/30-ayet-tefsiri)

TEKAMÜL MÜ, TEREDDÎ VE TEDENNÎ Mİ?.. EVRİM Mİ, YOZLAŞMA MI?

Develili Darwin özentisi, Luther'lik tutkunu, amatör filozof, ekran bülbülü, şovmen, tüccar ve ilahiyat stand-up'çısı Mustafa İslamoğlu, ***Bilge Adamlar Dergisi*** adlı gevezelik bülteninin Aralık 2012 tarihli sayısında şunu söylemiş:

> "Rububiyyet [Rablik] terbiyedir. Terbiye ettikçe terbiye ettiği tekamül edecektir. Bu gayet doğaldır. Yani hem yaratan açısından gerekli hem de yaratılan açısından gereklidir."

"Yaratan açısından gereklilik" diye birşey olmaz.. Allahu Teala **fail-i muhtar**dır.

el-Esmaü'l-Hüsna konulu kitap yazan adamın idrak seviyesi bu.

Terbiye ile **yaratılıştaki** farklılaşma ayrı şeylerdir. Mesela bir çocuğun **bedenen** gelişip büyümesi, değişim yaşaması, **terbiye değildir**. Eğer terbiyeyi bedenen gelişme olarak anlarsanız, evet bu bir terbiyedir, fakat meseleye **ahlâk ve karakter** açısından bakarsanız, terbiyenin (ve kemalin) başka birşey olduğunu söylemeniz gerekir.

İnsanın yaşlanıp, tekamül yerine tereddî ve tedennî yaşaması, **erzeli'l-'umur**a (ömrün en reziline) gelip dayanması, Allahu Teala'nın "rab" olmaması anlamına mı gelir?!

Allahu Teala'nın "Rab" kabul edilmesi için, insanın **erzeli'l-'umur denilen düşkünlük ve gerilemeyi** yaşamaması mı gerekiyordu?

Allahu Teala'nın esmasından (isimlerinden) her biri **her canlıda** her zaman tecellî etmez..

Mesela, Settar ve Gaffar gibi isimleri insanlarda tecellî eder, hayvanlarda etmez.. Hayvanlar için günah yoktur ki onlar hakkında mağfiretten bahsedilebilsin.

Mesela Rezzak ismi canlılarda tecellî eder, cansızlarda etmez.

Allahu Teala'nın isimlerinden her birinin her bireyde tecellî etmesi gerekmiyor. Halik (Yaratan) ismi mevcut herşeyi kuşatır, fakat Hâdî ismi her insanı kapsama alanına almaz.

Rububiyet (Rablik), bütün türlerin tekamül anlamına gelen bir değişim yaşamasını da, bir türün bütün bireylerinin tekamül sözde "yasa"sına tabi olmasını da gerektirmez.

Dinozorlar niye tekamül yaşamamışlar da yok olmuşlar?

Niye mesela doğan her çocuk bedenen ve aklen kemal seviyesine ulaşamıyor? Niye akıl hastaları da, spastikler de, down sendromlular da var?

*

Develili fikirsizin, ayetlerin anlamlarını da çarpıttığını görüyoruz.

Mesela şöyle diyor:

> "Kur'an'da insanın elementer yaratılışından bahsedilir. İnsanın üç tip yaratılışı vardır: 1) Elementer yaratılış süreci, 2) Anne karnındaki embriyolojik yaratılış süreci, 3) Doğduktan sonraki biyolojik büyüme süreci. İlk süreç olan elementer yaratılış süreci hakkında Kur'an'da biz yedi ayrı ifade buluyoruz. İnsan neden yaratıldı sorusuna Kur'an yedi ayrı cevap veriyor. Bir tek cevap vermiyor. Min turabin: "topraktan" diyor, min salsalin: "balçıktan" diyor, min salsalin ke'l-fahhar: "pişirilmiş vari bir çamurdan" diyor, min hamein: "konsantre balçıktan" diyor. Yani kararmış, artık organik olmaya başlamış, içinde organizmalar üretmeye başlamış

> balçıktan diyor. Min hamein mesnun: “süzülmüş organik olarak işlenmeye elverişli balçıktan” diyor. Yani yedi tane ayrı şey kullanıyor. Bunların hangisi diye sormak abes. Bunların hepsi de aynı canlıyı aynı anında veya aynı varlığı aynı anında ifade edemeyeceğine göre bir şey hem o, hem o olamayacağına göre, o zaman nedir? Onlar aşamalara tekabül ediyor. Esasında insan suresinin birinci ayetindeki; **“insanın üzerinden hiçbir şey olarak anılmağa değer olmadığı çok çok uzun bir süreç geçmedi mi?”**ayetindeki o hesaba sığmayan çok çok uzun zaman (hînun min ed-dehr) budur işte.”

Sözü edilen **aşama**ları kimse inkâr etmiyor.

Ama bu, **evrim** anlamında **tekamül** değildir..

Ayette kast edilen **uzun zaman** ise, insanın (Hz. Adem’in ve neslinin) yaratılmasından önce geçmiş olan uzun zamandır.

*

Akıl fakiri Mustafa İslamoğlu’nun iddia ettiği gibi gerçekten “beşer” diye bir türün Hz. Adem a.s. ile birlikte “insan”a dönüşüp **akıl, irade ve vicdan** sahibi hale gelmesi söz konusu olmuş olsaydı bile, bunun **tekamül** anlamına geldiğini söylemek mümkün olmazdı.

Nitekim ***Kur’an*** **tekamül**den değil, tam aksi yönde bir değişim ve dönüşümden haber vermektedir:

> “Gerçekten (biz) insanı, **en güzel bir biçimde yarattık! Sonra onu, aşağıların aşağısına çevirdik**.” (Tîn, 95/4-5)

Burdan sadece **Darwin**‘e değil, tek derdi ekmek olduğu anlaşılan fikirsiz Mustafa’ya da “ekmek çıkmaz”.

*

İnsanın **akıl, irade ve vicdan** sahibi olması, “tür”e mahsus bir **tekamül** olsaydı, dünyada küfür ve zulüm diye birşeyin olmaması gerekirdi.

Halbuki, insanların çoğu akıllarını kullanmamakta, iradesini kötü yönde isti’mal etmekte, vicdanının sesini dinlememektedir.

Böylece, **hayvandan da aşağı** duruma düşmektedir:

> “Yoksa gerçekten onların **çoğu**nun (söz) dinleyeceklerini veya akıl erdireceklerini mi sanıyorsun? Onlar ancak **hayvanlar gibidir; hattâ onlar yolca daha sapıktır**lar.” (Furkan, 25/44)

Hayvanlardan da **daha sapık** olmak, tekamül değil, **gerileme, tereddî ve dejenerasyon** demek olur.

*

İtibar, çoğunluğadır. İnsanların **çoğu** bu durumdadır. Hayvan gibidir.

Demek ki insan türü için tekamülden değil, tereddîden söz etmek daha mantıklı olur.

Nitekim, **kıyamet**in kopmasından önce dünyada sadece kâfirlerin kalacağı bildirilmiştir.

Yani fikirsiz Mustafa’nın tekamülünün varacağı nokta bu..

Hayvandan aşağı olma durumu..

*

Develili Darwin’lik heveslisi öyle diyor:

> “**Allah’ın tekamül kanununa tabi olmayan kainatta hiçbir şey yok**! Yani mahluk olup da tekamül etmeyen bir şey yok. Bir şeyin tekamül etmemesi için onun mükemmel olması lazım. Hemen ilave edeyim: **Kamil** diye gelişmesi devam eden şeye deriz. **Mükemmel** ise son noktayı bulmuş ve tamamlanmış olana denir. Bu durumda tek mükemmel varlık vardır, o da Allah’tır. **Tekamül etmediğini düşündüğümüz şey tanrı olur**.”

Bu zırvaları söylemesinin nedeni, insanları **tekamül** fikrini kabul etmek zorunda bırakmak istemesinden kaynaklanıyor.

Yani, **“Hayır, insan türünde tekamül söz konusu değildir”** derseniz, “Ne diyorsun sen? ‘*İnsan,* ***haşa Allah gibidir’*** **mi** demek istiyorsun?” diyecek..

Uyanık ya..

Aslında, böylece ahmaklık ve geri zekâlılığını ortaya koymuş oluyor.

*

Şayet tekamüle böyle bir anlam yüklenirse, yani “**Allah’ın tekamül kanununa tabi olmayan kainatta hiçbir şey yok**!” denilirse, sadece beşer adı altında uydurulan türün değil, diğer canlı türlerinin de tekamül ediyor olduklarını kabul etmek gerekir. (Ki, **Darwin**‘in savunduğu şey tam da budur.)

Böylece akıl fakiri Mustafa, Darwin’e olan imanını tazelemiş olmaktadır.

Ancak, bu tekamül anlayışı çerçevesinde, insanın, sadece birey olarak değil, tür olarak da tekamül yaşıyor olması gerekir.

Yani insan türünün, şu mevcut halinde, halihazırdaki durumunda kalmaması, tekamül yaşaması icab ediyor.

Eğer bu bir “yasa” ise, Allah’ın bir “**tekamül yasası**” varsa, böyle olmak zorundadır.

Develili Darwin’in uyduruk “beşer” ataları tekamül yaşayıp “insan” olmuşlar, peki **bugünün insanı** “tekamül” sonucunda neye dönüşecektir?

“İnsan, olduğu gibi kalacaktır” derseniz, Develili fikirsiz size itiraz edecek ve “**Tekamül etmediğini düşündüğümüz şey tanrı olur**” diyecektir.

Ayrıca, bu “tekamül yasası” çerçevesinde herşeyin tekamül göstermesi gerekiyor.

Mesela atlar tekamül gösterecek.. De, neye dönüşecekler?

Koyun, keçi, tekamül sonucunda nasıl bir şey olacaklar?

Bu arada şeytanların da tekamül göstermesi gerekiyor.. Yeni halleri nasıl olacak?

*

Görüldüğü gibi, Develili Darwin’in lafları baştan sona saçmalık..

Eskiler “**Kemali zeval takip eder**” demişlerdir.. Fikirsiz Mustafa’ya göre ise, kemali yeni bir kemal aşaması takip etmek zorunda, çünkü “tekamül”, yasa durumunda.

Yine eskiler **“kevn ve fesad” (oluş ve bozuluş) âlem**inde yaşamakta olduğumuzu söylemişlerdir.

Mahlukat birey bazında **değişim ve dönüşüm** yaşar, fakat bu, **tür** anlamında tekamüle karşılık gelmez.

Yahudilerden bazılarının **maymun ve domuz** haline getirilmeleri, bir tekamül müydü?!

Ve, bu değişim ve dönüşüm, hangi “tekamül yasası”na tabi idi?!

*

Akıl fakiri Mustafa'nın sözünü ettiği gibi gerçekten Hz. Adem a.s.'la birlikte "beşer"in "insan"a dönüşüp **akıl, irade ve vicdan** sahibi hale gelmesi söz konusu olmuş olsaydı bile, bunun **tekamül** anlamına geldiğini söylemek mümkün olmazdı.

Yukarıda mealini verdiğimiz ayet-i kerime bunu ortaya koymaktadır:

> "Gerçekten (biz) insanı, en güzel bir biçimde yarattık! Sonra onu, aşağıların aşağısına çevirdik." (Tîn, 95/4-5)

İşte bu ayet-i kerime, akıl fakiri Mustafa'nın "beşer" teorisini kökünden çökertmektedir.

Çünkü eğer insan, beşerden evrilmiş, ve beşerlik özellikleri de devam eden bir tür olsaydı, onun sonradan aşağıların aşağısına çevrilmesi söz konusu olmazdı..

Tam aksinden söz etmek gerekirdi, insanın aşağıların aşağısı (esfel-i safilîn) durumundan kurtulup en güzel biçime ulaşması söz konusu olurdu.

*

İnsanın **akıl, irade ve vicdan** sahibi olması, (fikirsiz Mustafa'nın iddia ettiği gibi) "beşer"ken "insan"a dönüşmesi şeklinde "tür"e mahsus bir **tekamülün sonucu** olsaydı, dünyada küfür ve zulüm diye birşeyin kalmamış olması gerekirdi.

Halbuki, insanların çoğu akıllarını kullanmamakta, iradesini kötü yönde isti'mal etmekte, vicdanının sesini dinle**me**mektedir.

Böylece, **hayvandan da aşağı** ve zararlı duruma düşmektedirler:

> "Yoksa gerçekten onların **çoğu**nun (söz) dinleyeceklerini veya akıl erdireceklerini mi sanıyorsun? Onlar ancak hayvanlar gibidir; hattâ onlar yolca daha sapıktırlar." (Furkan, 25/44)

Hayvanlardan da **daha sapık** olmak, tekamül değil, **gerileme, tereddî, tedennî ve dejenerasyon** demek olur.

İtibar, çoğunluğadır. İnsanların **çoğu** bu durumdadır.

Demek ki insan türü için tekamülden değil, tereddîden söz etmek daha mantıklı olur.

Nitekim, **Kıyamet** öncesinde dünyada sadece kâfirlerin kalacağı bildirilmiştir.

Yani akıl fakiri Mustafa'nın tekamülünün varacağı nokta bu..

Hayvandan aşağı olma durumu..

EVRİM TEORİSİ "DEVELİLİ LUTHER" MUSTAFA TARAFINDAN NASIL VAFTİZ EDİLDİ?

Akıl fakiri Mustafa'nın konu edindiğimiz röportajında şöyle bir zırvası da var:

> "Rububiyyet terbiyedir. Terbiye ettikçe terbiye ettiği tekamül edecektir. Bu gayet doğaldır. Yani hem yaratan açısından gerekli hem de yaratılan açısından gereklidir."

"Yaratan açısından gereklilik" diye birşey olmaz.. Allahu Teala **fail-i muhtar**dır.

Şu ifadeler de, **Darwin**'in peşinden gittiğinin itirafı:

> "Hakikat müminin yitiğidir, hikmet müminin yitiğidir; Darwin'de de bulsa onu alır. Ama hikmetin içine zehir konmuşsa eğer, o köftenin içine konmuş zehri yiyemeyeceği için onu da almaz."

Yani, densiz Mustafa'ya göre, **Darwin'de hikmet** varmış.. Ama zehir de varmış.. Sözde, zehirinden dolayı **Darwin köftesi**ni reddediyor, ama aslında, köfteleri "götürüyor".

*

Bu densiz, "İslam felsefe geleneğinde Darwin'in düşüncesiyle örtüşen düşünürler var mıdır?" şeklindeki soruya ise şöyle cevap veriyor:

> "Evet vardır. İbn-i Miskeveyh bunların başında gelir. **Celaleddin Rumi** bunlardan biridir. Yani İslam düşünce tarihinde tekamülü buna yakın anlayanlar vardır. Mesela "Suydum; toprak oldum. Topraktım, bitki oldum. Bitki idim hayvan oldum. Hayvandım insan oldum" diye söyleyenler var. İşte **Mevlana** Celaleddin Rumi bunlardan biridir."

Böylece, ömrü **Mevlana**'ya küfretmekle geçmiş olan bu akıl fakiri, onun şöhretine sığınıyor.

Bir kere, *"Suydum; toprak oldum. Topraktım, bitki oldum. Bitki idim hayvan oldum. Hayvandım insan oldum"* şeklindeki söz, evrime işaret etmez.. Yediğimiz gıdalarla ilgilidir.

Mesela soframıza et olarak hayvan gelir.. Onun aslına baktığımızda, bitki ile beslendiğini, ot vs. yiyerek geliştiğini görürüz. Bitki ise, su ve toprak ile hasıl olur. (Buradaki "Suydum; toprak oldum" lafı da aslında doğru değil.. Su, toprak olmaz.)

*

Akıl fakiri Mustafa'nın, ayetlerin anlamlarını da çarpıttığını görüyoruz.

Mesela:

> "Kur'an'da insanın elementer yaratılışından bahsedilir. İnsanın üç tip yaratılışı vardır: 1) Elementer yaratılış süreci, 2) Anne karnındaki embriyolojik yaratılış süreci, 3) Doğduktan sonraki biyolojik büyüme süreci. İlk süreç olan elementer yaratılış süreci hakkında Kur'an'da biz yedi ayrı ifade buluyoruz. İnsan neden yaratıldı sorusuna Kur'an yedi ayrı cevap veriyor. Bir tek cevap vermiyor. Min turabin: "topraktan" diyor, min salsalin: "balçıktan" diyor, min salsalin ke'l-fahhar: "pişirilmiş vari bir çamurdan" diyor, min hamein: "konsantre balçıktan" diyor. Yani kararmış, artık organik olmaya başlamış, içinde organizmalar üretmeye başlamış balçıktan diyor. Min hamein mesnun: "süzülmüş organik olarak işlenmeye elverişli balçıktan" diyor. Yani yedi tane ayrı şey kullanıyor. Bunların hangisi diye sormak abes. Bunların hepsi de aynı canlıyı aynı anında veya aynı varlığı aynı anında ifade edemeyeceğine göre bir şey hem o, hem o olamayacağına göre, o zaman nedir? Onlar aşamalara tekabül ediyor. Esasında insan suresinin birinci ayetindeki; **"insanın üzerinden hiçbir şey**

olarak anılmağa değer olmadığı çok çok uzun bir süreç geçmedi mi?" ayetindeki o hesaba sığmayan çok çok uzun zaman (hînun min ed-dehr) budur işte."

Sözü edilen **aşama**ları kimse inkâr etmiyor.

Ama bu, evrim anlamında tekamül değildir..

Ayette kast edilen **uzun zaman** ise, insanın (Hz. Adem'in ve neslinin) yaratılmasından önce geçmiş olan uzun zamandır.

MUSTAFA İSLAMOĞLU GİBİ AHLÂKEN YAHUDİLEŞMİŞLER *KUR'AN*'DAKİ AYETLERİN ANLAMINI, BATILI BAZI SÖZDE BİLİM ADAMLARI İSE KEVNÎ AYETLERİN ANLAMINI BOZUYORLAR

"*Kur'an* müslümanı" gibi ortaya çıkan "***Kur'an*** **istismarcısı ve tahrifçisi**" Develili şarlatanın (Mustafa İslamoğlu'nun), ***Bilge Adamlar Dergisi*** adlı rezaletin Aralık 2012 tarihli sayısında yer alan röportajında "yumurtladığı" herzeler, mikro (serçevari) olandan makro (devekuşuvari) olana uzanan bir çeşitlilik gösteriyor.

Arapça'yı doğru dürüst bilmediği halde meal yazıyor, müfessirlik taslıyor. (10 yıl kadar önce, Ezher mezunu, Suriye'de medrese usulü Arapça öğrenimi görmüş doçent bir hemşerim, onun Arapça'yı iyi bilmediğini söylemişti.)

Mesela insanın yeryüzünde kan dökmesi meselesine dair söyledikleri..

Ayet-i kerime şöyle:

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلاَئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُواْ أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاء وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لاَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

> "Hani rabbin meleklere, "Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım" demişti. Onlar, "Biz seni övgü ile tesbih ederken ve senin kutsallığını dile getirip dururken orada fesat çıkaracak ve kan dökecek birini mi yaratacaksın?" dediler. Allah "Şüphe yok ki, ben sizin bilmediklerinizi bilirim" buyurdu." (Bakara, 2/30)

*

Bir de beyinsizin ifadelerine bakalım:

> "Bu cevabı Bakara suresinin 30. Ayeti de teyit ediyor: **"Hani Rabbin melaikeye "Ben yeryüzünde bir halife tayin edeceğim"** dediği zaman,

> melaike dediler ki **“Orada fesat çıkarmakta olan” (yufsidu) ve “kan dökmekte olan” (yesfiku)** birini mi tayin edeceksin?” Ayette geçen “fesat çıkaran” ve “kan döken” fiilleri **muzari** kalıbındadır. Üç zamanı birden içerir: Şimdiki zaman, geniş zaman, gelecek zaman. Bu fiilleri “fesat çıkaracak” ve “kan dökecek” diye gelecek zamana hasretmek külliyen hata. Zira muzari fiili gelecek zamana hasreden ***sin*** ve ***sevfe*** gibi bir tesvif edatı yok. Bu neyi ifade eder: **Ademoğlu, kendisini insan sınıfına yükselten ruh üflenmeden önceki halinde, yani beşer iken**, yeryüzünde fesat çıkarıyor, kan döküyordu. Melekler şahit oldukları bir şeyi hatırlatıyorlardı. Zira beşerin kan döktüğünü, fesat çıkardığını görüyorlardı.”

*“Orada **fesat çıkarmakta olan (yufsidu)** ve **kan dökmekte olan (yesfiku)** birini mi tayin edeceksin?”* şeklindeki meal yanlış..

Doğrusu, *”Orada **fesad çıkaracak ve orada kanlar dökecek** bir kimse mi kılacaksın?”* olur.

Eğer Mustafa’nın ***geniş* zaman** hassasiyetini de dikkate alırsak, yani sözü şimdiki zamana ve gelecek zamana tahsis etmezsek, “Orada **fesat çıkarır ve kanlar döker** bir kimse mi kılacaksın?” demek de mümkün olabilir.

Konuyu daha önce geniş biçimde tartışmıştık.

Müzari fiilin gelecek zamanı da ifade etmesi için onun başına eklenen **“se” (sin)** ve **“sevfe”** edatlarının yokluğuna dikkat çeken, bu edatların bulunması şartını getiren Mustafa beyinsizi, **müzari** fiile işkembeden **mazi** manası yüklemekten çekinmiyor.

*

Daha önce de belirttiğimiz gibi, merhum Mustafa Meral Çörtü’nün ifadesiyle, **“Normal** *[sin/se ve sevfe edatı almamış]* **müzari, istikbal [gelecek]**

manasına da gelir.” (Bkz. M. M. Çörtü, ***Arapça Dilbilgisi Sarf***, İstanbul: Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Vakfı Y., 1995, s. 137.)

Yani, gelecek zamana hasretmek için sin (se) ve sevfe edatlarının bulunması gerekmiyor.

Bunu kafasından söylemiyor, klasik kitaplarda “muttefekun aleyh” olarak belirtilen bir hususa dikkat çekiyor.

Bir de Develi şarlatanının iddiasına bakalım:

> “[Müzari] **Üç zamanı birden içerir**: Şimdiki zaman, geniş zaman, gelecek zaman. Bu fiilleri “fesat çıkaracak” ve “kan dökecek” diye **gelecek zamana hasretmek** külliyen hata.”

Müzari kalıbının bu üç zamanı da ifadeye elverişli olması başka şey, belirli bir cümlede onun bunlardan tek birini ifade etmesi başka birşeydir.

Soyut ifadeleri anlamaya bu geri zekâlının beyin fonksiyonları yetmediği için, müşahhaslaştıralım..

Müzari kalıbının kendisi (kalıp olarak) bu üç zamanı birden içerir, fakat bu kalıpta gelmiş bir ifade **aynı anda** bu üç anlamı birden taşımaz. Ya geniş zaman anlamı taşıyordur (Mesela *“Balıklar suda yaşar”* anlamına gelen Arapça bir cümlede.. Burada balıkların “şimdiki zaman”da suda yaşamaları ya da gelecekte yaşayacak olmaları kastedilmiyor), ya salt **şimdiki zaman** anlamı taşıyordur (Mesela, “Çocuğu mu arıyorsun, bak orada oynuyor” anlamına gelen bir cümlede.. Burada, geniş zaman ve gelecek zaman anlamı bulunmaz), ya da gelecek zaman anlamı taşır (Mesela, “Ne zaman olacağını bilmiyorum ama Ahmet ölecek” anlamına gelen bir ifadede.. Burada geniş zaman ve şimdiki zaman anlamı yoktur. Evet burada muzari fiil gelecek zamana **hasredilir.** Mustafa angutuna göre ise hasredilemezmiş. Külliyen hata olurmuş.. Vay akılsız vay, bir de bu haliyle edebiyatçı geçiniyor.)

Bunları anlamak için allame olmaya gerek yok, normal zekâya sahip tahsilsiz bir vatandaş da anlar.. Fakat, adamın işi gücü şeytanî mugalata ve demagoji olunca, böyle bile bile kendisini kepaze eder.

*

“***Kur’an*** **tahrifçisi**“ne ***Kur’an***‘dan da bir örnek verelim:

> قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ
>
> “De ki, odur sizi Arzda zürriyyet halinde yaratıp yayan, nihayet de hep toplanıp ona haşrolunacaksınız.” (Mülk, 87/24)

“**Tuhşerûne**” kelimesi muzarîdir ve burada salt gelecekle ilgilidir. Çünkü şu anda insanlar haşrolunuyor değiller, mahşer günü henüz gelmedi.

Fiilin önünde “sin/se” veya “sevfe” edatı var mı, dangalak?

Demek ki, muzarî sigası bazen **münhasıran** gelecek zamanı ifade edermiş. Söz konusu edatlar kullanılmasa bile.

*

Beyinsiz Mustafa’nın iddiasının doğru olması, **Hz. Adem**‘in (Ki ona göre, hayvan gibi yiyip içen, hayvan gibi çiftleşen, hayvan gibi yaşayan **beşerin çocuğu** durumunda ve artık kaç yaşındaysa?) **o sırada kan döküyor ve fesat çıkarıyor** olmasına bağlı..

Kaldı ki, ayet-i kerimede, *“Ben, **beşeri*** (**marife** olarak “**el**-beşer”) *‘bir halife’ kılıcıyım”* buyurulmuyor. Bir belirsizlik durumu söz konusu.

Evet, meleklerin yeryüzündeki mevcut duruma (hayvanların durumuna) göre konuştukları, kıyas yapıp bir tahminde bulundukları, yaratılacak “halife”nin de böyle kan dökeceğini öngördükleri düşünülebilir.

Buna, “halife olan insanın hayvana benzetildiği” söylenerek itiraz edilemez. Çünkü, beyinsiz Mustafa’nın yaklaşımı çerçevesinde ***beşer*** zaten **akılsız, iradesiz ve vicdansız hayvan** durumunda.

*

Aslında, insanın ya da beşerin, mevcut beden yapısı ile hayatta kalabilmesi, **akla, iradeye ve vicdana** sahip olmasına bağlıdır.

Yani insanın, **suret ve beden yapısı** bakımından tıpkı kendisi gibi olan, fakat **akıl, irade ve vicdanı** bulunmayan bir beşer taifesinin soyundan geliyor olması muhaldir, imkânsızdır.

Çünkü, böyle bir beşer taifesi, **aklı** bulunmadığı için, **kendisinden her bakımdan güçlü olan vahşi hayvanlardan** kendisini koruyamaz.

Aklı, iradesi ve vicdanı bulunmadığı için, **işbirliği** yapamaz..

Yardımlaşamaz..

Tedbir alamaz.

Yazın; kışın yokluk ve soğuk günlerini düşünüp **yiyecek stoklayamaz.**

Aile kuramaz.. Toplum oluşturamaz.

Hastalandığında çare bulamaz. **Tedavi olamaz.**

Örtünemez. Sıcaktan soğuktan korunamaz.

Barınak inşa edemez.

Vahşi hayvanlara yem olur.

*

Buna karşılık ayıların, gorillerin, ve diğer hayvanların bu tür sorunları yoktur. Onların **kalın derileri ve tüyleri,** örtünmelerine ihtiyaç bırakmaz.

Mesela bir **buzağı doğduğu gün kalkıp yürür**, bir civciv hemen ayaklarını kullanır. İnsan yavrusu ise en az **bir sene yürüyemez**.

Başkasının **bakımına ve beslemesine** muhtaçtır.

İnsanın ya da beşerin, bu vücut yapısıyla, *akıl, irade ve vicdan* bulunmadan, hayatta kalması, korunması imkânsızdır.

*

Kısacası, Hz. Adem'in beşer denilen insanla aynı surete ve beden yapısına sahip fakat siret bakımından farklı (yani akılsız, iradesiz, vicdansız) mahlukatın çocuğu olması **naklen de, aklen de imkânsızdır.**

Bu manyakça teze inanması için insanın Mustafa gibi ***aklını*** **kullanmayan bir beyinsiz** ve ***nakle*** **inanmayan**, görmezden gelen ya da çarpıtan bir münkir olması gerekiyor.

Mustafa'nın aklı var, kullanmıyor.

İradesi var, şerre kullanıyor.

Vicdanına gelince..

O hiç yok.

HZ. YUSUF VE KADINLAR (HZ. YUSUF İNSAN MI, BEŞER Mİ, MELEK Mİ?)

Mustafa İslamoğlu'nun ***Bilge Adamlar Dergisi*** adlı karalama defterinin Aralık 2012 tarihli sayısında yayınlanan röportajı, gerçekten bir **zırvalar koleksiyonu** durumunda..

Mesela, *"İnsan, insana göre tanımlanacak olursa; 'insan, insanın sorunudur'. İnsan Allah'a göre tanımlanacak olursa; 'insan, Allah'ın umududur' "* diyor ki, saçmalığın, Allahu Teala adına konuşma densizlik ve küstahlığının daniskası..

Neyin umuduysa?

"İnsan, **Allah'ın umududur**" demek, akıl fakirliğinden kaynaklanan bir cüretkârlıktır..

Allahu Teala, âlemlerden müstağnidir.

*

Bunların yanı sıra, "amatör Darwin" Mustafa'nın bir de uydurma bir **beşer-insan ayrımı** yaptığı görülüyor.

Sözleri şöyle:

> "Adem ruh üflenmeden önce beşerdi. Yani insan, insan suretinde [şeklinde, görünümünde] idi. Fakat insan siretinde [ahlâkî yapısında] değildi. Kur'an O'na beşer diyor. Beşere ruh üflenince, akıl, irade ve vicdan verilmiş oldu. Ruh üflenmeden evvel iki şeyden müteşekkildi: ceset ve can…. Dolayısıyla insanın insanlaşmadan önceki safhasına beşer diyoruz. Ama bu beşere ruh üflenip de irade, akıl ve vicdan sahibi olduktan sonra beşerlikten çıktığı anlamına gelmiyor. Beşerliğin üstüne irade ve akıl verildi. Ama o öz, o

hayvani öz insanda mündemiç oldu…. O zaman insanın tekamül sürecinden söz etmiş oluyoruz. Beşerden insanlığa doğru gelişen, değişen ve yükselen bir tekamül sürecinden bahsetmiş oluyoruz. Peki buradan Darwin'e ekmek çıkar mı? Çıkmaz…"

Çıkmaz diyor ama, aslında çıkartıyor.

Tam da **Darwin**'in savunduğu şeyi, yani Adem a.s.'ın aslında bir anne ve babasının bulunduğu, ve onun (bu uydurma) atalarının tekamül/evrim geçirmiş olduğu iddiasını ileri sürüyor.

Aslında, akıl fakiri Mustafa'nın burada konuyu ele alış biçimi, sözünü ettiği **tekâmü**lün (Ki bu kelime kâmilleşme/olgunlaşma anlamına gelir) **tür** değil, sadece **birey** bazında yaşandığını söyleme imkânı verebilir.

Gerçekten de insan, fert bazında bir **tekâmül** yaşar.. Mesela **dört yaşına** kadar çocuklarda **utanma/haya** duygusu bulunmaz. İnsanın o yaşa kadar aslında hayvanlardan pek fazla bir farkı olmaz. Farkı varsa da bu, kendisiyle aynı cüsseye ve yaşa sahip pekçok hayvandan daha zayıf olmasından ve bakıma muhtaç bulunmasından ibarettir. Bir de, insana özgü konuşma yeteneği ile hayvanlardan ayrılır. Hepsi bu kadar.

İnsan, doğru ile yanlışı, iyi ile kötüyü biraz ayırabilecek **temyiz** aşamasına ise ancak altı-yedi yaşında ulaşır. Akıllı denilebilecek duruma gelmesi büluğ çağında olur. Fizyolojik gelişimi 20'li yaşlarına kadar sürer, psikolojik gelişimi ise 40 yaşında zirveye ulaşır.

Bütün bunlar, birçok açıdan bir tekâmüldür. Bununla birlikte, insanın psikolojik gelişimi her zaman insanî açıdan tekâmül anlamına gelmez, olumsuz bir seyir de izleyebilir.

*

Akıl fakiri Mustafa, insanın bu özelliğinden hareketle olayı **birey**den **tür**e taşıyor, **mesnetsiz bir genelleme** yapıyor.

Ona göre, Hz. Adem'in anası babası, dedesi ninesi var, ve bunlar, kendilerine **ruh** üflenmemiş, yanı **akıl, irade ve vicdan** sahibi olmayan beşer..

Görünüm olarak insan, fakat psikolojik bakımdan hayvan.. Görünümü insan ama, aklı yok, iradesi yok, vicdanı yok..

Yani hayvan.. Hayvan gibi yiyip içiyor, üreyip çoğalması da hayvan gibi, hiçbir kural yok.. Ve bu hayvanlar, Hz. Adem'in, ecdadı, anası babası..

Darwin bundan başka birşey mi diyor?!..

*

Akıl fakiri Mustafa'nın, *"Bu, beşere ruh üflenip de irade, akıl ve vicdan sahibi olduktan sonra beşerlikten çıktığı anlamına gelmiyor"* demesi, insan-beşer ayrımının uydurma olmasından kaynaklanıyor.

Bu, bir **Darwinist**in, *"**Maymun** evrim geçirip insan haline gelince, maymun olmaktan çıkmıyor. Öz yapısı itibariyle insan da maymundur, fakat aklı, iradesi, vicdanı vardır"* demesi gibi birşey.

İnsandan önce beşer diye bir tür mevcut değildi..

*

***Kur'an*'**daki kullanım bakımından da, beşer ile insan arasında bir tür farklılığı söz konusu değildir.

Mesela, Yusuf Suresi'nin 31'inci ayetinde şöyle buyurulmaktadır:

> "Sonunda (o kadın) onların gizli dedikodularını işitince, kendilerine (haber) gönderdi ve onlar için yaslanacak bir yer (yastıklar ve bir sofra) hazırladı;

herbirine ise birer (keskin) bıçak verdi ve (meyveleri soymaya başladıklarında, Yûsuf'a): 'Karşılarına çık!' dedi. Bunun üzerine (kadınlar) onu (Yûsuf'u) görünce, onu pek yüce gördüler de (hayranlıklarından farkına bile varmadan) ellerini kestiler ve: '**Hâşâ! Allah için, bu bir beşer değildir! Bu, ancak çok şerefli bir melektir!**' dediler."

Eğer **insan**, tür olarak **beşer**in tekamül etmiş hali olsaydı, ***Kur'an***'da beşer kelimesinin bu şekilde kullanılması anlamsız olurdu.

Aklı, iradesi ve vicdanı olmayan insanın halini anlamak için, zamanda yolculuk yapıp geçmişe gitmek, akıl fakiri Mustafa'nın uydurduğu beşer türünü aramamız gerekmiyor. **Akıl hastanelerine** kapatılan, **deli** diye adlandırılan insanların bir bölümü (Deliliğin de türleri, dereceleri var), Mustafa'nın tanımına göre, tam da beşere karşılık geliyor.

Akıl fakiri Mustafa'nın "beşer"i, yani **aklı, iradesi ve vicdanı olmayan deli**, ne düzgün bir biçimde giyinebilir, ne saçını sakalını bıyığını düzeltebilir, ne üzerinden pisliği giderebilir, ne yıkanabilir, ne çocuk yetiştirip büyütebilir, ne aile kurabilir.

Hayvanlardan bile daha kötü durumda olur.

Zaten onların ya aileleri ya da sağlık kurumları tarafından bakıma alınmaları gerekmektedir.

Hayvan, doğal yaşamını sürdürecek şekilde yaratılmıştır, şayet "beşer" denilen uydurma tür de, *aklı, iradesi ve vicdanı olmadığı halde* hayatını sürdürebiliyor olsaydı, onun yaratılış bakımından, kendisine ruh üflenen insandan üstün olduğunu söylemek gerekirdi.

Bu durumda da, "insan", yaratılış özellikleri bakımından "beşer"in tekâmül etmiş hali değil, gerilemiş hali olurdu.

*

Ayet-i kerimeye dönersek, kadınların (şayet beşer-insan ayrımının akıl fakiri Mustafa'nın iddia ettiği gibi gerçek olduğunu kabul edersek), Hz. Yusuf'a **beşer-üstülük** izafe etmeleri, **melek**miş gibi kabul edilmesini gerektiren birşey olmazdı.

"Bu bir beşer değil, bu bir insan" ya da "Bu bir insan değil, melek" denilmesi gerekirdi.

Çünkü, (akıl fakiri Mustafa'nın yaptığı ayrım çerçevesinde) **insanın devam etmekte olan beşerlik özelliği, salt hayvanî tarafını temsil eden birşey**..

Mustafa'nın kavramlara yüklediği **keyfî** anlam çerçevesinde Ademoğlunun **akılsız, hayvan yanı** beşerliğini; aklı, iradesi ve vicdanı ise **insan**lığını temsil ediyor. Yani beşer-insan ayrımı, varlığını sürdürüyor.

Bu ayrım çerçevesinde **beşer-üstü**lük (hal olarak) melekliğe değil, insanlığa karşılık gelir.

Bu durumda, ***Kur'an***'da kadınların "*Hâşâ! Allah için,* ***bu bir beşer değildir!*** *Bu, ancak çok şerefli bir melektir!*" demiş oldukları, yani onların **"Bu, akılsız-iradesiz-vicdansız bir *deli* değil, insan görünümlü hayvan değil"** diyerek şaşırmış oldukları söylenmiş oluyor.

Ki bu, abestir.

Ne bekliyorlardı yani kadınlar, bir "beşer"le karşılaşmayı mı?!

Yani karşılarında "insanlıktan nasipsiz", **akılsız-iradesiz-vicdansız bir *deli,* insan görünümlü bir hayvan** bulacaklarını mı düşünüyorlardı?

Ne görmeyi bekliyorlardı? **Saçı başı dağınık, saçı sakalı birbirine karışmış, tırnakları uzamış, pislik içinde, hayvandan farkı olmayan bir beşer** mi?

Hz. Yusuf a.s.'ı böyle görmedikleri için mi şaşırmışlar, farkında olmadan ellerini kesmişlerdi?

*

Evet, kadınlar “**Bu bir insan değil, melek**” demiyorlar, “**Bu bir beşer değil, melek**” diyorlar.

Yani insan ile beşer aynı şey.. Beşer ve insan diye ayrı türler yok.

Mantıksal olarak burada, her insanın beşer olduğu, fakat her beşerin insan olmadığı ön kabulü mevcuttur. Akıl fakiri Mustafa’nın kavramlara yüklediği **keyfî** anlam çerçevesinde durum bu.. Yani beşer kategorisi, insan kategorisini de kapsayan daha geniş bir kategori demek oluyor. Her insanın canlı olması, fakat her canlının insan olmaması gibi..

Bu durumda, “**Bu bir beşer değil”** sözü, “Bu bir canlı değil” demek gibi, anlamsız ve boş hale geliyor. Şunun gibi: Adamın biri özene bezene çok güzel bir villa yaptırdığında, birilerinin, **“Villa değil, saray!”** demesi mantıklı olur, fakat **“Haşa bu bir gecekondu değil, bu bir saray!”** demek, mantıksız konuşmak ya da alay etmek anlamına gelir.

Böyle diyen birine, “Sende beyin var mı?” diye sorulur, aklını yitirmiş muamelesi yapılır.

Gerçekten böyle bir akıl yürütüş, normal zekâ sahibi birinden beklenmez. İşte bundan dolayı Mustafa için beyinsiz nitelemesini yapmak gerekiyor.

Yanlışlığı böylesine açık bir değerlendirmeyi yapan adam aynı zamanda din bilgini ya da âlim geçinmese, insanların itikadıyla oynamasa, bile bile fesat çıkarmasa, beyinsizliğini yüzüne vurmazdık.

*

Evet, insan esas itibariyle sudan ve çamurdan yaratılmıştır. Yaratılış safhaları itibariyle “meniden, mudğadan vs.” yaratılmış olduğu da söylenebilir.

Fakat, insan ne çamurdur, ne meni, ne de mudğa..

Alıntıladığımız ayet-i kerimede sözü edilen kadınlar “**Bu bir beşer olamaz**” diyorlar, fakat, “**Bu bir çamur olamaz**” demiyorlar. Çünkü, insan, çamurdan yaratılmış olmakla birlikte çamur değildir, fakat beşerdir.

Beşerken beşer olmaktan çıkıp insana dönüşmüş bir canlı değildir.

Her beşer insandır, ve her insan beşerdir.. Beşer ve insan diye ayrı türler mevcut değildir.

HZ. İSA'NIN BABASIZLIĞI, HZ. ADEM'İN VE HZ. HAVVA'NIN HEM ANASIZLIĞI HEM BABASIZLIĞI, VE EVRİM

Mustafa İslamoğlu'nun*"Kur'an ve Tabiat Ayetleri Işığında Yaratılış ve Evrim"* adlı kitabının temel iddiası şu: **Hz. Adem**'in de bir annesi ve babası vardı.

Böylece Mustafa, nasıl edebiyatçılık tasladığı halde üçüncü sınıf bir edebiyatçı olmaktan öteye gidememiş, nasıl âlimlik tasladığı halde beşinci sınıf bir hoca müsveddesi olarak kalmışsa, "**kafadan özürlü bir Darwinci**" olarak tarihe geçmeyi de hak etmiş bulunuyor.

Tabiî bir de, bu "**neo-Darwinist**" edebiyatçı bozuntusundan etkilenen geri zekâlılar taifesi var.

*

Allahu Teala şöyle buyuruyor:

إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِندَ اللهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِن تُرَابٍ ثِمَّ قَالَ لَهُ كُن فَيَكُونُ

> **"Şübhesiz ki Allah katında Îsâ'nın (babasız yaratılışının) misâli, Âdem'in misâli gibidir. (Allah) onu (da babası olmadan) bir topraktan yarattı, sonra ona 'Ol!' dedi, (o da) hemen oluverdi."** (Al-i İmran, 3/59)

Şimdi bir de **Mustafa** şarlatanının bu ayete verdiği meali görelim:

> "Allah katında İsa'nın durumu Adem'in durumu gibidir. Allah onu toprak türünden yarattı, ardından ona 'Ol!' dedi; o da oluş sürecine girdi."

Böylece **toprak** (turâb), "toprak türü" haline geliyor. "Olma" da, "oluş süreci"ne dönüşüyor.

Bu durumda, Mustafa şarlatanının "teorisi" kabul edilirse, **Hz. İsa'nın bir babasının** bulunması gerekmektedir. Aynı şekilde, **Hz. Meryem**'in durumu da farklılaşmaktadır.

Daha fazlasını söylemek edebe uymaz.

Mustafa şarlatanına göre, **Hz. Adem'in ana babası var, Hz. İsa'nın durumu da onunki gibi.** Tabiî bu durumda, Hz. İsa'ya ***Kur'an***'da, **babasının** adının söylenmeyip "**Meryemoğlu İsa**" denilmesi de anlamsız hale gelmektedir.

Buradaki mantıksızlık açık olduğu için, Mustafa şarlatanının Hz. Adem'le ilgili iddiası, bu ayeti **inkâr** etmesi sonucunu vermektedir.

Çünkü burada **tevil değil, açıkça inkâr** edip yok sayma durumu ortaya çıkmaktadır.

*

Açıktır ki **Hz. İsa'nın "aslı"nın da toprak olduğunun** vurgulanması, onun **babasız** yaratılmış olması konusuyla ilişkisizdir.

Hz. İsa ile ilgili mesele, herkesin bildiği gibi, **babasızlığı**dır. Aslının toprak oluşu değildir.

Kaldı ki, mesele şayet **Hz. İsa'nın aslının toprak olması** meselesi olsaydı, bunun için sadece, Hz. İsa'nın da diğer insanlar gibi Adem'in soyundan geldiğinin vurgulanması yeterli olurdu. Toprak vurgusuna gerek kalmazdı.

Dolayısıyla, Mustafa şarlatanının zırvaları **açıkça inkârdır ve küfürdür**.

Bile bile **inkâr ve küfür..**

Darwin'e olan iman için Allahu Teala'yı ve Resulü'nü yalanlama.. Küfrün daniskası..

*

Evet, Mustafa şarlatanı, bu zırvalarıyla açıkça küfrünü ilan etmiş bulunmaktadır.

Kâfir olmak için ***Kur'an***'ı baştan sona inkâr etmek gerekmez.

Kur'an, meleklerin, kitapların (***Tevrat, İncil***) varlığına vs. işaret eder. Bu hususları Yahudi ve Hristiyanlar'a sorsanız, onlar da tasdik ederler.

Kısacası, aslında ***Kur'an***'daki pekçok hususa kâfir Yahudi ve Hristiyanlar da inanmaktadır. Mustafa şarlatanı da (galiba) inanmaktadır (Kesin bilmiyorum).

*

Fikirsiz Mustafa, yukarıdaki ifadeleri ile aslında ***Kur'an***'ın bir kısmını kabul edip diğer kısmını inkâr etme ve **küfre düşme** durumunda..

Çünkü, Hz. Adem'in yaratılışı ile ilgili ayeti **bile bile inkâr** ediyor:

> "Şübhesiz ki Allah katında **Îsâ'nın (babasız yaratılışının) misâli**, Âdem'in misâli gibidir. (Allah) onu (da babası olmadan) bir topraktan yarattı, sonra ona 'Ol!' dedi, (o da) hemen oluverdi." (Âl-i İmran, 3/59)

Bu adam, senelerdir sözde **tefsir** dersleri veren, bir **meal** yazıp pazarlamış bir tüccar şarlatan.. Halktan biri olsa bilgisizliğini bir mazeret olarak dikkate almak *belki* mümkün olabilirdi.

Bunun durumu farklı..

Bu, bile bile inkâr ediyor.

*

Şu sözlerini de unutuyor:

> "İnsan neden yaratıldı sorusuna **Kur'an** yedi ayrı cevap veriyor. Bir tek cevap vermiyor. Min turabin: "**toprak**tan" diyor, min salsalin: "**balçık**tan" diyor, min salsalin ke'l-fahhar: "**pişirilmiş vari bir çamur**dan" diyor, min hamein: "**konsantre balçık**tan" diyor. Yani kararmış, artık organik olmaya başlamış, içinde organizmalar üretmeye başlamış balçıktan diyor. Min hamein mesnun: "**süzülmüş organik olarak işlenmeye elverişli balçık**tan" diyor."

Durum buyken, **"pişirilmişvari bir çamur" (min salsalin ke'l-fahhar)** ifadesi ortada dururken, beyinsiz adam, sanki kimse bundan söz etmiyor, herkes ***Kur'an***'ı bir tarafa atıp Yahudi ilahiyatına tabi oluyormuş gibi, topraktan yaratılma durumunu **"çömlek türü bir asıl"** diyerek geçiştirmeye çalışıyor.

*

Şeytanî kurnazlığı ile Yahudi ilahiyatı eklemesini de yapıyor ki, güya kendisi ***Kur'an***'a dayanıyormuş da, muhalifleri **Yahudi ilahiyatı**nın *uydurmalarına* tabi oluyormuş gibi gösterebilsin..

Sanki Yahudi ilahiyatı **külliyen** batıl.. Yahudi ilahiyatı "Hz. Musa a.s.'a ***Tevrat*** nazil oldu" diyor diye bunu da mı inkâr edeceğiz?!

Darwin'e gelince de, gelsin "**Hikmet** müminin yitiğidir" edebiyatı..

Tevrat'ta hiç hikmet yoktu, öyle mi?!

*

Hz. Adem'in yaratılışı ile ilgili olarak Evrimcilerin yaptığı şekilde **iskeletler üzerinden akıl yürütmek**, onların **iskelet haberleri ile hüküm** vermek, İslam açısından tamamen **sapıklık ve küfürdür**.

Hakkı bırakıp batıla sapmaktır.

Bir defa, Evrimci **fasıkların haberlerine** ve iddialarına itibar edilmez.

Bu Mustafacı beyinsizler, **hadîsler** konusunda ashaba bile güvenmezken, iskeletler konusunda nasıl oluyorsa birden bire pek "inançlı" hale geliyorlar.

Onlara göre, ashab yalan söyleyebilir, hadîs uydurabilir. Fakat Evrimciler, evrim küfrünü desteklemek için yalan uydurmazlar. Son derece dürüst kişiler.

*

Değil bugünkü gibi bir iki tane "Evrimci" müzeye konulmuş eciş bücüş iki üç adet kemik parçasının mevcut olmasını, dünyanın her yerinde herkes kendi mahallinde mesela yeni ev yapmak istediğinde inşaat alanında birtakım iskeletlere ulaşıyor olsalar, ve de "bilimsel" olarak bunların diyelim ki milyonlarca sene önce yaşamış "tam insan formunda" iskeletler oldukları anlaşılsa, yine de, **mantıksal olarak**, bunların Hz. Adem'in veya bugünkü insanların ataları olduklarını **kesin biçimde** söylemek mümkün olmaz.

Çünkü, bu mesele, **"bilim felsefesi" ve "mantık"** ilmi çerçevesinde **"tümevarım"** kapsamında ele alınabilecek bir "teori" olarak kalmaya devam eder. Doğruluğundan **"bilimsel" düzeyde ve "aklen"** kesin olarak **hiçbir zaman** emin olunamaz. Onların, Hz. Adem öncesi, hiçbir teknolojik beceri ve

gelişim sergilemeden tıpkı hayvanlar gibi yaşayıp yok olmuş ve nesli tükenmiş başka bir canlı türü olmadıkları kesin biçimde söylenemez.

Bu noktayı anlamamış bir kişinin, ne bilim felsefesinden, ne mantıktan, ne akıldan, ne tümevarımdan haberi var demektir.

İslam'ı zaten hiç anlamamıştır.

Burada **"akıl" ile "nakil"** meselesi gündeme getirilebilir, fakat aslında, bu noktada naklin karşısına akıl diye konulacak şey, aklî kesinlik değil, ancak **zan** olacaktır.

Dolayısıyla, Mustafa gibi edebiyatçılık taslayan yeteneksiz, ilmî derinlikten uzak boşboğaz gevezelerin masal formunda ürettikleri laf salatalarına itibar etmemek gerekmektedir.

Gerçek şu ki, Mustafa'nın yazıp konuşması, cehaletinin çeşitlilik ve kapsamının genişliğini (ve bir de küfür çevreleri açısından **kullanışlılığını**) ortaya koymaktan başka bir sonuç vermemektedir.

*

Akıl ve nakil bir bütünlük içinde ele alındığında, insan türünün Hz. Adem a.s. ile başladığını kesin olarak kabul etmek gerekmektedir.

Bu, itikadî bir meseledir.

Hz. Adem'i, Evrimcilerin (veya ***Kur'an***'ı Darwin'e uydurmaya çalışan **neo-Evrimci** sapıkların) dediği gibi, insan öncesi (beşer diye adlandırılan veya adlandırılmayan) bir türün "çocuğu" kabul etmek, açıkça küfürdür. ***Kur'an*** ayetlerini akla ve nakle aykırı olarak çarpıtmak, inkâr etmektir.

Kur'an'ı reddetmektir.

Hz. Meryem'e de iftira atmaktır.

Hz. İsa'yı (a.s.) aşağılamaktır.

Allahu Teala'nın kelamını haşa oyuncak durumuna düşürmektir.

*

Kur'an'ın muhkem ayetleri herkesin rahatça kavrayabileceği kadar açık ve anlaşılır durumdayken, aklı ve nakli bir tarafa atıp Mustafa beyinsizinin zırvalarına tabi olanlar, onunla beraber küfre düşmektedirler.

Bu beyinsizlerin bir taraftan da, "***Kur'an*** anlaşılır bir kitaptır, geleneksel ulema anlaşılmaz hale getirmiş, ***Kur'an*** yerine kendi yorumlarını öne çıkarmıştır. İnsanlardan bazısı falan alimi, bazısı filan zatı gözünde fazla büyütmüştür" vs. dedikleri görülmektedir.

Bu iddiaları, suçladıkları kesimler için kısmen doğru olabilir. Kendileri içinse tamamen doğrudur. Allah'ın kitabını bırakıp Mustafa beyinsizine ve onun vasıtasıyla Darwin gibilere tabi olmaktadırlar.

Ne yazık ki küfre düşmektedirler. **"Mustafa fikirsizi de bir insandır. Masum peygamber değildir. Bazı sözleri doğru, bazıları yanlış olabilir. Hz. Adem konusunda da zırvalamaktadır. Mustafa fikirsizi, küfre düşmesi imkânsız bir melek değildir"** diyememektedirler.